

15

**Arany János Tehetséggondozó Program
a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és
Kollégiumban**

2000-2015

Arany János Tehetséggondozó Program
a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban
Jubileumi évkönyv
2014/2015

**Arany János Tehetséggondozó Program
a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium
és Kollégiumban**

**Jubileumi évkönyv
2014/2015**

*"Az egyetlen igazi tanulás:
a lényünkben szunnyadó tudásnak tevékeny
ébresztése."*

Weöres Sándor

Felelős kiadó:
Huszárné Kádár Ibolya

A kötetet szerkesztette:
Szűcs Róbert

A kötetet lektorálta:
Polgáriné Karsai Zsanett

A borítót tervezte:
Szentpéteri Éva

Tördelés, nyomdai előkészítés:
Szűcs Róbert
Varga Gábor

Nyomdai munkák:
Imi Print Kft.
Nyíregyháza

Felelős vezető:
Nagy Imréné

Hogyan lehetnénk boldogabb ország?

Töprengés az Arany János Tehetséggondozó Program indulásának 15. évfordulóján

Hazánk a legújabb boldogságkutatások alapján a leszakadt országok között foglal helyet. A gyermekkel, a jövővel foglalkozó pedagógus számára megkerülhetetlen a kérdés, hogyan lehetnénk boldogabbak. A vizsgálatok alapján a gazdagság elégséges, de önmagában nem teljes feltétel! A jól léthez a jólét mellett számtalan komponens szükséges: színvonalas egészségügy, szociális biztonság, stb.

Az egyik legelemibb boldogságfaktor a társadalmi nagylelkűség, a méltányosság.

Az Arany János Tehetséggondozó Program ennek a közösségi méltányosságnak a mintája immár másfél évtizede.

A Program születésekor nem önmagában az esélyegyenlőséget (equality) tűzte zászlajára, hanem az egyenlő esélyek (equity) biztosítását. Akkor ebben rejtett újdonsága, ma stabilitásának magyarázata.

Mert az egyenlő esély nem csupán a formálisan deklarált azonos hozzáférést jelenti, hanem a hozzáféréshez szükséges eszközök és feltételek tudatosan kimunkált meglétét is.

Az equity olyan célirányosan működtetett keretrendszer, mely valamennyi szereplőjétől aktivitást, építő tevékenységet és mindenkifőlött odaadást vár a társadalmi többletjuttatásért cserében.

Az előző tizenöt év története a visszaigazolás arra, hogy mennyire megalapozott az igény a lehetőségek megsokszorozására képes dinamikus program működtetésére.

A *gyerekek* rendkívül sokféle közezből érkeznek az iskolarendszerbe, küzdenek szocioökonómiai hátrányokkal, objektív és szubjektív szegénységgel, számtalan kockázati tényezővel. Tehetségük, valódi személyiségük egy uniformizált struktúrában sok esetben rejtve marad.

A méltányos iskola modelljeként értelmezhető Arany János Tehetséggondozó Program ezt a tehetségmentést és fejlesztést küldetesként vállalja. A nívós oktatás mellett az európai szintű jövő teremtéséhez nélkülözhetetlen nyelvtudás, önismeret, kreativitás birtokába is juttatja növendékeit.

A befogadói attitűd, az adaptív oktatásszervezés, a munkaformák változatossága, a *tanártól* is különleges felkészültséget és emberséget igényel. A mesterségbeli gazdagodás révén a szakértelem felértékelődik, a tanár önbecsülése és presztízse gyarapodik.

Az esélyteremtő pedagógia gyakorlata, a hálózat ereje és összeadódó tudása így hosszú távon az *iskola* egészének minőségi javulását eredményezi. Azaz a társadalmi nagylelkűség sokszorosán megtérül!

A méltányos és jó iskola pedig nemcsak oktat, hanem kultúrát is közvetít.

És ne feledjük, a belülről fakadó kulturáltság igénye a boldogság forrása is!

Huszárné Kádár Ibolya
igazgató

I. Tehetséggondozás

„A tehetség mögött köznapi szavak rejlenek: szorgalom, szeretet, szerencse, de mindenekelőtt a kitartás.”

(James Arthur Baldwin)

Korányi Petra grafikája

Az Arany János Tehetséggondozó Program 15 éve a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban

Egy személyes élménnyel szeretném kezdeni. Kettős örömet jelent számomra, hogy az AJTP 15. évfordulója alkalmából írhatok a program történetéről. Örömöm két oka pedig a következő: az első, hogy ott lehettem a Program indulásánál, a kezdeteknél, a második pedig, hogy programgazdaként 2000-től a mai napig folyamatosan dolgozhattam/dolgozhatok a tehetséggondozásnak e kiváló, nemzetközileg is elismert formájában. Végigkövethettem a Program 15 évét, annak alakulását, formálódását, fejlődését. Részesen lehettem a Programban tanuló közel 500 diák minden napjainak, láthattam és segíthettem tehetségük kibontakozását, sikereiket.

Egy évforduló - az AJTP történetében ez a harmadik- mindig számvetésre készíti az embert: alkalmat ad arra, hogy értékeljük, elemezzük az elvégzett munkát, megfogalmazzuk a fejlődés lehetőségeit.

Egy cikkben összesűriteni az elmúlt 15 év történéseit nemcsak nehéz, de szinte lehetetlen. Az évek alatt összegyűlt több kötetnyi esemény és képanyagból kiválasztani a legfontosabbakat, az elért eredmények közül felsorolni a legértékesebbeket, nem tisztem és nem is feladatom.

A Programnak megvannak a törvény által megfogalmazott céljai, feladatai, pontosan meghatározott követelményrendszere - a szociális és kulturális hátrányok felszámolása mellett az ECDL vizsga, nyelvvizsga, B kategóriás jogosítvány megszerzése, sikeres érettségi vizsga, felsőfokú képzésbe jutás-, amelyek teljesítése az országban minden intézménypárra nézve kötelező. Mégis szeretnék kiemelni néhány dolgot, ami egyedivé teszi a nálunk folyó tehetséggondozó munkát.

1. Az intézményvezetés és a tantestület elkötelezett: nagyon fontosnak tartjuk az esélyegyenlőség megteremtését minden tanuló számára. Ez a hitvallás megtalálható a gimnázium és a kollégium pedagógiai programjában és fellelhető a mindennapi munkában.

Prof. Csermely Péter szavait idézve „A tehetséggondozás a reménység szigete....”

2. A pedagógusok felkészültek: minden, az AJTP-hez kapcsolódó továbbképzési lehetőséget igénybe vesznek, hogy tudásukat fejleszthessék, elmélyíthessék.

Az utóbbi 5 évben mindig szerveztünk ilyen képzéseket. A legfrissebb ezek közül Prof. Dr. Bagdy Emőke által megalkotott, a Magyar Relaxációs és Szimbólumterápiás Egyesület munkatársai által végzett „Diákrelex” képzés, ahol 17 kolléga tanulhatta meg ezt a technikát.

3. Az AJTP-ben megszerzett módszertani tudás, tapasztalat disszeminációja: az intézmény igazgatója, programfelelőse, programgazdája rendszeresen tart előadásokat szakmai körökben, szülőknek, diákoknak, pedagógus hallgatóknak.

4. A gimnázium és kollégium együttműködése országosan is példaértékű: ennek a harmonikus, egymást kiegészítő és támogató együttműködésnek köszönhető például az is, hogy a kollégiumi programhétvégéknek mára már jól kialakult rendje van. A kollégiumi csoportvezetők az osztályfőnökökkel egyeztetve tervezik a programokat, építve az előző osztályok tapasztalataira. Ötleteket adnak egymásnak, elmondják az estleges hibákat, hogy a következő osztályok ne kövessék el ugyanazokat. Igazi *csapatmunka* ez. Olyan, mint egy gyémánt csiszolása: mindenki részt vesz az alakításában, formálásában, amíg meg nem születik a csodálatos, egyedi ékszer.

5. A szigorú törvényi szabályozás mellett ugyanakkor a Program bizonyos szabadságot is adott a megvalósítók kezébe, különösen a **kollégiumi programhétvégék** tekintetében. A helyi adottságokat maximálisan figyelembe véve támaszkodhattunk az intézményi specialitásokra, lehetőségekre, a pedagógusok kreativitására.

Így alakult ki az évek során, hogy - az előkészítő évet kivéve - *minden évfolyam több napos tanulmányi kirándulással kezdi a tanévet*. Kilencedikben Erdély, tízedikben Észak-Dunántúl és Bécs, tizenegyedikben Észak-Olaszország, majd tizenkettedikben Lengyelország történelmi és kulturális értékeivel ismerkednek az AJTP-s diákok.

9.-ben a szülőket és a családtagokat meghívjuk egy *közös adventi ünneplésre*. Ez az első találkozás a hozzátartozókkal, amely lehetőséget teremt a kótetlen beszélgetésre és egymás jobb megismerésére.

10.-ben *Családi Napot rendezünk*. Ekkor vendégül látjuk a diákok 8. osztályos osztályfőnökeit is. A tanulók bemutatják az előkészítő év eredményeit. Kiállítást rendezünk a programhétvégék fotóiból és a diákok alkotásaiból (hímzések, ékszerek, grafikák, festmények). Bemutatják a pécsi Művészeti Fesztiválra készített produkciókat.

A fent felsoroltakon kívül az utóbbi 5 évben **kötelező programelemmé** váltak:

- *A külföldi kirándulások feldolgozása:* a diákok a legváltozatosabb formákban „mondják” el élményeiket. Vannak, akik tablót készítenek fotókkal, rajzokkal, apró emléktárgyakkal, mások prezentálnak és van, aki versben, dalban fogalmazza meg érzéseit.

- *A diák portfóliók elkészítése és azok bemutatása:* nagyon fontosnak tartjuk, hogy az érettségi után minden AJTP-s diák magával vigye - digitálisan is rögzítve – az 5 év során összegyűlt versenyeredményeit és azt a sok dokumentumot, ami az ő tevékenységét fémjelezte a Programban.
- *A pályaválasztást elősegítő egyetemlátogatások:* az utolsó két évfolyam minden évben megtekinti az *Educatio Kiállítást*. Fontos, hogy realisan lássák a lehetőségeiket, a képességeiknek megfelelő pályát válasszák, valamint ismerjék a munka világát.
- *Az 5 év során egy opera vagy balett előadás megtekintése:* ennek megvalósítását segíti már második éve, az Állami Operaház OperaKaland rendezvényt-sorozata.
- A világhírű *Cantemus kóruscsalád adventi koncertjének meghallgatása* és utána ünnepi vacsora elfogyasztása a kollégiumban.
- Színvonalas színházi előadások megtekintése Budapesten, Debrecenben, Miskolcon és Egerben, a budapesti Nemzeti Színház meglátogatása.
- A megye és Nyíregyháza nevezetességeinek megismerése után az ország nagy városait keresik fel az AJTP-s osztályok: Debrecen, Szeged, Eger, Miskolc, Sopron, Pécs, Sárospatak, de eljutnak Pozsonyba és Bécsbe is.
- Az angol és német nyelvgyakorlat anyanyelvi környezetben, Londonban és Berlinben zajlik.
- A nyelvvizsgára az iskolai tanítási órák mellett, egyhetes nyári, tanáraik által vezetett, *intenzív nyelvtanfolyamon* is készülnek a diákok.
- A tanulók elsajátítják, gyakorolják az életmentési technikát.
- *Önismereti hétvégén vesznek részt a Nagyító Alapítvány szervezésében.*
- *A mozgás is kiemelt szerepet kap a programokban:* a sítábor, a vízitúra, a kerékpár- és gyalogtúrák, az úszás, korcsolyázás, mind-mind a mozgás megszer-tetését és életmóddá válását tűzi ki célul.

A kollégiumi programhétvégék színvonalas, változatos, gazdag programjai segítik a tanulók szociális és kulturális hátránykompenzációját.

6. Erősségünként említhetem a beiskolázási stratégiánkat: a megyét járva népszerüsítő tevékenységünknek köszönhetően mindig sok gyerek pályázik a Programba. A felvételi hétvégénk minden speciális foglalkozása segíti a kiválasztás folyamatát.

7. Minden tanévben legalább egy AJTP-s osztályértekezletet tartunk: itt minden tanulót egyenként értékelünk, amellyel segítjük az egyéni fejlesztési tervek elkészítését.

8. Jól kidolgozott a szociális és tanulmányi ösztöndíjrendszer működése.

9. Az AJTP-s diákok rendszeresen versenyeznek és kiemelkedő eredményeket érnek el országos tanulmányi versenyeken.

10. Nálunk minden a gyermekért történik, az ő érdekeit szolgálja.

„A tehetség természeti kincs. Önmagában hordozza a fejlődést, mint egy mag és természetes módon kifejlődik. Szükség van a megóvására, gondozására. A tehetség gondozása a nemzet kultúrájának és a tanítás általános gyakorlatának szerves része.”

Dr. Gyarmathy Éva szavait figyelembe véve tervezzük, szervezzük mindennapi munkánkat az oktatás és a nevelés területén.

11. A pedagógusok tevékenységét segíti egy félállású pszichológus kollégánk: az esetmegbeszélések mellett bármikor, bármilyen AJTP-s problémával fordulhatunk hozzá.

2005-ben a Humán Expanzió Kft., 2010-ben az OFI végzett országos felmérést és készített beszámolót a Program eredményességéről. A lenti táblázat az intézményünkben folyó tehetséggondozó munka főbb eredményeit mutatja be az eddig érettségizett 9 osztályra vonatkozóan. Szempontként a Programban megfogalmazott teljesítendő célokat, feladatokat vettük figyelembe.

Az adatok sokak számára száraz, tényszerű felsorolásnak tűnhetnek, mégis beszédesek a számok különösen akkor, ha látjuk a mögöttük lévő tehetséggondozó, tehetségfejlesztő munkát is.

Dr. Gyarmathy Évát idézve: „A tehetség is a természet azon értékei közé tartozik, amely gondozást kíván. Nem kapálást, nyírást, permetezést, csak dús termőtalajt, odafigyelést és szabadságot a növekedéshez.”

A táblázat adatait értékelve a következő megállapításokat tehetjük:

A jelentkezők folyamatos magas száma miatt a minisztérium engedélyével évente 35 hátrányos helyzetű tehetséges diák beiskolázására került sor. Ez a már érettségizett osztályok estében összesen **315** főt jelent. Közülük 87,3%, 275 fő sikeresen el is végezte a középiskolát. Mindössze 40 tanuló morzsolódott le, de ez csupán három osztálynál volt jelentős számú (11, 7, 6), a többi osztályban csupán átlagosan 2-3 fő hagyta el a Programot.

Az ECDL vizsga mind a hét modulját már a tanulmányi idő első két évében teljesítette valamennyi tanuló, azaz 275 fő.

202 tanuló (73,45%) rendelkezett nyelvvizsgával, ebből 194 középfokú, 8 elsőfokú és 154 angol nyelvből született.

A „B” kategóriás jogosítványt megszerezte 230 fő, a végzettek 83,34%-a. Az érettségi után továbbtanult 263 diák (95,64%).

A fentiek alapján azt hiszem, bátran mondhatjuk, hogy az elmúlt 15 évben az AJTP-ben végzett diákok kiváló munícióval hagyták el a gimnáziumot. Az itt megszerzett tudással felvértelve biztos alapokat kaptak nemcsak a tanulás terén, hanem az élet minden területén. Ehhez nagymértékben hozzájárultak az önismereti foglalkozások is, melyeket 5 éven keresztül heti rendszerességgel a kollégiumban tartottunk.

A volt AJTP-s diákjaink a felsőfokú tanulmányaik közben, sőt még a végzést követően is, szívesen felkeresik volt alma materüket. Beszámolnak tanáraiknak életük alakulásáról, sikereikről. Ilyenkor mi is büszkén hallgatjuk a karriertörténeteket, amit - csak néhány nevet említve: Sipos Zoltán, Dankó Hajnalka, Mocsár Dávid vagy Kádár Szabolcs - mesélnek, mert tudjuk, hogy mi is hozzájárultunk ahhoz, hogy mindezt elérhessék.

Pankotayné Szarvadi Katalin
AJTP programgazda

AJTP eredmények 2000-2014											
Tanév	Osztályfőnökök	Kollégiumi csoportvezető	Érettségizett diákok száma	ECDL vizsgák száma	Nyelvvizsgák száma		Jogosítványok száma	Tanulmányi átlag a végzés évében	Továbbtanulási eredmények		
					Angol középfel	Német középfel			Felvettek száma	OKJ-s képzés	Felsőfokú szakképzés
2001-2006	Dr. Szilágyi László	Bihariné Vas Adrienn	35	35	20	3	34	4,21	35	6	1
2002-2007	Nagy Andrea	Törös Erika Deme Anna	31	31	10 2 felső	3 2 francia	29	4,59	30	0	0
2003-2008	Németh Gyula	Dr. Farkas Károlyné	28	28	5	2 1 roma	27	4,58	26	0	1
2004-2009	Bajdik Gabriella	Dr. Bileczné Halász Annamária	31	31	19	6 1 francia	27	4,64	30	0	4
2005-2010	Antal Attiláné	Tündik Tamás Ottóházi László	34	34	32 3 felső	2	33	4,45	29	0	2
2006-2011	Szabóné Kovács Gyöngyi	Törös Erika	33	33	17 1 felső	9 3 spanyol	16	4,02	33	0	0
2007-2012	Vasenszki László	Deme Anna	30	30	15 1 felső	1 1 orosz	21	4,36	28	1	3
2008-2013	Takácsné Fazekas Julianna	Papp Agnes Tündik Tamás	29	29	24	2	26	4,52	29	1	3
2009-2014	Siető Andrea	Szűcs Róbert	24	24	12 1 felső	4	17	4,26	23	5	5
Összesen			275	275	154 8 felső	32 8 egyéb	230		263	13	19
Eredmények százalékban			87,3%	100%	73,45%		83,64%		95,64%		

Az AJTP mérések tapasztalatai a Zrínyi Ilona Gimnáziumban (2003-2014)

Az Arany János Tehetséggondozó Program 5 évében 4 pszichológiai mérésre kerül sor:

Mérés sor-száma	Mérés ideje	Pszichológiai Tesztek
1.	AJTP 9. év eleje	Énkép Iskolai szorongás Tanulási orientáció Iskolai motiváció Kognitív képességek
2.	AJTP 9. év vége	Énkép Iskolai szorongás Tanulási orientáció Kognitív képességek Kreativitás
3.	10. év vége	Énkép Iskolai szorongás Tanulási orientáció Iskolai motiváció Super-féle munkaérték
4.	12. év eleje	Énkép Iskolai szorongás Tanulási orientáció Iskolai motiváció Kognitív képességek Kreativitás Super-féle munkaérték

Az alábbi statisztikák a 2003-ban induló osztályoktól a 2014-ben végzett osztállyal bezárólag összegzik a mérési eredményeket, azaz hét AJTP-s osztály négy mérésének teljes anyagára építve láthatjuk az átlageredményeket táblázatba foglalva. Nevezetesen a 2014-ben, 2013-ban, 2012-ben, 2011-ben, 2010-ben, 2009-ben és 2008-ban végzett AJTP-s osztályok négy mérésének összegzésére épít.

Az énkép vizsgálatának tapasztalatai:

1. ÉNKÉP

	Énkép-dimenziók					
ÁTLAG	Testkép	Általános	Iskolai	Társas	Szülői	Teljes
<i>Országos 1.</i>	3,56	3,82	3,72	3,72	4,53	3,79
<i>Országos 2.</i>	3,49	3,67	3,38	3,57	4,34	3,59
<i>Országos 3.</i>	3,45	3,68	3,17	3,64	4,23	3,54
<i>Országos 4.</i>	3,54	3,80	3,28	3,75	4,25	3,65
<i>Zrínyi 1.</i>	3,65	4,01	3,91	3,89	4,58	3,95
<i>Zrínyi 2.</i>	3,66	3,95	3,64	3,77	4,54	3,86
<i>Zrínyi 3.</i>	3,59	3,91	3,39	3,89	4,41	3,78
<i>Zrínyi 4.</i>	3,67	4,06	3,66	3,97	4,37	3,87

Az *általános énkép*, *iskolai énkép* és *társas énkép* mindegyik mérésben és gyakran jóval pozitívabb az országosnál, azaz emberi értékeiket, iskolai közérzetüket és társas kapcsolataikat kedvezően, kedvezőbben ítélik meg a zrínyis Arany János-osak, mint országos társaik!

	Tantárgyi énkép-dimenziók			
ÁTLAG	Magyar	Matek	Nyelv	Informatika
<i>Országos 1.</i>	3,76	3,40	3,78	4,00
<i>Országos 2.</i>	3,45	2,92	3,42	4,24
<i>Országos 3.</i>	3,41	2,85	3,28	3,92
<i>Országos 4.</i>	3,44	3,30	3,49	3,96
<i>Zrínyi 1.</i>	3,97	3,78	3,80	4,08
<i>Zrínyi 2.</i>	3,77	3,41	3,68	4,18
<i>Zrínyi 3.</i>	3,62	3,40	3,50	3,99
<i>Zrínyi 4.</i>	3,71	3,44	3,57	3,96

A tantárgyak közül a magyar tantárgyat tartják erősségüknek mindegyik mérésben, a másik három tantárgyban adott önértékelésük nem tér el jelentősen az országostól.

2. SZORONGÁS

	Szorongás dimenziói		
Átlag	Aggodalom	Emocionális izgalom	Teljes szorongás
<i>Országos 1.</i>	14,55	19,28	43,42
<i>Országos 2.</i>	14,88	18,56	42,59
<i>Országos 3.</i>	16,17	19,25	44,78
<i>Országos 4.</i>	15,58	18,86	43,91
<i>Zrínyi 1.</i>	14,51	19,38	43,23
<i>Zrínyi 2.</i>	15,46	18,67	43,39
<i>Zrínyi 3.</i>	15,87	18,30	43,23
<i>Zrínyi 4.</i>	15,85	18,05	42,87

Az *aggodalom* mutatójában mindegyik mérésben az országos értékek körül mozognak az eredmények, azaz iskolai előmenetelükre vonatkozó aggodalmuk országos társaikhoz hasonló. A legalacsonyabb értéket mind az országosban, mind a Zrínyi-ben az AJTP Programba való belépéskor láthatjuk (ekkor még a bekerülés öröme a nagyobb, s nincs még tapasztalatuk az elvárásokról).

Az *emocionális izgalom* mutatójában sincs lényeges eltérés az országostól, viszont a zrínyis diákoknál a 4 mérés alatt folyamatos lassú csökkenést láthatunk, vagyis a Program ideje alatt folyamatosan oldódik bennük a teljesítményhelyzetben fellépő izgalom, szorongás (ami szerencsésnek mondható).

A teljes *szorongás* mutatójában sem térnek el lényegesen az eredmények az országos értékektől.

3. TANULÁSI ORIENTÁCIÓ

	Orientáció dimenziói		
ÁTLAG	MÉLYREHATÓ	REPRODUKÁLÓ	SZERVEZETT
<i>Országos 1.</i>	69,55	57,94	64,48
<i>Országos 2.</i>	65,73	54,50	59,44
<i>Országos 3.</i>	63,39	53,29	55,67
<i>Országos 4.</i>	64,75	52,56	55,32
<i>Zrínyi 1.</i>	68,99	56,99	63,71
<i>Zrínyi 2.</i>	66,33	54,84	60,01
<i>Zrínyi 3.</i>	63,24	53,04	55,92
<i>Zrínyi 4.</i>	64,91	53,01	58,05

A tanulási stratégiák közül a mélyreható és a reprodukáló mindegyik mérésben nagyon hasonló az országoshoz, viszont a szervezett stratégiában a 4. mérésben (az utolsó évben) a Zrínyi Gimnázium tanulói határozottan jobbak a tanulási folyamat megszervezésében, a jó teljesítményre törekvésben!

4. ISKOLAI MOTIVÁCIÓ

	Motiváció dimenziói			
ÁTLAG	PRESSZIÓ- érzés	KÖVETŐ	ÉRDEKLŐDŐ	TELJESÍTŐ
<i>Országos 1.</i>	13,11	69,24	77,62	75,77
<i>Országos 2.</i>	14,99	60,18	64,77	65,82
<i>Országos 3.</i>	14,62	60,54	65,64	66,37
<i>Zrínyi 1.</i>	13,80	73,04	66,78	73,28
<i>Zrínyi 2.</i>	15,41	63,59	59,56	66,54
<i>Zrínyi 3.</i>	15,27	65,00	60,72	68,00

Presszióérzésük (az iskola, a tanárok és a szülők teljesítményre vonatkozó elvárásai) nem sokkal ugyan, de mindegyik mérésben kicsivel magasabb, mint az országos mérésben.

A követő motívumcsoportban mindhárom mérés során határozottan magasabb értéket látunk az iskolánál az országoshoz mérten, tehát erős bennük a gondoskodás, az érzelmi melegség szükséglete, az elfogadottság szükséglete a nevelők részéről.

Az érdeklődő motívumcsoportban viszont az ellenkezője igaz, vagyis a gimnázium végig alatta marad az országosnak, azaz alacsonyabb a tudásszerzés szükséglete, kisebb a saját út követésének szükséglete.

A teljesítő motívumcsoportban pedig az országos értékek körül mozognak az eredmények, azaz a szabályok követése, a kötelességtudat, a „morális hajtóerő” hasonlóan erős a Zrínyiiben is, mint az országos AJTP Programban.

5. KOGNITÍV KÉPESSÉGEK

	Dimenziók átlagai		
	<i>Teljes Verbális Mutató</i>	<i>Teljes Nonverbális Mutató</i>	<i>Teljes Mutató</i>
<i>Országos 1</i>	63,34	50,39	113,73
<i>Országos 2</i>	66,22	53,65	119,87

Országos 3	71,36	56,42	127,78
Zrínyi 1.	63,49	51,98	115,48
Zrínyi 2.	66,57	54,27	120,85
Zrínyi 3.	68,65	54,33	122,97

Érdekes konklúziót vonhatunk le az itt látható táblázatból, hiszen azt mutatja, hogy a Zrínyi Gimnáziumba bekerülő aranyos diákok hasonló értelmi képességekkel rendelkeznek, mint az országos programban, s az előkészítő év végére is hasonló szintre jutnak el, mint országos társaik. Ugyanakkor a Program utolsó évében nem érik el az országos átlagot, kb. 5 ponttal maradnak alatta, ami nem számottevő, de azt mindenképpen mutatja, hogy az előkészítő évben jelentős mértékű a fejlesztés, utána viszont kicsit lassabban halad az országoshoz képest (ám ebben a motiváció hiánya is belejátszhat, hiszen számukra a teszt kitöltése következmények nélküli teljesítményhelyzetet jelent).

6. KREATIVITÁS

A kreativitás mutatói			
Átlagok	Fluencia	Originalitás	Átlagoriginalitás
Országos 1.	14,19	19,12	1,34
Országos 2.	15,06	21,36	1,41
Zrínyi 1.	13,28	17,90	1,37
Zrínyi 2.	13,99	16,91	1,19

A gimnázium AJTP-s tanulói hasonlóan magas válaszszámot adtak, mint az országos mérésben. Az 1. mérésben (az előkészítő év végén) egészen magas volt az eredeti válaszok száma is, viszont ez a végzés évében számottevően lecsökkent, azaz az eredetiségben még van tennivaló a köztes közel 4 év alatt.

7. SUPER-FÉLE MUNKAÉRTÉK KÉRDŐÍV

Dimenziók	ÁTLAGOK			
	Országos 1.	Országos 2.	Zrínyi 1.	Zrínyi 2.
Szellemi ösztönzés	10,60	10,59	10,60	10,84
Munkateljesítmény	9,70	10,52	10,97	11,15
Önérvényesítés	13,00	12,77	13,01	12,92
Anyagi ellenszolgáltatás	11,70	12,81	13,08	13,20
Altruizmus	11,70	11,48	11,54	11,78

Kreativitás	10,64	11,72	12,06	12,08
Társas kapcsolatok	13,70	13,07	12,55	12,77
Presztíz	11,50	12,08	13,10	12,97
Vezetés, irányítás	9,20	9,57	10,54	10,79
Változatosság	12,40	12,41	12,32	12,58
Esztétikum	9,30	10,03	10,69	10,35
Függetlenség	11,50	11,90	12,24	12,24
Hierarchia	10,00	10,75	11,39	11,49
Játékosság	8,30	8,89	9,39	9,36
Humán értékek	8,40	8,21	8,95	8,80

Az iskolai és az országos mérésben szinte teljesen megegyeznek a legerősebb munkaértékek (vastaggal kiemelve).

A legmagasabb munkaérték tehát az iskolai és az országos mérésben:

Önérvényesítés
Anyagi ellenszolgáltatás
Altruizmus
Társas kapcsolatok
Presztíz
Változatosság

Fontos nekik tehát a munkavégzésben, hogy lehetőséget adjon a munka a saját elképzeléseknek, anyagi biztonságot adjon, lehetőséget adjon mások megsegítésére. Fontos a jó munkatársi kapcsolat, a társadalom szemében „megbecsült, értékes legyen”, s legyen változatos is. Szembetűnő különbség az országoshoz viszonyítva, hogy a munka anyagi megbecsültsége és presztízse szinte a legfontosabbak (ezeknek van a legnagyobb értéke mindkét mérésben, s az országosnál is magasabb az értéke).

Összegzés:

A statisztika természetéből következően a 7 évfolyamra tett megállapítások nagy általánosságok, s nyilvánvalóan az egyes évfolyamok közötti különbségeket kiegyenlíti, ezért az eredményekből levonható következtetéseket is ennek fényében ajánlott kezelni.

A 2003-tól 2014-ig tartó összegző mérés alapján tehát a Zrínyi Gimnázium tanulóinak erőssége az országoshoz képest:

- emberi tulajdonságaikat, értékeiket, iskolai közérzetüket és társas kapcsolataikat kedvezően ítélik meg

- a magyar tantárgyban megélt teljesítményük „listavezető” az országoshoz és a többi tantárgyhoz képest is
- a program ideje alatt folyamatosan oldódik bennük a teljesítményhelyzethez kötött izgalom, idegesség
- a szervezett tanulási stratégiában az utolsó évben a Zrínyi Gimnázium tanulói határozottan jobbak a tanulási folyamat megszervezésében, jobban jellemzi őket a jó teljesítményre törekvés
- a tanulási motivációban erősebb náluk az „érzelmi hajtóerő” (a gondoskodás, az érzelmi melegség szükséglete, az elfogadottság szükséglete a tanárok és szülők részéről)
- a Programba bekerülő tanulók értelmi színvonala „hozza” az országos nivót
- kreativitásuk, eredetiségük az előkészítő évben kimagaslóan jó
- a pályaválasztásban pedig az országoshoz képest is fontosabb az anyagi megbecsültség és a munka presztízse.

Fejlesztési javaslat:

- a tanulásra, teljesítményre vonatkozó presszióérzésüket kicsit érdemes lenne csökkenteni
- az érdeklődő motívumcsoport „aktiválása” a Programba való bekerüléstől folyamatos odafigyelést igényelne (nem könnyű ezt elérni, ez egészen biztos, de fontos lenne)
- az értelmi képességekben az előkészítő év látványos fejlesztése után az utána következő 4 évben is jó volna ezt a progressziót megtartani
- a kreativitásra is hasonló igaz, vagyis a kezdeti egészen magas kreativitást meg kellene őrizni végig a Program alatt

Dr. Bóta Margit
 Debreceni Egyetem
 Magatartástudományi Intézet

A család és az iskola kapcsolata a tehetséggondozásban

1. Elméleti háttér (Dr. Szilágyi László - iskolapszichológus)

Mindennapi tapasztalatunk a tehetség fogalmához automatikusan kapcsolja a családot, a környezet hatását. A tehetség, a kreativitás, a motiváció felfedezésében, ösztönzésében, segítésében a tehetség tudományos modelljei is kivétel nélkül nagy jelentőséget tulajdonítanak - a kortárs csoportok és a társadalmi-kulturális környezet mellett - az iskola és a család szerepének. Ehhez képest a mindennapi pedagógiai gyakorlatban kevés az olyan alkalom, szűkös az az idő, amikor a diákok, tanárok és szülők nem, illetve nem elsősorban tantárgyakról, tantárgyi eredményekről, hanem egymásról és egymástól hallanak, s találkozásuk középpontjában magának a találkozásnak az élménye áll. Az elméleti háttér ugyanakkor már régről ismert és képviselői között lényeges nézetkülönbség és ellentmondás nincs (Balogh 2014; Tóth 2014).

Az iskola és a társak mellett a legelfogadottabb *Renzulli–Mönks*-modell is a családot emeli ki a tehetség kibontakozásának tényezői közül (Renzulli 1978; Mönks – Knoers 1997: 192. o.). Az elnevezések szakemberenként változnak: olvashatunk a környezeti tényezők fontosságáról, vagy külső, melegeket adó „napról”, otthonról, iskoláról, közösségről és kultúráról. *Czeizel Endre* (1997) a tehetségesek kibontakozásában a család, iskola és kortárs csoportok mellett a társadalom közvetlen szerepét is hangsúlyozza (elvárások, lehetőségek, értékrend stb.) A tehetség mint lehetőség a környezeti (család, iskola, közösség) és az intraperszonális katalizátorok (pl. motiváció, önbizalom) segítségével válik valósággá. A tehetség és a kreativitás összefüggését illetően sem becsülhetjük alul a család és az iskola együttes szerepét. A kreativitás fejlődésének faktorai között is megemlíthetők a külső tényezők, a szociokulturális és oktatási feltételek. A támogató környezet és az önjutalmazó (intrinzik) motiváció együttesen eredményezhetik a kreativitás kibontakozását.

Fontos látnunk, hogy a kreativitás nem csak a kognitív problémamegoldás, az iskolai tanulási folyamatok egyik kulcselemeként jelenik meg, hanem a mindennapi élethelyzetekhez való alkalmazkodásnak, a személy rugalmasságának, az érzelmek gazdagságának egyik mutatójaként is. A spontaneitás, a humorérzék, a változatos szereprepertoár nehéz élethelyzetekben is a gyermek (és felnőtt) segítségére lehet.

Treffinger és Huber (1975) a kreatív problémamegoldás fejlesztése érdekében megfogalmazza javaslatait. Éppen ezért nem csak a tanulók számára lehet célként kitűzni, hanem azokat tanári minőségünkben – akár egy családlátogatás kapcsán – mi

magunknak és magunkban is képviselnünk kell! Azok a kapcsolódási pontok, élmények, amelyek kivezetnek az iskola falain kívülre, önmagukban is mintát és példát adhatnak tanároknak, szülőknek, diákoknak: elősegítik a problémák hatékonyabb és rugalmasabb, érzékenyebb (mert tapasztalaton alapuló) kezelését. A kreatív problémamegoldás modelljét így saját magunkra vonatkoztatva az alábbiak szerint lehetne és kellene átfogalmazni:

- (1) Érzékenyebbek lehetünk és legyünk a problémák iránt!
- (2) Képesek lehetünk és legyünk a problémák definiálására!
- (3) El tudunk szakadni a megszokott gondolkodástól.
- (4) Képesek lehetünk és legyünk döntést hozni!
- (5) Megláthatjuk és megbecsülhetjük az új kapcsolatokat.
- (6) Értékeljük cselekedeteink következményeit (nézzünk szembe hibáinkkal és becsüljük meg eredményeinket)!
- (7) Ültessük át gyakorlatba megoldásainkat.

Amikor közös a siker és az öröm

A Renzulli-féle „triászból” elsősorban a *feladat iránti elkötelezettség* emelhető ki, amelyet az alábbi alfejezetekben említett példák (Családi Nap, a Lazító Programok) áttételesen és konkrétan is erősíteni tudnak. Az együtt megélt siker felett érzett öröm, az értékközvetítés, életstílus közvetítése, formálása, (szülői, tanulói definiálásának segítése), a tanuló iskolán belüli sikereinek, pozitív megoldásainak felerősítése és szülőkkel való megosztása további pozitív hatást hordoz magában.

Az alábbiakban bemutatott két programelem jelentősége abban is áll, hogy konkrét megvalósítását adja a fentebbi elméleteknek. Annak, ahogy a tehetség szempontjából külső tényezők (család, iskola, kortárscsoport) egyszerre vannak jelen. Nem külön-külön hatnak, hanem egyszerre.

Különleges szerepe van az *együttes jelenlétnek*, az összhangnak. Nem a változtatásról, a fejlesztésről, nem is diagnózisról vagy hátránykompenzációról, a fejlesztés meghatározásáról, nevelési, oktatási problémák (meg)oldásáról van itt szó, hanem egyszerűen a jelenlétről. Filozófiai értelemben a heideggeri *Dasein*-ről. Az ember ittlétének és jelenvalólétének megéléséről, és különösen a közös megéléséről. Pszichológiai szempontból arról a kivételes pillanatról, amikor nem akarnak megváltoztatni, nem akarnak tanácsot adni, nem akarnak fejleszteni, csak hagynak lenni. Angolul *rapportnak* mondjuk azt a folyamatot, amikor a gesztusok, a testbeszéd, az öntudatlan, de értően elősegíthető folyamat révén kialakul két ember, vagy egy csoport szoros kapcsolata, az érzések, gondolatok megértése, jó kommunikációja. Amikor egy – egyébként fiziológiailag és neurológiailag is mérhető – összehangolódás történik meg a *látogató* és a *látogatott* között. (Tudatosan nem a pedagógus, szülő, diák fogalmakat használom.) Ez az összehangolódás mindenképpen személyességet, sokszor kétszemélyes beszélgetést, megértést, a tanár részéről sokszor „csupán” értő hallgatást jelent. Egy *lelki tükör tartását*, a meglátogatott (szülő) részéről megfogalmazottak látogatói (tanári) megismétlését, ha lehet, pozitív átfogalmazását, keretezését. Csak az el- és befogadást, a kimondatlan és kimondhatatlan együttérzést követheti a „tanács”, a támasz, a vezetés, a segítség nyújtása.

A gyermek szempontjából mindez a számára fontos és fontossá váló személyek, a különböző helyszínek, életmódok, reakciók, szerepek megismerését is jelenti. Ezek integrációja csak idővel és a résztvevők személyes találkozásával, együttlétével valósítható meg. Az integráció a különböző *értékek* közötti választás lehetőségét (kényszerét) is jelenti, de optimális esetben ezek élményszerű szintetizálását hozza magával.

A gyermek megtapasztalja a szülői és a tanári értékszempontok, életfelfogás és életstílus különbségeit, hasonlóságát: szelektál, választ és jó esetben integrál. Fokozatosan bontakoztatja ki a „mi” és az „ők” újabb szintű „mi” élményét, és az „én ez vagyok” határozottabb identitását. Ez teszi lehetővé, hogy hordozott és kialakuló kreativitását és intelligenciáját valóban alkalmazni tudja.

Sokszor megdicsérik iskolánk honlapjának igazgatónőnk által választott mottóját Örkény Istvántól. Joggal. Mondandója a család és az iskola kapcsolatára is vonatkozhat:

„Ha sok cseresznyepaprikát madzagra fűzünk, abból lesz a paprikakoszorú. Ha viszont nem fűzzük fel őket, nem lesz belőlük koszorú. Pedig a paprika ugyanannyi, éppoly piros, éppoly erős. De mégse koszorú. Csak a madzag tenné? Nem a madzag teszi.

Az a madzag, mint tudjuk, mellékes, harmadrangú valami. Hát akkor mi? Aki ezen elgondolkozik, s ügyel rá, hogy gondolatai ne kalandozzanak összevissza, hanem helyes irányba haladjanak, nagy igazságoknak jöhet a nyomára.”

Örkény István: Az élet értelme

2. Családi nap a Zrínyiben (Bihariné Vas Adrienn – kollégiumi nevelőtanár)

Mikor és hol találkozhatnak egymással szülők, diákok és tanárok a fogadóórák megszokott és talán unalmassá is váló rendjén kívül? Mi több: találkozhatnak-e egyáltalán a kibocsátó általános iskola tanárai, osztályfőnökei egykori diákjaikkal és a fogadó középiskola tantestületével? Elengedett kezek, kipostázott hivatalos levelek, vagy inkább a szakmai együttműködés lehetőségét is tartalmazó, megszilárduló emberi kapcsolatok fogják jelenteni az alapfokú oktatásból a középiskolába vezető utat? Az Arany János Tehetséggondozó Program (AJTP) indulása után nem sokkal már egyértelművé vált, hogy szükség van olyan fórumra, amikor kötetlen formában, de egyben már egy megtett út tapasztalatait is összegezve találkozhatnak diákok, szülők, egykori és mostani tanárok. Hiszen mindannyian a közös sikerért dolgozunk. Már a Program kezdete óta (iskolánkban 2001) megrendezzük iskolánkban azt a karácsonyi ünnepséget, amelyre a 9. előkészítő évfolyam diákjai együtt készülnek fel osztályfőnökük, csoportvezetőjük segítségével. Együtt állítják elő a kis meghívókat, a kézzel készített ajándékokat, együtt sütik a mézest. Az első együttlét és a zenésverses előadás izgalma és szépsége sokáig megmarad a résztvevőkben: szülőkben, testvérekben, nagyszülőkben, a tanároknak és a gyermekekben egyaránt. Erre a hagyományra is támaszkodtunk, amikor 2012. október 13-án útjára indult – hagyományteremtő szándékkal – a „Családi Nap” nevű rendezvény az AJTP 10. évfolyamán. Izgalommal, szeretettel hívtuk és vártuk erre a napra az osztályban tanuló diákok családtagjait, valamint a küldő általános iskola képviselőit, egykori osztályfőnököket. Ez alkalommal a gyerekekkel közösen bemutathatjuk az eddig megtett utat, az AJTP előkészítő, gazdagító évfolyamán eddig elért eredményeket!

Családi nap csoportkép

Már az első rendezvényre is körülbelül 100 vendég érkezett: szülők, nagyszülők, testvérek, volt osztályfőnökök és igazgatók. A rendezvényt olyan céllal is hívtuk életre, hogy a küldő családok és általános iskolák betekintést nyerjenek az iskolában és a kollégiumban folyó oktató-nevelő munkába, közelebbről megismerjék az Arany János Tehetséggondozó Programot és az ott tanító, nevelő tanárokat. A diákok alkotó munkájának ösztönzését, a közösség előtti szereplés, megszólalás, előadás gyakorlatának elmélyítését, a korábbi tapasztalatok feldolgozását és rögzítését is szolgálta, hogy az élményeket és eredményeket a diákok egyedi kis- és nagycsoportos munkájával (tehát nem egyszerűen tanári előadásokkal) mutattuk be.

Már az iskola épületének, tereinek bemutatása is a diákok aktív részvételével történt: „idegenvezetőként”, hozzátartozóikkal együtt a pincétől a padlásig bejárták az épületet. Bemutatták a poros, romos pincéből képzőművészeti „kuckóvá” varázsolt pinceműhelyt, az interaktív táblás tantermet, számítástechnika-termet, a kémialabort.

A 9. előkészítő évfolyam valamennyi élménye, utazása valamilyen formában megjelent ezen a napon! Milyen élményekről is van szó? Az első évfolyam számára több, úgynevezett kötelező program van, amelyek részben az országos AJTP hagyományokhoz kapcsolódnak. Az első országos rendezvény az ismerkedést, a csoportkohézió kialakítását, az osztályfőnök–csoportvezető–csoport összehangolódást segítő zánkai verébtábor. Októberben – iskolánk névadójának, Zrínyi Ilona emlékének is adózva, az iskolapolgári, zrínyis identitást is erősítendő – Kárpátalját járják be. Saját hagyomány a Családi Karácsony, ahol a gyerekek karácsonyi műsorral készülnek családtagjaiknak, tanáraiknak. Ezt a produkciót az iskolai karácsonyi ünnepségen is

előadják, általában nagy sikerrel. A karácsonyváráshoz a mézeskalács készítése is hozzátartozik. A gyerekek hozzáértő pedagógus segítségével sütik a finomságokat, amelyek majd ajándékként, vendégváró finomságként az asztalra is kerülnek. Saját kezűleg készítenek ajándékot szüleiknek, amelyet a műsor után átadnak. Január végén a síelés örömeivel ismerkednek meg. Ez a sítáboros hosszú hétvége mindig vidám hangulatban telik. Tavasszal a Bonyhádi országos sporttalálkozó, majd a tanév végén a Pécssett megrendezett Művészeti Fesztiválon vesznek részt. Zrínyis sajátosság, hogy ezekre az országos rendezvényekre nem egy kicsi, válogatott csapattal látogatunk el, hanem az egész osztállyal. Valamilyen formában (akár szurkolóként, vagy az egész osztályt megmozgató csoportos tánc révén, Bodnár Zoltán tanár úr irányításával) minden diáknak meg szeretnénk adni a versenyzés, a testvériskola diákjaival, a szép tájakkal, városokkal való találkozás örömet és tapasztalatát. Az eredmény rendszerint nem is marad el: díjakkal (több ízben a vándorkupával együtt) térnek haza.

A Családi Nap keretében ezekről az eseményekről képes beszámolókat készítettek a tanulók, amelyeket vetítéssel egybekötve be is mutattak a vendégeknek. A Művészeti Fesztiválra benevezett műsorszámokat adták elő, illetve művészeti alkotásaikból (fotók, rajzok), valamint az addig elért sikereiket igazoló oklevelek fénymásolatainak anyagából kiállítást állítottunk össze. Prezentációt láthattunk a pécsi Művészeti Fesztiválról, a karácsonyi ünnepségről, a zánkai verébtáborról, a bonyhádi sporttalálkozóról, a kárpátaljai kirándulásról és az erdélyi körutazásról. A sítábori élményekről kisfilm született. Mindegyik prezentációt ketten-hárman készítették el – gyakorolva, bemutatva így IKT-kompetenciáikat is –, hogy mindenki szerepelhessen a „nagyközönség” előtt: igazi tanulói, előadói helyzetben is lássák őket családtagjaik és egykori tanáraik.

A nap művészeti keretét a pécsi fesztiválra benevezett műsorszámok adták, ezek betanítása tehát plusz energiát és időt nem vont el a diákoktól és tanároktól. Műsoron szerepelt csoportos néptánc (pünkösdlő koreográfiával), szólóban és kiscsoportban előadott népdal (Válaszúti dalcsokor, Libizaré dalok), s a

zánkai verébtábor karaoke-versenyét elnyerő tanulónk is nagy sikert aratott. Próza-
mondó kategóriában Lázár Ervin: Utazás című írása hangzott el, Arany János szel-
lemiségét pedig két vers idézte meg. A hangszeres komolyzenét egy rövid zongora-
darab képviselte, a modern hangulatot pedig egy lány ikerpár hip-hop műfajú tánca.

Az időközben született művészeti alkotásaikból is kiállítást állítottunk össze. Ek-
kor mutathatták be a diákok hobbitevékenységük legszebb darabjait: gyöngyfűzéssel
készített alkotásokat és egyik diákunk szabadidőben készített táskáit. Az első év fo-
lyamán lezajlott rendezvények mindegyikéről fényképes tablót állítottunk össze,
amelyek szintén megtekinthetőek voltak.

Nagy sikert aratott a nézők előtt a számítástechnika iránt érdeklődő, kreatív tanu-
lók által a kollégiumról készített kisfilm. A szülők és volt általános iskolai tanárok
e film segítségével járhatták be gyermekeik új otthonát, a „kinti kolit”, az Arany
János Tehetséggondozó Kollégiumot.

A tapsok, a mosolygó tekintetek is jelezték: a családtagok örömmel vettek részt
ezen az eseményen. Betekintést nyerhettek az iskolai és a kollégiumi nevelésbe, mi-
közben a személyes kapcsolatokat is tovább építhették, mélyíthették. Mi is képet
kaphattunk arról, hogy a nálunk tanuló diákok honnan, milyen előzetes tudással és
képességekkel érkeztek.

Örömet jelent és visszaigazolást, miközben a tehetséggondozó hálózat erősödését
mutatja, hogy hagyományteremtő szándékunk is megvalósult: az általunk lebonyo-
lított első családi nap óta már két alkalommal látogattak el a szülők és diákjaink volt
általános iskolai tanárai intézményünkbe!

3. Szülő–diák–pedagógus lazító program (Hlavnya Emese – tehetségfejlesztő tanár)

A tehetségek fejlesztését célzó képzés mindhárom résztvevő – tanár, diák, szülő – számára többletterheléssel jár. Olyan intenzitású szellemi, érzelmi és akár fizikai erőfeszítést jelenthet, amelynek feloldása is a program részét kell, hogy képezze. Kiváló módja lehet ennek az olyan egynapos lazító program beiktatása, amelyre a három szereplő részvételével kerül sor, az iskola falain kívül, informális közegben. 2013 májusában egy ilyen célokat szolgáló kiránduláson való részvételre nyílt lehetősége iskolánk több mint 60 diákjának, tanáraiknak és vállalkozó kedvű szüleiknek. A gazdag program által biztosított élményszerzésen és stresszoldáson kívül az utazás a szülők aktív bevonását is célozta a tehetséggondozás folyamatába.

A tehetséges gyermekek gondozása során a szülők által nyújtott ösztönzés, érzelmi és intellektuális téren nyújtott szerepvállalás, anyagi áldozathozatal és kiemelkedő mértékű időráfordítás fontossága megkérdőjelezhetetlen. Az ilyen közös alkalmaknak a diákokra kifejtett pozitív hatása is felbecsülhetetlen lehet. A szülők a maguk jelenlétével, példamutatásával és személyiségük, hivatásuk felvillantásával olyan *modellt* állíthatnak nem csak saját gyermekük, hanem a többi tehetség elé is, amit érdemes követni. Mindemellett, elérhető távolságba kerülnek a szülők által esetleg felvázolt és képviselt *életutak*, melyek motivációt nyújthatnak a diákoknak.

Másrészt a szülők pedagógusokkal való *együttműködése* is hatékonyabbá válhat ebben az oldott légkörben. A szokásos találkozási lehetőségekkel szemben egy ilyen lazító program több időt biztosít kölcsönös megértésük elmélyítésére, egy kooperatív attitűd megalapozására. A tanárok szakértő viselkedése, hozzáállása tükröt tarthat saját szülői nevelőfeladataik végzéséhez, segítheti az otthoni és az iskolai nevelési módszerek, megoldások, stílusok összehangolódását, de a szülők konkrét útmutatást is kaphatnak gyermekük fejlesztésével kapcsolatban. Megtapasztalhatják gyermekük és kortársaik viselkedését az otthonukon és az iskolán kívüli környezetben, ami segítségükre lehet a későbbi helyzetek megítélésében.

Ezzel párhuzamosan, természetesen a pedagógusok is sok hasznos információt tudhatnak meg a gondjaikra bízott tanítványokról, az őket leginkább ismerő emberektől, a szülőktől. Ez elsősorban az erősségeik, gyengeségeik feltérképezését gyorsíthatja, de a személyiségüket formáló tényezők és élmények sokaságára is fény derülhet, segítve a tehetségek jellemvonásainak, tetteik motívumainak mind alaposabb megismerését. A lazító programokon való részvétel mindezen túl a szülők egymás közötti kommunikációját is felélénkítheti. Megkönnyebbülést jelenthet számukra, hogy az örömek mellett sokan osztoznak még a tehetséges gyerekeiknél tapasztalt

nehézségekben is. Ilyen alkalmakkor megoszthatják a tehetségek nevelése során felmerülő kétségeiket, aggodalmaikat és tapasztalataikat, amelyekre talán éppen szülő-társaiktól kapnak megoldást.

Sok szép élmény, új ismeret és a fent említett lehetőségek megvalósulásának reményében keltünk útra 2013 májusában Budapestre. A szülők és tanáraik jelenléte ellenére fesztelenül utazó diákok már az utazás közben sok hasznos dolgot megtudtak, hiszen az egyik orvos szülő egy igen jó hangulatú, interaktív előadást tartott a helyes táplálkozási szokásokról.

Első célállomásunkon, a Budai várban szerencsénk volt megtekinteni az őrségváltás ceremóniáját, majd a környék épületeivel ismerkedtünk. Ebben a diákok által előre elkészített és a helyszínen prezentált kiselőadások voltak segítségünkre. A tanulók lelkiismeretesen, jó arányérzékkel készültek erre a feladatra, így informatív idegenvezetésük sok érdekes tudnivalót tartalmazott és figyelmet, érdeklődést követelt a csoport fiatal és felnőtt tagjaitól egyaránt.

A Parlament épületében – szülői minőségében is – Dr. Kovács Ferenc, Nyíregyháza polgármestere üdvözölte a csoportot. Egy idegenvezető kalauzolásával megnéztük az Országház miniatűr mását, majd egészen a koronázási kegytárgyakhoz jutottunk el. Mindannyiunk örömeire a diákok érdeklődéssel és nagy tisztelettel vettek részt ezen a komoly és jelentőségteljes, mégis közvetlen hangvételű programelemen is. Érett kérdéseik és figyelmük kíváncsiságról és tájékozottságról tanúskodott.

A nagy létszámú csoport étkeztetése három turnusban zajlott, de ez nem képzett holtidőt az éppen várakozók számára sem, mert ők az étterem közelében található Magyar Nemzeti Bank Látogatóközpontját keresték fel. Már a bank impozáns épülete is nagy hatással volt rájuk és élvezettel nézték végig a pénz történetéről szóló kiállítást. Játékos formában, számítógépes kérdőívek segítségével tesztelheték pénzügyi tudásukat, amit apró, emlékként szolgáló személyes ajándékkal ismert el a „kvíz partnerük”.

Ezt követően egy rövid, autóbuszos városnézés után a Művészetek Palotájába látogattunk, amelyet az idő rövidsége miatt, „csak” mint kiemelkedő építészeti alkotást szemléltünk meg. A csodálatos fekvésű épületegyüttes mély benyomást tett a csoport tagjaira. Az estét a Nemzeti Színházban egy Shakespeare-darab megtekintése zárta. A hosszú és rendkívül tartalmas nap záró programja kivételesen jó szóra-kozást és meghatározó művészeti élményt nyújtott a csoportunknak.

A fáradt utazók már a késő éjszakai haza vezető úton, de az elkövetkező napokban, hetekben is még sokáig idézték és egyben fel is dolgozták a kirándulás élményeit. A szaktárgyi órákon (történelem, irodalom, művészetek, angol nyelv) sokszor előkerültek a lazító napon szerzett ismeretek, impressziók, de természetesen tudatos,

célirányos beszélgetések keretében, osztályfőnöki órán is alkalmat kerítettünk a tapasztalatok értékelésére. Ki-ki beállítottságának megfelelően hangsúlyozta a számára legmeghatározóbb történeteket. A diákok elismerték a programok gazdagságát és – nem meglepő módon – megfogalmazták igényüket további hasonló eseményeken való részvételre. A szülők a legközelebbi szülői értekezleten osztották meg tapasztalataikat a kiránduláson részt nem vevő szülőtársaikkal, és egy fotókkal illusztrált bemutatóval is igyekeztünk szemléltetni a nap programjait, hangulatát. Tanárkollégáimmal egyetértettünk abban, hogy az utazásnak rengeteg pozitív hozadéka volt, a tanítás és nevelés terén egyaránt. A nap szervezésének tanulsága azonban az is, hogy nehéznek bizonyult rávenni a szülőket még egy ilyen élményekkel és lehetőségekkel kecsegtető programon való részvételre is, hiszen ez egy egész napi kiszakadást igényel a munkájukból, amit nem sokan tudnak, hajlandók vállalni. A résztvevők elragadtatottsága és elégedettsége viszont bizonyíték lehet a kimaradónak is, hogy megéri!

Hivatkozások

- Balogh László (2014): A tehetséggondozás alapkérdései. In.: Balogh László – Bolló Csaba – Dávid Imre – Tóth László – Tóth Tamás: *A pedagógusok, szülők együttműködése és a kollégiumok szerepe a tehetségfejlesztésben*. Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége, 2014, 9–39. o. http://tehetseg.hu/sites/default/files/konyvek/geniusz_31_net.pdf. Letöltés: 2015.03.04.
- Balogh László (é.n.): *Tehetségmodellek. A tehetség összetevői, fogalma, fajtái, fejlődési tényezők*. <http://slideplayer.hu/slide/1895801/> Letöltés: 2015.01.12.
- Czeizel Endre (1997): *Sors és Tehetség*. Minerva Kiadó. Budapest.
- Mönks, F. J. – Knoers, A. M. P. (1997): *Ontwikkelingspsychologie*. (7th ed.) Van Gorcum, Assen.
- Renzulli, J. S. (1978): Whatmakesgiftedness? Reexamining a definition. *Phi Delta Kappa*, 60(3): 180–184.
- Tóth László (2014): A család szerepe a tehetségek fejlesztésében. In: Balogh László – Bolló Csaba – Dávid Imre – Tóth László – Tóth Tamás: *A pedagógusok, szülők együttműködése és a kollégiumok szerepe a tehetségfejlesztésben*. Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége, 2014, 40–58. o. http://tehetseg.hu/sites/default/files/konyvek/geniusz_31_net.pdf. Letöltés: 2015.03.04.
- Treffinger, D. J. – Huber, J. R. (1975): Self-instructional use of programmed-creativity-training materials with gifted and regular students. *Journal of Creative Behavior*, 9(4): 260–266 o.

A családlátogatás mint a szülőkkel való kapcsolattartás fontos eleme a Zrínyiben

Közhelynek tűnhet, de igaz, hogy az iskola – mint sok más feladatot – a tehetséggondozást sem tudja a család hatékony közreműködése nélkül sikeresen megoldani. Erre utal a világszerte elfogadott Mönks-Renzulli modell is, amely szerint három környezeti tényező játszik egyformán döntő szerepet a gyerek tehetségének kibontakozásában: az iskola, a család és a társak. Fontos tehát a szülőkkel való folyamatos kapcsolattartás, információcsere, együttműködés. Sokféle szervezeti formát kell működtetni a családdal való intenzív együttműködéshez: szülői értekezlet, fogadóóra, egyéni konzultáció, családlátogatás, tanácsadás stb.

Ezen formák kialakításában a kezdeményező szerepet az iskolának kell felvállalnia, s ezek során az aktuális feladatok, problémák megbeszélése mellett meg kell ismerni a családok szemléletmódját, nevelési kultúráját, közvetíteni kell a szülőknek a korszerű tehetséggondozás alapismereteit, módszereit, valamint lehetőség szerint – lelki és anyagi – kompenzációs szerepet is vállalnunk kell a családi hátrányok kiegyenlítésére.

A család és az iskola kapcsolatát úgy kell tekintenünk, mint az elsődleges és másodlagos szocializációs hatások összehangolását, illetve annak szükségességét. A jól működő család felerősíti a tágabb környezet pozitív, fejlesztő tendenciáit, és csökkenti vagy kiszűri a károsítókat. A diszfunkcionáló család viszont éppen ellenkezőleg hat: a negatív hatásokat erősíti fel és gyengíti a kedvezőek hatékonyságát.

E rövid elméleti bevezetés után szeretném bemutatni, hogy iskolánkban, a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban az Arany János Tehetséggondozó Program keretében hogyan valósul meg a tanulók szüleivel való kapcsolattartás a családlátogatások alkalmával.

Immár hagyomány, hiszen szinte a Program indulásának kezdete óta minden beérkező új osztály első két évében az osztályfőnök és a kollégiumi csoportvezető tanár együtt, minden tanuló lakóhelyére eljut. A családlátogatások célja a személyes találkozásokon túl, a tanulók és a szüleik otthoni környezetének, lakhatási és szociokulturális körülményeinek megismerése. Mindezt nem csak a régió földrajzi elhelyezkedéséből adódó sok tekintetben marginalizált helyzete indokolja, hanem az egyre inkább megjelenő szegénységben, mély szegénységben, csonka családban élő tanulók létszámának emelkedése is. Azokban a családokban, ahol a szülőket a munkanélküliség fenyegeti, vagy a gyermek egyszülős családban nevelkedik, sokkal kevesebb figyelem jut a gyermekre, hiszen a szülők, a szülő azon fáradozik, hogy fenn tudja tartani saját magát, valamint gyermekét.

Hátrányos helyzetben vannak az olyan tanulók és családjaik, akiknek a társadalom nagy részénél sokkal rosszabbak az életkörülményeik, szükséglet kielégítési lehetőségük, illetve lehetséges életmódjuk. Ezek megnyilvánulnak a jövedelmi szintben, a rossz lakáskörülményekben, a lakókörnyezet milyenségében, az alacsony iskolai végzettségben, valamint műveltségi szintben is. Éppen ezért leghamarabb ezekhez a családokhoz igyekszünk eljutni.

A családlátogatások jó alkalmak arra is, hogy a szülők és mi, pedagógusok megbeszéljük és kicseréljük tapasztalatainkat a gyerekekkel kapcsolatban. A jó családlátogatások, még ha nehéz témák is kerülnek szóba, erősítik a szülő és a gyermek, illetve a pedagógus és a gyermek közötti kapcsolatot. A családlátogatás során közvetlenül juthatunk hozzá sok hasznos információhoz (pl. a tanuló környezete stb.) és benyomást szerezhethünk a családi légkörről is.

A családi élet az emberek intim szférájához tartozik, ezért a családlátogatás lehetőségének ajánlásakor, az időpont megválasztásakor, a látogatás alatt és után a család kívánságait mindenekfelett tiszteletben tartjuk (a családlátogatás előli elzárkózást is).

A családlátogatásokat az alábbi szempontok alapján végezzük:

- a család lakóhelyi környezete
- a család otthoni környezete
- a család szociális helyzete
- a tanuló személyes tere
- a családi légkör
- a család szerkezete
- a család életmódja
- a családlátogatás általános hangulata

Az így szerzett tapasztalatokat igyekszünk több féle módon hasznosítani. Szociális bizottság dönt az étkezési támogatások elbírálásában, melynek tagja az osztályfőnök és a kollégiumi csoportvezető tanár is. A személyesen szerzett információk az adott tanuló esetében hatékonyabbá és realisabbá teszi ezt az anyagi támogatási formát. Ha az otthoni szociális körülmények indokolják tárgyi juttatást is biztosítunk, hiszen volt rá példa, hogy egy-egy leselejtezett kollégiumi ágy, ágynemű nagy örömet okozott a családnak. Meg kell, hogy említem azt a tanulót is, aki sorozatosan nyert informatika versenyeket, viszont szülei anyagi helyzete nem engedte meg, hogy otthon saját számítógépe lehessen, ezért tartós használatra kapott a kollégiumtól egy gépet, melyen hétvégenként is gyakorolhatott, programozhatott.

Ruhagyűjtési akciókat szervezünk a tantestületben, és az így feleslegessé váló darabokat oda tudjuk adni az arra rászorulóknak. Ezt a célt szolgálja a vásárlási utalványok félévenkénti juttatása is. Egy szemüveg készítése vagy gyógyszerek kiváltása is lehet akkora teher, hogy segítség nélkül nem oldható meg. Voltak olyan családi tragédiák, mikor az egyszeri anyagi támogatás nagyon sokat jelentett a nehéz helyzetben.

A családlátogatások legnagyobb hozadéka mégis úgy gondolom, hogy abban van, hogy ez által nemcsak a szülőhöz, hanem a gyerekhez is közelebb kerülünk, segít megismerni és megérteni reakcióit, személyiségét, lelkivilágát.

A családlátogatás is csak akkor eredményes, ha képesek vagyunk – lehetőleg me-
derben tartva a beszélgetést – a gyerekre koncentrálni, az életkörülményeit megismerni, arra törekedve, hogy a szülő érezze, látogatásunk nem kíváncsiskodás a magánéletükben, hanem szakmailag is megalapozott érdeklődés.

Deme Anna - kollégiumi nevelőtanár

Amiről a fák mesélnek

„Tanulni kell a téli fákat./ Ahogyan talpig zúzmarások,/ mozdíthatatlan függönyök.” - írja Nemes Nagy Ágnes (Fák). A természettel való azonosulás és a természeti jelenségekkel való projektív „játék” az ember sajátja. Már Arisztotelész is három lélekről beszél (vegetatív, érző és gondolkodó), s ezek közül a legelső a természeti világban megjelenő lelket jelenti. Természetesen mind a három csak az emberben figyelhető meg, s fejez ki mélyebb tartalmat: a természeti jelenségekkel való ősi azonosulás vágya és szimbólumrendszere magába az emberi személyiségbe, a fa esetében a személy önmagára vonatkozó, alapvetőbb és mélyebb intrapszichés érzéseibe és a személyiség fejlődésébe enged bepillantást.

A fákat - Bihariné Vass Adrienn kolléganővel külön-külön, majd az adatokat egyeztetve – a Süle Ferenc által közölt szempontok szerint vizsgáltam, s vontam le belőlük következtetéseket. A személyiségi jogok tiszteletben tartásával nem egyenként, hanem a csoport egészére vonatkozóan adtunk visszajelzéseket és osztottuk meg gondolatainkat és kérdéseinket az osztályfőnökkel.

A kiválasztott osztályban a 25 tanuló által elkészített rajzokat először egészen, a bennünk keltett intuitív érzések szerint vizsgáltuk. Milyen benyomást tesznek ránk? Vajon komornak, veszélyeztetettnek, gyökértelennek, kibontakozás nélkülinek, agresszívnek vagy ellenkezőleg: erősnek, vidámnak, élettel telinek, békésnek, kiegyensúlyozottnak tűnnek számunkra? Ezek alapján három, kb. három egyenlő nagyobb csoportba tudtuk osztani a fákat: a fák közül 8 pozitív érzéseket váltott ki belőlünk, 8 fa volt olyan, amely vegyes érzéseket keltett, és 9 tükrözött valamilyen negatívumot, amely részben valós, megterhelő élethelyzetből, pszichés problémából vagy a feladattal kapcsolatos ellenállásból fakadt. Ez utóbbi egyértelműen csak két rajznál merülhet fel: a rajzok elnagyoltak, végletesen leegyszerűsítettek, csupán odavetett vázlatok, a fák kicsinységükben szinte eltűnnek a rajzon. (Ezekkel tehát érdemben nem tudtunk foglalkozni.)

A személyiség különlegességre való törekvése tükröződik a fa különlegességén is. Ebből a szempontból igazán különleges fáról csak egy esetben lehet beszélni: a fa egésze lángol. A veszélyeztetettség, a halál és a pusztulás képe azonban itt nem feltétlenül utal valós veszélyre: a lángoló fából egy tűzmadár repül fel az ég felé. A fönix itt talán a középiskolás kor végét, halálát és egyben a megújulás lehetőségét, a felnőtt élet – jóllehet nem teljesen veszélytelen – szabadságát és a kiteljesedés lehetőségét is jelképezi.

A rajzok közül 9 mutatja inkább a lehangoltságot, a szomorúságot, az érzelmi veszteség, vagy elhanyagoltság jeleit. A fentebbihez hasonlóan van, amelyet vihar és villám tör ketté! Ugyanakkor a többség szintén egy korszak veszteségeinek és egyben az azoktól való megválásnak a reményét fejezte ki. Ennek meghatározásában nagy segítségünkre voltak a fáknek a tanulók által adott címek: „Fa a viharban” (a villámsújtotta fának adott cím); „Nem minden az, aminek látszik”; „Volt egyszer...”; L’arbre; „Élet a pusztán”; „Gomba”; „A megtépázott fa”. Többsége ezeknek a fáknek is nagy, csaknem az egész lapot befedi. A rajzok többsége ugyanakkor a felfelé mutató ágakkal, az élénk színekkel optimistább hangulatot, az erőteljes törzsekkel az individuáció, a személyiség megfelelő fejlődésének, növekedésének ésérésének folyamatát tükrözi.

A rajzok döntő többsége (három kivétellel) erőteljes vonalvezetést mutat: a személyiség megfelelő erővel tud jelen lenni és képviselni érdekeit. A kivételként említett három rajz azonban a csökkent önbizalmat árulja el.

A rajzok közül 3 a felső régióban (ebből egy baloldalon fent, a másik kettő középen egészen a középig lenyúló törzsekkel), 4 db a lap közepén helyezkedik el, míg a többség az egész lapot befedi. Az előbbi esetekben gátlásosságra, óvatosságra lehet következtetnünk, bár a középre helyezett fák esetében megfelelő kompenzációval. A többség erőteljesen illetve reálisan éli meg önmagát és helyét a világban.

Silva Tarnai
7.10.10

A törzs a személyiség mindennapi, látható része. Egy-két igen vékonyabb vagy vastag, vagy jobban erezett törzset leszámítva nem találkozunk az átlagostól eltérő ábrázolásoktól. Viszonylag sokszor (11 esetben) találunk azonban traumára utaló jeleket a törzsen: a törzs nagyon vékony, illetve odú látható rajta. A gyógyulás és a jövőendő család utáni vágy kifejeződése ugyanakkor, hogy 4 esetben (lányok rajzainál) már kis madarat vagy mókust is találunk az odúban, és 8 esetben a fa mellett, vagy a lombkoronában (is) találunk kis állatokat és/vagy tojásokat. A többség által megrajzolt vastag törzs mutatja a személy és összességében a csoport életképességét, énérejét, életerejét, vitalitását is.

Az ágak jobbra illetve balra dőlése nem jellemző, ebből az apai illetve az anyai kötődés erősségének túlsúlyára összességében az osztályban nem lehet következtetni.

A fa koronája, mint freudi értelemben a felettes én, Jungnál a szellemi szféra mindenütt megjelenik. Vass Zoltán tapasztalatai szerint azonban helyesebb ezt a társas környezettel való kapcsolat, a kifelé fordulás, vagy a védekezés megjelenítési köze-

Ugyanakkor a föld, mint a kapaszkodás, a kötődés, a családba, a környezetbe való beágyazottság jele 15 rajzban figyelhető meg s 10-ben nem.

Ha a fa részeit nézzük, akkor a rajzok mintegy felében jelenik meg az ösztönkésztetéseket (testi késztetéseket és örömöket), a stabilitást, megkapaszkodást, intrapszichés egyensúlyt jelképező gyökér(zet). A rajzok másik felében (12 rajzban) ennek hiányán keresztül a (túlzott) önkontroll és az elvárásoknak való megfelelés igénye fejeződik ki.

geként értelmezni. Csak kevés rajban találkozunk merev, csökevényes, rövid, összehúzott ágakkal, amelyeket - adott kontextusban - a védekezés, a kapcsolati frusztráció képviselőiként lehet értelmezni. A többség az extraverziót, a kifelé fordulást mutatja. Az igazán életteli társas kapcsolatokat jelentő levelek, illetve a szépségre, eredményességre való törekvést szimbolizáló gyümölcsök is 17 rajzban megtalálhatók, igaz ebből 8 esetben csupán néhány levélről vagy virágról van szó. 15 rajzban mutatkoznak az ágak is erősnek, mint a világgal való a reális kapcsolat kifejezői.

Az elkészült rajzokat az ismert (Leibowitz, 1999. Idézi: Vass, 2011) leíró listában található jelzők alapján lehetséges tovább kategorizálni, az elemzést a fentebbieknél sokkal árnyaltabbá tenni. (Terjedelmi okok miatt ettől most eltekintünk, de későbbi elemzés érdekében is közöljük a jelzőket.)

A leíró jelzők: agresszív, árnyat adó, bájos, barátságos, békés, beteges, dühös, egészséges, egyszerű, ellenséges, elnyomó, élő, eltorzított, eredeti, éretlen, érett, erőteljes, érzélgős, expanzív, extravagáns, fejletlen, félelmetes, fennkölt, férfias, fiatal, gyenge, gyér, halott, hideg, hívogató, igénytelen, ijesztő, ingadozó, irreális, izolált, kellemes, képzeletbeli, kidolgozott, kiegyensúlyozott, konvencionális, kopár, külön, különös, magányos, megbízható, megfáradt, megközelíthető, mesterkelt, nem konvencionális, nőies, öntudatos, öreg, összezsugorított, precíz, pusztuló, részletezett, szép, szerény, szimmetrikus, színes, szívós, szokatlan, szokványos, szomorú, szorgalmas, távoli, természetes, töredezett, túlradó, uralkodó, ügyetlen, vad, vágott, valóságű, védelmet nyújtó, vidám, virágzó, visszahúzó, zárkózott, zavaros.

Vass Zoltán három kérdést javasol a rajz után: hány éves, élő-e és milyen évszakban van a fa? A 25 rajz közül egy kivételével valamennyi a való életkornak (± 5) megfelelően mutatta meg életkorát, s kettő (az égő és az eltört fa) kivételével valamennyi élő fát ábrázolt. Domináns volt (a két sematikus rajz és a két halott fa mellett) a tavaszi fa ábrázolása (13 rajz). Csak négy esetben találunk levélzet nélküli fákat.

Klasszikus módszernek számít, hogy a rajzot három másik fa rajz követi: egy másik fa, vicces vagy mesebeli fa, valamint a beteg fa / mitől beteg, hogyan gyógyul meg/. A tanóra rövidegére való tekintettel ettől most el kellett térnünk. Az eltérést egy másik szempont is motiválta.

A rajzok elkészülte után az érettségi utáni időszak képzetét előhívó és a jövővel kapcsolatos gondolatokat megmutató instrukciót adtam, részben azzal a szándékkal, hogy a remélt pozitív válaszok tudatosítják és megerősítik tanulóinkat pozitív, bizakodó, sikerorientált attitűdjét. Nem is csalódtam.

A „Képzeld el ezt a fát egy év múlva! Hogy jelenik meg előtted?”- felszólításra és kérdésre általában optimista válaszokat kaptunk:

- „Több virág található rajta.”
- „Kiteribélyesedik, bonsai lesz.”
- „Legszebb és legnagyobb fa messze környéken. Rengeteg levéllel, virággal, majd terméssel rendelkezik.”
- „A fát egy évvel később már leszüretelték és tavasszal újra virágba borul. A kisfiókák kirepülnek, és majd tojást raknak ugyanabba az odúba. A fa gyökei egyre mélyebbre hatolnak.”

- „Ez a fa mindig otthona lesz valakinek.”
- „Vastagszik a törzse, nő a lombja.”
- „Egy év múlva újabb ágai lesznek és ugyanígy fogvirágozni.”
- „Nagyobb lesz, nagyobb lombkorona, több virág és állat lesz rajta.”
- „Egy év múlva a fa termései tökéletesek lesznek.”
- „A virágos fa virágokat hoz tavasszal, a narancsfa finom gyümölcsöket terem.”
- „Egy év múlva vastagabb, nagyobb lesz.”
- „Egy év múlva nagyobb lomb, több ág, sok madár.”
- „Egy év múlva még magasabb és terjedelmesebb lesz. Az odúban lévő mókusnak párja lesz, és még több állat talál majd menedéket a fa védelmében.”

Ezek között a válaszok között természetesen találunk túlzó vágyakat is tartalmazó képzeteket is (termései „tökéletesek lesznek”; „legszebb és legnagyobb fa messze környéken”).

Kivételt jelentettek az alábbi, akár veszélyt is jelző válaszok. Ezek a tanulók a pedagógusok részéről az elkövetkező időben fokozottabb odafigyelést és gondoskodást igényelnek.

- „Egy év múlva kivágják, elszárad.”

- „Eggyel kevesebb levél lesz, mert a lajhár addigra megeszi.”
- „Ugyanígy néz ki egy év múlva is.”
- „A fűzfát mutató rajznál: vastagabb lesz és több zöld ágat hajt, ám belülről fokozatosan rohad a legfelső szállítószövetek miatt, mert geszt-é alakul.”

Nyolc esetben nem született válasz.

Ez a besorolás is mutatja a dolgozatom elején rögzített megállapítást: az osztályban számtalan egyéni pszichés probléma, sérülés figyelhető meg, amely a környezeti hatásokkal együtt elbizonytalanítja, elhomályosítja a jövővel kapcsolatos képzeteket, s gátját képezi az kreatív megoldásoknak. Ezeknél a tanulóknál fokozottabb odafigyelés, biztatás, én-erősítő megoldások alkalmazása szükséges a pedagógusok részéről.

Az osztály mintegy harmadánál megfigyelhető a bizakodó, jövőbe vetett hit, és egyúttal a realitásokkal számot vető megküzdés képességének számtalan jele. Több mint harmada a tanulóknak ugyanakkor mintha még kívárna, lélektani értelemben várna a fordulatra, amelynek azért már kapujában áll.

Biztató, hogy még a legnegatívabb képek között is megfigyelhető, a „valami meghal, de egy új születik” tapasztalata és képzelete. Ahogy a fönix madár fog elhamvadva mégis új életre születni.

Dr. Szilágyi László - iskolapszichológus

Felhasznált irodalom:

Süle Ferenc (1988): A „Fa-rajz” teszt. In.: Mérei Ferenc - Szakács Ferenc (Szerkesztő) Pszichodiagnosztikai vademecum II/2. Budapest, Tankönyvkiadó. 1992. 89-148.

Vass Zoltán (2003): A rajzvizsgálat pszichológiai alapjai. Flaccus Kiadó, Budapest.

Vass, Zoltán. (2011): A képi kifejezéspszichológia alapkérdései - szemlélet és módszer.

Budapest: L'Harmattan. Kivonat az alábbi könyvből: Hárajz, farajz, emberrajz.
http://www.rajzelemzes.hu/rajzelemzes/Hazrajz,_farajz,_emberrajz.html

Relaxációs képzés

2013 novemberétől az intézmény 17 tanára hatvan órás akkreditált továbbképzésen vett részt. A képzés kiscsoportos formában zajlott, egy igen tapasztalt tréner tartotta a foglalkozásokat a kollégium társalgójában. Az autogén tréningről szóló képzés két fázisból állt: az elsőben személyes élményeken alapuló feladatokat végeztünk el, míg a másodikban az elméleti tudnivalók módszertani alkalmazását sajátítottuk el sok gyakorlattal egyetemben.

Ez a relaxációs eljárás J. H. Schultz német pszichiáter nevéhez fűződik. Magyarországon Prof. Dr. Bagdy Emőke, a Magyar Relaxációs és Szimbólumterápiás Egyesület elnöke vezette be és népszerűsítette a módszert. Több, relaxációs módszerekben jártas pszichológus kollégával közösen alakította ki az autogén tréning jelenlegi formáját hazánkban. Az egyesület által kidolgozott tematika egyrészről a pedagógusok saját személyes egészségvédelmére, másrészről a pedagógiai munkában hasznosítható alkalmazások céljából készült.

A lazítási módszerek segítségével a saját bőrünkön tapasztalhattuk meg a relaxáció jótékony hatását. A gyakorlatok testünk különböző részeit célozták. A lazító feladatok során megtapasztalt érzéseinket szóban fogalmaztuk meg, majd később ott-hon élménynaplóba is rögzítettük a tapasztalatainkat.

A relaxáció elsajátítása révén a résztvevők egy viszonylag rövid idő alatt elsajátítható, egész életen át használható eszköz birtokába kerülnek, ami folyamatos mentálhigiénés „karbantartást” tesz lehetővé számukra.

A feszültségoldó relaxációs technikát elsajátítva a pedagógus külső segítség nélkül, saját maga képes stressz oldásra, feszültség szintjének optimális szinten tartására. Ezzel az elsajátított módszerrel egészségmegőrző képességét megsokszorozza, ennek következményeként a tanár teherbírása, tűrőképessége nő. Az imaginációs módszerek használata révén az egyén kreativitása, alkotóképessége fejlődik. A megtapasztalt jelenségek friss szemléletű, eredeti megközelítést éri el, könnyen vált szempontot. Képessé válik szorosabb mentális kapcsolatban maradni testével, szellemi és testi tudatossága összetett lesz.

Középiskolai szinten a Nemzeti Alaptanterv a következő kulcsszavakat társítja ehhez a hatékony relaxációs programhoz: „stresszkezelő gyakorlatok, érzelem- és feszültség szabályozás”. Ezen kulcskompetenciákat választja ki az autogén tréninghez a NAT: stresszkezelés javítása; szorongások, félelmek oldása; analógiás gondolkodás és kreativitás fejlesztése; szimbolikus, képi megjelenítés képessége; iskolai

motiváció serkentése; testkép, énkép és testtudatosság formálása; személyiség harmonizálása.

Az idő elteltével egyre rutinosabban végeztük az „önirányított” sorozatokat. A képzés végén a tanárok úgy döntöttek, hogy saját csoportjuknak is szeretnék átadni az autogén tréning módszerét. Az Arany János Tehetséggondozó Programban résztvevő összes osztályfőnök és csoportvezető elvégezte ezt a képzést. Ezen kívül néhány tanár is elsajátíthatta a módszereket. A csoportfoglalkozásokon és a tanítási órák egy részén rövid időt szántunk a tudatunk és a testünk lazítására. Összességében elmondható, hogy a diákok körében igen népszerű volt a relaxációs technikák gyakorlása.

Az autogén tréningen való részvétel kiváló lehetőséget adott arra, hogy jobban megismerjük saját testünket és munkatársainkat is. Kellemes légkörben folytak a továbbképzési alkalmak, örömmel vettünk részt ezeken.

Mátyás Judit
kollégiumi nevelőtanár

II. Jó gyakorlataink

„Tanuljunk egymástól, hogy minél jobban taníthassunk.”

(Eötvös Loránd)

Tyurin Anasztázia grafikája

Világjáró találkozó

Nagyszerű színpadi produkciók, színvonalas megoldások európai ország ismeretéből, izgalmas „európai” parlamenti vitafórum! Így zajlik Nyíregyházán, a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban a Világjáró Találkozó.

Magyarnak lenni és európainak – felfogásunkban a kettő között nem lehetséges és nem is szükséges választani. Az Arany János Tehetséggondozó Program indulása óta szeretnénk, hogy diákjaink a középiskola és az egyetem padjaiból felállva, diplomával a kezükben hazataláljanak szülőföldjükre és otthon hasznosítsák megszerzett tudásukat. Ez a vágy azonban mindig találkozik és ütközik azzal a ténnyel, hogy a fiatalok természetes módon gondolkodnak önmagukról és hivatásukról világ- vagy európai dimenziókban. A két összetartozó „világ” közötti híd építésének reményében indult el útjára és él a Világjáró Találkozó Nyíregyházán.

A „hidépítés” nem csak ebben a tekintetben, hanem műfaji szempontból, valamint a szervezés szempontjából is jellemzi ezt a rendezvényt.

A Találkozó (és nem egyszerűen egy verseny) ötletét két zrínyi diák, Hora Flórián és Molnár Vidor adta még 2006-ban: ettől a tanévtől kezdve rendezzük kollégáimmal évente a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban az Arany János Tehetséggondozó Programban tanuló hátrányos helyzetű diákok számára. Iskolánk így kapcsolódott be egy országos program rendezvénysorozatába. Ez az európai országismereti, művelődéstörténeti vetélkedő, minden évben más-más tematikával, (Pl. Nemzetek eredettörténetei; Tudósok és találmányok Európában; Zenélő Európa; Demográfiai kihívások; Európai olimpiák és olimpiikonok), tanárok és tanulók együttműködésének eredményeként megszülető kérdőívvel (játékos tudáspróbával), színpadi produkciókkal és parlamenti vitafórummal jelentkezik. Részt képezi az a várostörténeti vetélkedő is, amelyet „rejtekhelyvadászattal” kötünk egybe: a kérdőíveken feltett kérdésekre a választ a város egy-egy műemlékénél találják meg, úgy, hogy közben egy ott elrejtett üzenetet, betűt, rejtvényt is meg kell szerezniük, illetve meg kell fejteniük.

A Találkozó tematikája és formája is tehát változatos:

- Kiállítás a Találkozó aktuális témájához kapcsolódóan a csapatok által készített plakátokból
- Tesztek az Európai Unióról és az öt-hatfős csapatok által választott európai országról
- Várostörténeti vetélkedő – azaz „rejtekhelyvadászat”
- A választott ország bemutatása kreatív formában a nagyszínpadon

- „Európai parlament”- azaz a „képviselők”, a „kormányok” és a „frakciók” közötti vita a konszenzus igényével.

Az elmúlt évekre visszatekintve örömmel és hálával lehet gondolni minden kísérő tanárra, fellépőre és valamennyi a szervezésben részt vevő diákra és kollégára. Előbbieket között volt olyan, aki öt év meghatározó tapasztalata között emelte ki a szervezési feladatokat és magát a találkozót.

Az eredményeket a statisztikai adatok is igazolják:

- Évente 10-16 csapat 8-15 testvériskolából érkezik hozzánk Pécestől Egerig, Mezőberénytől Kőszegig, Székesfehérvártól Szolnokon, Egeren, Sárospatakon, Debrecenen át Kisvárdáig, Bonyhádtól Kaposvárig. Csapatonként 6 diák méri össze évről évre tudását és felkészültségét.
- Az elmúlt években tehát mintegy 600 diák és tanáraik ismerhették meg iskolánkat és városunkat.
- Szeretettel fogadják őket minden alkalommal a zrínyis diákok, a mindenkori 11.c osztály tanulói mint szervezők – eddig összesen mintegy 240-en. Egyikük így emlékezik vissza az első rendezvényre: „*Mindenhol mosolygós embereket lehetett látni, akik nagyon élvezték a rendezvényünket. Ez felért számunkra a legnagyobb elismeréssel.*” (Tóth Kinga)
- A csapatok által választott európai országra vonatkozó teszteket és az európai uniós feladatlapokat (eddig több mint 100 db 9-9 oldalas teszt- és feladatlapot!) állítottunk össze kontinensünk és országai földrajzáról, politikai életéről, történelméről, kultúrájáról és mindennapi életéről.
- Az Európai Parlament igazi vitát jelent a csapatok között, debatterei teljesítménnyel, igényes és izgalmas hozzászólásokkal – sokak szerint ez a Találkozó egyik legkiemelkedőbb része. A diákok adott helyen történő felkészülését a vitára mintegy 7-7 oldalas általam összeállított szakirodalmi és publicisztikai szemelvények, cikkek, források szolgálják. Az elmúlt években ezek száma is úgy gyarapodott, hogy – a 12 évenkénti csapatátlaggal számolva – ez több mint 30 db szemelvénygyűjteményt (mintegy 200 oldalt) jelent. Tartalmában a 21. századi Európa aktuális kérdéseit, feladatait, örömeit és az Európai Unió előtt álló feladatokat mutatják be, lehetőséget adva egy-egy téma több szempontú és lényegre törő megvitatására.

Az eredményeken túl azonban ki kell térni a további fejlesztés és fejlődés (el)várható pontjaira is:

- Mindig voltak és vannak tanulók, akik kevésbé vesznek részt a közös munkában; motiválásuk, felkészítésük a szervező, a csoportvezető és az osztályfőnök együttes munkáját teszi szükségessé.
- Problémát jelentett az utóbbi években a hangosítás; ezt a munkát egyetlen évben tudták megoldani színvonalasan maguk a tanulók. A rendezvény nagysága megköveteli a felnőtt szakember részvételét a technikai feltételek biztosításában.
- Érdemes továbbgondolni a Találkozó városi ismertségének lehetőségeit. A következő, 10. rendezvényt már helyszínével, reklámjával nem csak a résztvevők, hanem az érdeklődők, a nagyobb közönség (akár nem a programba tartozó városi iskolák) számára is elérhetővé lehet tenni.
- A rendezvény Arany Jánost Tehetséggondozó Programon belüli súlyát segíteni lehet más város (iskola) szervezési szintű bekapcsolásával is.

Ez utóbbi pont vonatkozásában már sikerült is elérni a kitűzött célt: 2015-ben a Találkozó valóban vándorrá és szervezési szempontból is országossá lett! A kereteket és formát teljes egészében megtartva, mint többszörös Világvándor győztes, a Székesfehérvári Teleki Blanka Gimnázium nyerte el tőlünk a szervezés jogát, nehéz és szép feladatát. A csapatot felkészítő Pribék László tanár úr így értékelte az eddig megtett utat:

„...Nem túlzok, amikor azt írom: azon számomra ritka diáktalálkozók egyike, ahová a diákokat jellemzően nem kell toborozni, mert folyamatosan ott él az évfolyamok tudatában, varázsa folytán önmagától öröklődik AJTP-s évfolyamok között, és minden tanévben várják annak időpontját. Diákjaink mindig a pozitív „legek” szintjén emlegetik nálunk ezt a rendezvényt és mindig kérik, hogy feltétlenül menjünk el a következőre.” (Pribék László: Példaértékű nyíregyházi diáktalálkozó az európai összetartozás és kulturális sokszínűség jegyében. In.: Palackposta 2010/2011, 152. old.)”

A Világvándor Találkozón a fentebbi gondolatok jegyében így találkozhatnak mindazok, akik az „öreg kontinenst” és benne a magyarság értékeit is munkájukkal, hitükkel és tudásukkal őrzik, miközben azt meg is tudják fiatalítani. Így mindegy is, hogy az Európa szó vajon a „naplemente” (ereb) vagy az eurüsz (széles vagy szép) és opsz (arc) szavakra vezethető-e vissza: mindkettőben generációkon át nemcsak a vándorlás, hanem a találkozás, a hazaérkezés és a megújulás öröme is él.

*„A sötéttségben ezidőtájt
nagyon egyedül vándorolt a föld.
Csupán kik egymás közelében laktak,
társalogtak egymással [...]*

*Ekkor történt, hogy számos csillag
elhatározta, összefog,
hogy apró fényeik közös
nagy fényességet varázsoljanak.” (Pilinszky János: A nap születése)*

Dr. Szilágyi László - iskolapszichológus

A kezdetek... (első év)

2014. év elején felvett osztályunk első közös programja a zánkai gólyatábor volt. A tábori körülmények között megélt nagyon sok színes program alakította először a 34 diákból és két tanárból álló „tömeget” kisközösséggé. Kinek ki lesz a szobatársa majd a koliban, s kinek ki lesz az „örök barátja” – hasonló fontos kérdések fogalmazódtak meg mindenkiben, formálódtak az emberi kapcsolatok. A megye számtalan településéről érkezett diákok napról napra találtak közös ismerősöket, eseményeket, kapcsolódási pontokat a múltból. A legalább öt évre barátokká fogadott osztálytársak szobatársakká váltak a kollégiumba való beköltözéskor. (Igaz, az „örök barátságok” azóta már többször újraszerveződtek, a szobabeosztásokkal együtt.) A nyár végén újabb ismeretségek kötődtek, immár a Zrínyibe felvett verebekkel, majd a régi és új kolisokkal. A sok-sok játék és az új emberek feledtették az otthon hiányát.

Az Arany Program iskolai és kollégiumi elvárásai bizony sokkal komolyabbnak bizonyultak az általános iskolai feladatoknál. A magas számú nyelvvóra és a célként kitűzött legalább egy nyelvvizsga elérése szükségessé tették a mindennapos nyelvtanulást. Az informatikát eddig csak játékokra használók előtt világossá vált, hogy ennél sokkal komolyabb dolgokra is lehet és kell használni a számítógépet. A különböző területeken tehetségesnek bizonyult diákok számára megnyílt a versenyzés lehetősége: szavalóversenyek, irodalmi, történelmi, matematika versenyek szerepeltek az eddigi repertoárban.

Szokatlannak tűnt először, hogy a tanulást is tanulni kell: a tanulásmódszertan foglalkozás lehetőséget biztosít arra, hogy mindenki beazonosítsa a tanulási stílusát és megtalálja a számára leghatékonyabb tanulási formát, az új módszerek megismerése pedig bővíti az eddigi lehetőségeket.

Kiemelt szerepet kap ebben az évben az önismeret és személyiségfejlesztés, hiszen személyes sikereiknek az alapja önmaguk ismerete, fejlesztése. Nem hátrány, hogy a társismeret lényegesen hozzájárul a napi konfliktushelyzetek kezeléséhez.

Önmaguk megismeréséhez, társaikhoz, családjaikhoz való viszonyaik feltérképezéséhez, elfogadásához lényeges segítséget jelentettek a tanév elején megírt pszichológiai tesztek. A kognitív mérések eredményeként az egyes képességterületeken feltárt hiányosságokat egyéni, illetve kiscsoportos formában tudjuk pótolni.

A kollégiumban választott érdeklődési kör, s a művészeti blokk foglalkozásai mind új lehetőségeket biztosítanak eddig nem ismert tehetségterületek felfedezésére.

Azért is fontos ez, mert az iskolai „tantárgyakban” nem mérhető tehetségek megtalálására, gondozására van lehetőségünk a tudományok, művészetek és a sport területén.

A kemény tanulást a programhétvégék szakmai és feltöltő programjai oldják. Ezeknek a hétvégéknek - az intézményi dokumentumokban megfogalmazott komoly szakmai elvárásain kívül - a legnagyobb érdeme a közösségépítés, a szellem és lélek karbantartása. Szeptemberben városunk és Sóstó megismerése, októberben Budapest nevezetességeinek felfedezése, és az operával mint zenei műfajjal való barátkozás volt a téma. November a karácsonyi ünnepségre való készülődés jegyében zajlott. Decemberben egy lélekemelő programhétvégét élhettünk meg: a szülők, családtagok és az osztályban tanító kollégák előtt adhattuk elő karácsonyi műsorunkat, lephettük meg őket saját magunk által készített ajándékkal. Az új évet mozgással kezdtük: kipróbálhattuk magunkat sítalpakon. Az időjárás nem volt kegyes hozzánk, így csak két napig lehettünk pályán, de a diákok lelkesedését és kitartását dicséri, hogy szinte mindenki borulás nélkül jött le a piros nehézségű pályákról. Debrecen városával és egyetemével ismerkedtünk meg márciusban, s az estét a Nagyváradi Színház vendégjátékával zártuk. Országos szintű nagyrendezvényen, a bonyhádi sporttalálkozón fejlesztettük tovább közösségünket: 10 diák versenyzett foci, kosárlabda és röplabda játékokban, céllövészetben, mialatt a többiek hangos szurkolással buzdították őket. Az esti csapatépítő foglalkozások szintén sokat segítettek az összekovácsolódásban.

Következő nagy feladatunk: a pécsi Művészeti Fesztiválon való részvétel, amelyre szinte minden létező versenyszámban neveztünk. Izgatottan várjuk, hiszen a versenyeken kívül ez egy újabb lehetőség lesz arra, hogy az ország valamennyi 9/AJTP-s diákja találkozzon egymással és összemérhesse erejét különböző versenyszámokban. Természetesen új barátságok, szerelmek kezdete is lehet ez a találkozó. Pécs mint kulturális főváros megismerése is a program része lesz.

Hosszú még az út az érettségiig, az egyetemig, de az első lépéseket megtettük...

Nagy Andrea
kollégiumi csoportvezető

Folytatva a megkezdett utat... (második év)

A szeptember egy iskola életében olyan, mint a tavasz, hiszen a tanévkezdés mind a diákok, mind a pedagógusok részéről a megújulás, a nagy elhatározások, az elérendő célok és feladatok megfogalmazásának időszaka.

Még alig ocsúdhattunk fel a pécsi Művészeti Fesztivál sikereinek mámorából, még alig hagytuk magunk mögött a nyári napsugarak melengető simogatását, máris útnak indultunk. Az utunk Kárpátalján kezdődött, majd a Felvidék felfedezésének folytatásaként elvezetett a Partiumon keresztül Erdélyországba, Ady Endre („valami nagyváradi firkász”), Mátyás király, Kós Károly, Orbán Balázs, Tamási Áron földjére, majd a székelyek hazáján át, keresztül a Gyimeseken, el az ezeréves országhatárig. Mindeközben rácsodálkozhattunk arra a gyönyörűségekre, melynek szellemi-, történelmi- és kultúrtörténeti értékeit, örökségeit még csak felbecsülni sem tudjuk. Nagyvárad, Kalotaszeg, Körösfő, Korond, Kolozsvár, Székelyudvarhely, Madéfalva, Csíkszereda és még folytathatnám a sort, mind-mind az egységes magyar kultúra része, mely nemcsak a nemzeti öntudatot erősíti, hanem az egész személyiségre hat.

Természetesen nemcsak a határon kívüli területek megismertetése fontos feladatunk, hanem ugyanilyen hangsúlyos tágabb és szűkebb környezetünk felfedezése is. Így jutottunk el Budapestre, sétálhattunk a Budai Várnegyedben a januári napsütésben, megcsodálhattuk a hazai gótikus építészet egyik legnagyszerűbb alkotását a Mátyás-templomot. Ellátogattunk a Parlamentbe, ahol épp a koronaörök váltása közben láthattuk a Szent Koronát és a koronázási jelvényeket. A koronázási palástot is megtaláltuk a Magyar Nemzeti Múzeumban.

A Szépművészeti Múzeum felújítása előtt még láthattuk a Rembrandt és a holland arany évszázad festészete című nagyszabású kiállítást, mely az európai kultúra egyik virágkorát, a 17. századi holland művészet időszakát mutatta be.

A magyar szecessziós építészet gyönyörűségei épületében az Iparművészeti Múzeumban az Ősi Kína kincsei között rátaláltunk a kínai császárságot megalapító Qin Shi Huang császár sírját védelmező cseréphadsereg katonáira is.

A Csodák Palotájában megtapasztalhattuk, hogy a természettudományhoz mindennapos közünk van. A mágneses vonzás, az energiák hatása, az elektromos töltések bravúrai, a fény játéka mind részei az életünknek.

Feledhetetlen élményt nyújtott a Pesti Színházban William Shakespeare komédiája a Vízkereszt, vagy amit akartok Marton László rendezésében. Megismerkedtünk

az opera világával is, két előadáson is voltunk a tanévben. Az Erkel Színház színpadán bűvölt el bennünket Donizetti Szerelmi bájtala, majd a palotás ismerős dallama csendült fel Erkel Ferenc a reformkor tetőpontján komponált hazafias operájából, a Hunyadi Lászlóból.

A reformkor kiemelkedő alakja volt Kazinczy Ferenc is, a magyar nyelv és az irodalmi ízlés nagy hatású újítója. Az ő emléke előtt tisztelegtünk Széphalmon a sírkertben, majd játékos formában ismerkedhettünk meg nyelvünk gazdagságával a Magyar Nyelv Múzeumában.

Jártunk várakban és kastélyokban: Sárospatakon, a Bodrog-parti Athénban a Rákócziak dicső korszakába tehetünk történelmi időutazást a reneszánsz várkastélyban és megtanultuk mit jelent a sub rosa. A Diósgyőri Várban a „lovagkirály”-ként emlegetett Nagy Lajos korába csöppentünk, ahol olyan fontos politikai események is zajlottak, mint az 1381-ben a király velencei háborúit lezáró torinói béke ratifikálása.

A pácini Mágocsy-kastély, az edelényi kastély rokokó falképei, melynek utolsó birtokosa Ifj. Dessewffy Ferenc gróf (a kis Ferus) volt, lenyűgözően hatott mindenkire.

Magyarország természeti értékeit is igyekszünk megmutatni tanítványainknak. Az Aggteleki Nemzeti Park területén lévő cseppkövek lenyűgöző látványa, a lilla-füredi Szent István-barlang látványos oldás formái (Mamut-fogsor, Anyóstorok), gyönyörű képződményei tették feledhetetlen élménnyé kirándulásainkat. A Bükk Nemzeti Parkhoz tartozó Szalajka-völgy a Fátyol-vízeséssel, a sebesen futó patakkal a tavasz éledő növényvilága között barangolva arra figyelmeztet bennünket, hogy természeti értékeink megóvása közös felelősségünk.

Te vagy jelen, Te tudsz segíteni a jelmondata annak a programnak, melynek keretében az osztály valamennyi tanulója elsajátította a bajba jutott embertársaink életének megmentéséhez szükséges ismereteket, az alapszintű laikus életmentés gyakorlatát, valamint a félautomata defibrillátor készülék használatát. Mind az elméleti, mind pedig a gyakorlati elsajátításban segítségünkre volt Varga Annamária és Törköly Tamás Máté, a Debreceni Egyetem 6. éves orvostan hallgatója, akiknek szakszerű és hiteles munkáját ezúton is szeretném megköszönni.

A kapcsolattartás a szülőkkel fontos feladatunk, nemcsak a mindennapok szintjén. Családi Nap keretében hívtuk meg a szülőket, volt osztályfőnököket, tanárokat egy vasárnapi napra, ahol bemutathattuk, hogy a gimnáziumban eltelt időszakban milyen eredményeket értek el tanítványaink. A műsor, melynek alapja a pécsi Művészeti

Fesztiválra vitt produkciók voltak, valamint az azt követő vendéglátás és kötetlen beszélgetés, feledhetetlen élménnyel gazdagította életünket.

Mindezekből kitűnik, hogy a programhétvégék tartalmas eltöltése, hazánk történelmi-, kulturális-, néprajzi-, művészeti értékeinek bemutatása azt a célt szolgálja, hogy diákjaink életvitelébe beépüljenek ezek az elemek, hogy majd felnőttként természetes igényként adják tovább a felnövekvő generációnak.

Deme Anna
kollégiumi csoportvezető

A 10.c osztály idei éve... (harmadik év)

Ebben az évben elérkeztünk a félidőhöz. A félénk, visszahúzódó, törékeny diákok mára egyre magabiztosabb, nyíltabb, remélem érdeklődőbb, saját útjukat keresgető fiatalok lettek. Kisebb létszámcsökkenés után (5 fő) mindenki számára kialakult egy irányvonal, melyen haladva remélhetőleg sikeresen teljesítetik a programot, és jó érettségivel egyetemek és főiskolák felé veszik az irányt. A fakultáció választás az utóbbi hetek meghatározó momentuma.

A tanévet egy nagyon tartalmas, 5 napos kirándulással kezdtük meg Magyarországon, illetve a két szomszédos ország fővárosában. A pozsonyi és a dévényi vár, a koronázó templom, a Szent István dóm, a schönbrunni kastély, a Hofburg és a Hundertwasser-ház örök élmény marad mindenki számára. Ezek mellett Fertőd, Nagycenk, Fertőrákos, Sopron, Győr és a Páneurópai Piknik látványosságai bővítették a tanulók ismereteit, tudását.

Októberben a zempléni kirándulást Monokon a Kossuth-házban kezdtük. Boldogkőváralja után Vizsolyban egy igazán izgalmas interaktív bibliai ismertetőn vettünk részt. Pálmaházán a hűvös őszi estét Filep Laci gitárjátékát kísérő énekszó színesítette a Hanyi Istók Turistaházban. A névadó másnap reggel a széphalmi Magyar Nyelv Házában újra megjelent a „farkasemberek” között. A játékos vetélkedőt Kazinczy Ferenc és családjának emléke előtti tisztelgés követte. Borsiban meglátogattuk azt a helyet, ahol névadónk Zrínyi Ilona híres Ferenc fiát szülte. Sátoraljaújhegyen a kalandparkban egy libegőzéssel fejeztük be a hétvégét.

December elején a diákok korcsolya tudása is fejlődött a jégpálya meglátogatásakor. Különleges módon ezen a hétvégén az elsősökkel és a másodosokkal együtt több közös programot is lebonyolítottunk az AJTP-összetartozás jegyében:

mozilátogatás, közös ebéd, a nyíregyházi Hősök temetőjének a megtekintése, vetélkedő, disco.

Januárban megismerkedtünk a média egyik fellegrájával, a Kölcsey Televízióval, bekukkantottunk a műsorkészítés rejtelseibe. A Nyíregyházi Főiskolán a matematika, informatika, földrajz és ének tanszékeken diákcsalogatókon is részt vettünk. Ezen a hétvégén folytattuk a korábbi években megkezdett megyejárásainkat. Most a vajai várkastély történelmi levegőjébe is beleszippantottunk. Különösen a Rákóczi- emlékek érdekelték minket, innen Mátészalkát érintve a nagymajtényi síkon és a szatmárnémeti kiránduláson mélyítettük történelmi tudásunkat. Csengerben Czine Andi volt osztályfőnöke kalauzolt minket a Makovecz Imre által tervezett épületek között. Ekkor több osztálytársunk családja is megvendégelt minket, így már az osztály felénél voltunk együtt.

A február végi hosszú hétvégén Újfehértó nevezetességei után a Debreceni Nagyerdei Stadionban sokan fölpróbálhattuk a többszörös bajnokcsapat mezeit. Nagy élményt jelentett mindenki számára az Aquarius Élményfürdő látogatás. A csúszda verseny győztese Pallai Bence lett, akinek a háta bánta a győzelmet. Másnap a Hortobágyon keresztül mentünk a Tisza-tóhoz, és igen látványos volt Európa legnagyobb édesvízi akváriuma is Poroszlón. A Csokonai Színházban a világirodalom egyik jelentős színdarabja várt minket: Bulgakov Mester és Margaritája. Vasárnap a Kölcsey Központban egy nagyszerű kiállítás keretében bővítettük Makovecz Imréről szerzett sárospataki és csengeri ismereteinket. A Főnix Csarnok félhomályában elcsodálkoztunk, hogy mekkora egy igazi sportsarnok.

Az AJTP-s kirándulások leghosszabb, legértelmesebb kirándulása a tavalyi évben már két irányt vett. A németesek Berlinbe, az angolok Londonba utaztak. Mindkét csapatnak nagyon hasznos, tartalmas nyelviskolai kurzusa volt. Módszerekben, odafigyelésben, hozzáállásban sokat tanultunk. A konkrétum maga a nyelviskola „tortája” volt, de hatalmas „tejszínhab lett a tortán” a kirándulások élménye.

A németesek Pozsonyon át a gyönyörű Arany Prága nevezetességeit megtekintve egy esti hajókirándulás részesei lehettek a Moldván. Drezdában is sikerült a város legfontosabb látványosságait megtekinteni. A négy és fél napos berlini csodát csak a hatalmas szél, eső, és jégeső szomorította egy kicsit. Hazafelé gyönyörű napsütésben tekinthettük meg Morvaország központját Brnot.

Az angolok a belgiumi Brugge városában csodálkoztak „észak Velencén”. Átkelve a viharos La Manche-csatornán London nevezetességei elkápráztattak mindenkit. Stonehenge és Párizs örök emlék marad.

Még két izgalmas hétvége vár ránk idén. Az egyik a Szarvas-Szeged-Ópusztaszer-Kecskemét körút, a másik a IX. Világjáró Találkozóval való székesfehérvári részvétel, melyet a pákozdi emlékhely meglátogatásával szeretnénk zárni.

Bodnár Zoltán
kollégiumi csoportvezető

A 12.c osztály programjai a 2014/2015. tanévben... (negyedik év)

12. évfolyamon szeptemberben az első tanítási héten „nagykiránduláson” vettünk részt csütörtöktől vasárnapig terjedő időszakban. A program saját szervezésben zajlott. Legfontosabb úti célunk Pozsony volt, de útb ejtettük Esztergomban a Bazilikát, és Komáromban a Monostori Erődöt. Mindkét helyen kiválóan felkészült idegenvezetésben volt részünk. Pozsonyban végigjártuk az Óvárost, melynek girbe-görbe utcáskáin sok látnivalóval találkoztunk. A pozsonyi vár sem maradt ki a látnivalók sorából. Pozsony pezsgő kulturális életébe is betekintést nyertünk, mikor a népi mesterségek kirakodóvásárát jártuk végig, majd Dévény várát is meglátogattuk. Pozsonyi idegenvezetőnk szakmai felkészültsége kifogástalan volt. Mosonmagyaróváron pihentük ki mindennapi fáradalmainkat. Vasárnapi indulásunk előtt még a mosonmagyaróvári „Csodák Palotájába”, a FUTURA Interaktív Természettudományi Központba is ellátogattunk. Két természettudományos előadást hallgattunk, nézünk végig, illetve a hétköznapi tudományba is betekintést nyertünk.

November közepén a szeptember elején lezajlott kirándulást dolgozták fel élményszerűen a diákok. A portfóliós hétvégéken mindig egy külföldi kirándulás eseményeire reflektálnak a tanulók. A Pozsonyt feldolgozó hétvégén fényképes tablók, prezentációk és szöveges beszámolók is születtek. Ezeknek a hétvégéknek a célja, hogy ne vesszenek el az emlékek, hogy élményszerűen örökítsék meg az eseményeket. A következő portfóliós hétvége május végén lesz, ahol a május elején tett északolaszországi körutazást fogják a tanulók feldolgozni.

Novemberben két pályaválasztási előadáson is részt vett az osztály. Fontos, hogy a tanulók megismerjék a felsőoktatásba bejutás lehetőségeit, mert ez a tanév pontvivő. Ebben a tanévben választottak és jelentkeztek fakultációkra, melyek emelt szintű érettségire készítene fel.

Decemberben Miskolc városát kerestük fel. Pályaorientációs céllal került a programok közé a Miskolci Egyetem meglátogatása. Egy ott tanító oktatótól hallhattunk

sokoldalú tájékoztatást. Érdekesség volt a Színészmúzeum, mert interaktív kiállítása újdonság volt számunkra. Kulturális program volt még ezen a hétvégén a nagyszabású felújításon átesett diósgyőri vár végigjárása. Az idegenvezetés középkori magyar nyelven folyt. Hazánk természeti kincsei között szerepel a lillafüredi Anna-barlang. Pénteki programként sikerült meglátogatni Magyarország páratlan, mésztufában képződött barlangját. Rekreációs céllal a miskolctapolcai Barlangfürdőt is felkerestük.

Januárban a leendő pályaválasztás előkészítése miatt Budapestre utaztunk az Educatio Kiállításra. Sok diáknak ötletet adott a felsőoktatási intézmények bemutatkozása. Kulturális csemegeként az Operaházát jártuk végig szakavatott vezetéssel. A közelmúlt történelme vált érzékelhetővé és tapinthatóvá a Terror Háza meglátogatásával. Ezt az élményt kiegészítette és árnyalta a Sziklakórház Atombunker Múzeumban tett interaktív múzeumpedagógiai foglalkozás.

Februárban két hétvégét fordítottunk arra, hogy a diákok sikeres KRESZ-vizsgát tegyenek, megtéve ezzel az első lépéseket a jogosítvány megszerzésére. A „B” kategóriás vezetői engedély megszerzése alapcélkitűzés az AJTP programjában. Ezzel is nagyobb eséllyel kerülnek ki a tanulók a munkaerőpiacra.

A nyelvvizsga ma már elengedhetetlen a felsőoktatásba való bekerüléshez. Ebben a tanévben kezdték meg nagyobb számban a diákok az elsőként tanult nyelvekből (angol és német) a nyelvvizsgák megszerzését. Eddig öten tettek németből sikeres komplex nyelvvizsgát, hatan angolból szintén komplex vizsgát szereztek, valamint hárman angol szóbelivel bírnak. Kiemelt célkitűzés, hogy mindenki rendelkezzen az érettségi vizsgákra középfokú nyelvvizsgával.

Az idei tanév szép befejezése lesz az észak-olaszországi körutazás és annak élményszerű feldolgozása májusban.

Bihariné Vas Adrienn
kollégiumi csoportvezető

A 13.c osztály programjai a 2014/2015-ös tanévben... (ötödik év)

Mozgalmas tanévkezdésnek néztünk elébe, hisz a végzős diákoknak mindig sok a feladata. A 2014/2015. tanévet a Lengyelország - Szlovákia horizonttágító úttal kezdtük mindjárt a tanév első hetében. Megnéztük Krakkót, Európa egyik legszebb és legrégebbi városát. Zakopane a csodálatos természeti és társadalmi környezetével

egyaránt elbűvölte a diákokat. Auschwitz - Birkenau szomorú és lehangoló látványt nyújtott, mégis az út egyik legértékesebb eleme volt, hisz mindenki szembesült a II. világháború borzalmas, emberhez méltatlan tetteivel, következményeivel. A következő hétvége már szintén programhétvége volt, ugyanis a szalagavatós előkészületek nem tűrtek halasztást. Gyakoroltuk a táncot, próbáltuk a táncruhát és persze a kikapcsolódásra, mozgásra (mozilátogatás, úszás, kerékpározás) is „spóroltunk” időt, ugyanakkor fel kellett dolgozni az úti élményeket, prezentációt készíteni és bővíteni a diákportfóliókat.

Október 12-én a szalagavatón orosz néptáncsal köszöntöttük a szalagtűzést, amely jelezte, hogy új mérföldkőhöz érkeztünk és egyben ünnepi díszbe is öltöztette a szívünket. Számot adhatunk az öt év alatt elsajátított ismeretekről, készségekről, képességekről.

A november és a december a nyelvvizsgára készüléssel szolgált, ugyanakkor ez folyamatos volt az egész tanévben. Többen már a második nyelvvizsgát vállalták fel, voltak, akik még az elsőt fejezték be és néhányan a felsőfokú nyelvvizsga megszerzésért küzdöttek. A jogosítvány gyakorlati vizsgája is több diáknak volt kitűzött cél és komoly akadályvétel, hiszen sokan már harmadszor vágtak neki. A pontvivő tárgyak, a fakultációs tantárgyak tanulása mindennapos befektetés volt az életpálya elképzelések megvalósításában. Jók is lettek az eredmények megtérült a befektetett munka, ezt tükrözte az osztály félévi tanulmányi eredménye.

Januárban az EDUCATIO 2015 Nemzetközi Oktatási Szakkiállítás keretében. Az elmúlt évben már részt vettünk ezen a nívós kiállításon, és ki-k felkereshette azokat az intézményi standokat, ahová felvételizni kíván. Ebben az évben már mindenki céltudatosan és rutinosan kereste fel az egyetemeket, főiskolák képviselőit. Értékes információkat, nívós felsőoktatási kiadványokat kaptak a diákok. A Nemzeti Színház Kaszás Attila Termében Hobó Ady estjét néztük meg, amely az élményanyag mellett a magyar érettségéhez is sok sajátos információt adott. Megnéztük Ady és Csinszka Lakásmúzeumát is, ami páratlan élmény volt. Nemcsak az információk, hanem a korhű bútorok és fotók, valamint az életérzés, amely bepillantást engedett az életük intim szférájába: a fürdőszoba eredeti állapota, az idegenvezető leveleket, fényképeket és albumokat mutatott be, amelyekkel csak itt találkozhat a kíváncsi irodalomszerető közönség. Nagy szerencsénk volt, mert a Rembrandt-kiállítás még zajlott, és nem mindennapi élmény volt ennek a festő zseninek és tanítványainak a képeit megnézni, átélni a kor szellemiségét, divatját, öltözködési kultúráját, amelyet a képek a látogató elé varázsoltak. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem egy másik estének adott egyedi, szavakkal el nem mondható programot, amelyen a nyíregyházi

Cantemus Kórus is szerepelt. Már az épület szellemisége, építészeti stílusa is magával ragadta az embert, a produkció pedig más világba, egy másik dimenzióba röpítette a hallgatót, ahol csak esztétikai örömek léteznek.

Vasárnap aztán a Terror Háza tapintható, valóságghű kiállítása mindenkit leszállított a földre és nem győztük befogadni azt az információhalmazt, amit láttunk és hallottunk. Amit az egyik oldalon megéltünk az emberei alkotás csodái között, a másik oldalon a történelem során elkövetett borzalmak, tettek, és emberi elvek, életfelfogások teljesen leromboltak és rávilágítottak, hogy felelőtlen emberek mindent képesek lerombolni, ha hatalom kerül a kezükbe. Azonban a történelem érettségire készülés kiváló terepe volt ez a kiállítás, és nem utolsó sorban állampolgárrá nevelés, empátia és felelősségtudat formáló ereje is volt.

Március és április hónapban a programhétvégék az érettségire készülésről szóltak, kevés mozgással és kikapcsolódással. A próbaérettségik terepe volt ez az időszak. Mire felocsúdott az osztály, már elérkezett a ballagás ideje. Osztálybúcsúztató, szerenád, iskolai és kollégiumi ballagás jelentette a nagybetűs élet virtuális bejáratát, ahová mindenki az érettségi vizsgákkal kopogtat be.

Ez a tanév szerintem nagyon sikeres, eredményekben gazdag és eseménydús volt a végzős AJTP-s diákok számára. Az osztály 26 előrehozott érettségi vizsgával, 35 nyelvvizsgával (31 Középfokú „C” típusú, 1 angol középfokú írásbeli, 1 angol középfokú szóbeli, 1 angol felsőfokú szóbeli, 1 német középfokú szóbeli) és 23 jogosítvánnyal a batyujában ballagott el.

Ezúton is kívánok mindenkinek sikeres érettségi vizsgát, felvételi eredményeket és felnőtt életet!

Törös Erika
kollégiumi csoportvezető

AJTP sikerek az informatika versenyeken

Néhány napja felkérést kaptam, hogy írjak egy cikket versenyzőink informatika, illetve számítástechnika versenyeken elért eredményeiről. Szívesen vállaltam el a feladatot. Bár nem is sejtettem, milyen nehéz lesz egy oldalban leírni az eredményeket. Legjobban én ismerem a versenyzőket, hiszen a program kezdetétől készítek fel csoportokat ECDL vizsgákra, versenyekre. Éveken keresztül tartottam versenyfelkészítő szakköröket önkormányzati, TÁMOP, MATEHETSZ pályázatok finanszírozásával. Ezekre a szakkörökre többségében AJTP-s diákok jártak rendszeresen.

**A GIMP szakkör
nagyon népszerű volt**

**Még a plusz padok is
kevésnek bizonyultak**

Ha valaki országos szinten eredményesen szeretne versenyezni, annak nem elég a tananyagot tudnia, annál sokkal több, szélesebb ismeretre van szüksége és sok gyakorlásra, hogy minél kevesebb idő alatt tudja a feladatokat megoldani. Ezeket a plusz ismereteket például szakkörökön lehet elsajátítani. Sok megyei és főleg országos versenyen vettek részt tanítványaink.

Néhány kimagasló eredmény a Széchenyi István Közgazdasági, Informatikai Szakközépiskola által szervezett megyei versenyeken:

- 2008-ban Kocsis Adrienn (10. c) 1. helyezett
- 2009-ben Kocsis Adrienn (11. c) 1. , Bihari Zsófia (11. c) 3. helyezett
- 2012-ben Kazai Péter 9. c osztályos tanuló a 9-11. évfolyamosok kategóriájában, Mocsár Dávid 13. c osztályos tanuló a 12-13. évfolyamosok kategóriájában ért el 1. helyezést.
- 2015-ben Kazai Péter 12. c osztályos tanuló (a heti 8 órás faktosokkal egy kategóriában) megyei 3.

Az Országos Számítástechnika Levelező Verseny döntőjén, Budapesten:

- 2003-ban Szikszai László (9. f) 1. helyezett.
- 2004-ben Szikszai László (11. f) a 9-10. évfolyam kategóriájában 1. helyezett és a 10. évfolyam különdíjasa, Sipos Zoltán (9. c) a 9-10. évfolyam kategóriájában 2. helyezett és a 9. évfolyam különdíjasa.

A kisteleki Árpád Fejedelem Gimnázium, Gazdasági és Informatikai Szakközépiskola által szervezett versenyen 2008-ban:

- A 9-10. évfolyamos kategóriában 2. helyezett Mocsár Dávid (10. c)
- A 11-12. évfolyamos kategóriában 1. helyezett Kocsis Adrienn (11. c)

2009-ben:

- A 9-10. évfolyamos kategóriában 2. helyezett Madarász Máté (10. c)
- A 11-12. évfolyamos kategóriában 2. helyezett Bihari Zsófia (12. c), 5. helyezett Mocsár Dávid (11. c)

Kaposváron rendezik meg az AJTP-s informatika 2 fős csapatversenyt, melyen minden évben részt vettünk és sikeresen szerepeltek diákjaink. Több kolléga kérdezte meg tőlem Kaposváron, hogyan készülünk a versenyekre, mi a titka a kimagasló eredményeinknek. „Szerényen” meg szoktam jegyezni, hogy nagyon jó érzékünk van a tehetségek felismerésében, kiválasztásában. Szerencsére az AJTP-s diákok között vannak olyanok, akikben van ambíció, és ha nem is annyira szorgalmasak, mint amennyire én szeretném, lehet hatni rájuk. Áldoznak időt szakkörökre, versenyekre a szabadidejükből. Mi nem egy versenyre készülünk, hanem alkalmazói kategóriában több versenyre is. A mi AJTP-s diákjaink megállják helyüket Budapesten, Szegeden, Kisteleken, Nyíregyházán úgy, mint Kaposváron.

**Sipos Zoltán és Szikszai László,
akik többször is megnyerték a versenyt**

Dobogós helyezéseink:

- 2004-ben Szikszai László (11. f), Sipos Zoltán (10. c): 1. helyezett
- 2005-ben Szikszai László (12. f), Sipos Zoltán (11. c): 1. helyezett
- 2006-ban Szikszai László (13. f), Molnár Imre (10. c): 1. helyezett
- 2009-ben Kocsis Adrienn és Bihari Zsófia (11. c): 3. helyezett
- 2010-ben Kocsis Adrienn és Bihari Zsófia (12. c): 2. helyezett
- 2011-ben Madarász Máté (11. c) és Bihari Zsófia (13. c): 1. helyezett
- 2012-ben Mocsár Dávid (13. c), Madarász Máté (12. c): 2. helyezett (11-12. évfolyam), Kazai Péter (9. c), Dankai László (10. c): 2. helyezett (9-10. évfolyam)
- 2013-ban Kazai Péter, Novák Attila (10. c): 1. helyezett
- 2014-ben Kazai Péter, Novák Attila (11. c): 1. helyezett
- 2015-ben Kazai Péter, Novák Attila (12. c): 2. helyezett (11-12. évfolyam)

A Nemes Tihamér Országos Középiskolai Számítástechnika Versenyen elért eredményeink alkalmazói kategóriában:

2007-ben Kocsis Adrienn (9. c) megyei 1. helyezett, országos döntős (53. helyezett).

2008-ban 2. fordulóra jutottak: Molnár Imre (11. c), Juhász Attila (10. c), Bihari Zsófia (10. c), Kocsis Adrienn (10. c) megyei 3. helyezett

2009-ben 2. fordulóra jutottak: Madarász Máté (9. c), Mocsár Dávid (10. c), Juhász Attila (11. c) Kocsis Adrienn (11. c) megyei 1. és országos döntős (42. helyezett) Bihari Zsófia (11. c) megyei 3. és országos döntős (51. helyezett)

2010-ben 2. fordulóra jutottak: Bakos Klára, Herczeg Krisztina, Kiss Nikolett (10. c), Madarász Máté (10. c) megyei 1. helyezett, bejutott az országos döntőbe

2011-ben 2. fordulóra jutottak: Madarász Máté (11. c), Bakos Klára (11. c) megyei 3., Herczeg Krisztina (11. c), Kiss Nikolett (11. c)

2013-ban Kazai Péter (10. c) országos döntőbe jutott (39. helyezett)

2014-ben Oláh Attila (11. c) 2. fordulóra jutott.

Az informatika OKTV és a Nemes Tihamér Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyek 1. fordulójában általában 2000-3000 közötti versenyző indul az országban. Ezért tartom szép eredménynek, ha valaki a legjobb 50-be bekerül. Nincs külön

kategória a magas, heti 6-10 órában tanuló diákok részére, így még nehezebb helyzetben vagyunk.

Informatika OKTV-n alkalmazói kategóriában az alábbi országos eredmények születtek:

- 2005-ben Szikszai László (10. c) 44. helyezett
- 2011-ben Kocsis Adrienn (13. c) országos 38. helyezett, megyei 1.
- 2014-ben Kazai Péter (11. c) 17. helyezett

Az OKTV második fordulójába jutottak: 2011-ben Bihari Zsófia (13. c), Mocsár Dávid (12. c), Madarász Máté (11. c) - megyei 3., Kovács Nándor (2008), Herczeg Krisztina (2012, 2013)

A szegedi Gábor Dénes Számítástechnikai Emlékversenyen az alábbi tanulók voltak díjazottak:

- 2005-ben Szikszai László (12. f) 5. helyezett (3. korcsoport)
- Sipos Zoltán (10. c) 5. helyezett (3. korcsoport)
- 2008-ban Kocsis Adrienn (10. c) országos 3.
- 2009-ben Kocsis Adrienn (11. c) országos 5.
- 2010-ben Madarász Máté (10. c) országos 3. helyezett
- 2011-ben Kocsis Adrienn (13. c) országos 1.,
- Mocsár Dávid (12. c) 4. helyezett
- 2012-ben Kazai Péter (9. c) 3. helyezett
- 2013-ban Kazai Péter (10. c) 2., Novák Attila (10. c) 5. helyezett
- 2014-ben Kazai Péter (11. c) 1. helyezett

**Novák Attila és
Kazai Péter díjátadó előtt
Muszka Dániel robotját tekinti
meg az Informatika Történeti
Kiállításon, Szegeden**

**Kocsis Adrienn az IBM ösztöndíjasa,
Károly walesi herceggel fog kezét**

A „Fantázia 2005” nemzetközi pályázaton Kovács Nándor különdíjat kapott. Elnézést kérek azoktól, akiknek az eredményeit helyhiány miatt már nem említettem meg. Nagyon sok olyan helyezésünk van, amely ugyan nem járt díjjal, mégis szép eredmények, például az országos döntőbe jutások helyezéstől függetlenül. A befektetett munkának mindig megvolt a gyümölcse.

Gergelyné Pivarnyik Rita
matematika-informatika szaktanár

Tanórán kívüli tehetséggondozás az Arany János Tehetséggondozó Programban a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban

*„Se ized nincs, se zamatod, nem lehet meghatározni téged,
megízlelnék, anélkül, hogy megismernének.*

Nem szükséges vagy az életben: maga az élet vagy!”

Saint – Exupéry

A kollégiumi biológia–környezetvédelem szakkör 2004 óta népes tábort vonz. A diákokkal ellátogattunk a Nyíregyházi Főiskola Biológia Tanszékének „Holdvilágos éjszaka” címmel rendezett programjára és versenyére. Ezzel kezdődött a szakkörösök verseny iránti érdeklődése. A Megyei Természetbarát Szövetség által kiírt versenyjelentkezésre már egyöntetűen mindenki igennel voksolt. A csoport arany minősítést nyert.

2010-ben a veszprémi Lovassy Gimnázium kiírt egy környezetvédelmi verseny pályázatot „A víz az életünk és jövőnk címmel.” A versenyfeltételek a következők voltak: egy előre elküldendő plakát készítése és egy projekt munka. A versenyzők fogadásakor a plakátokból egy kiállítást készített a gimnázium, a projekt prezentációkat, mini projekteket pedig bemutattuk, előadtuk. A munkatervet mini projektekből építettük fel: mindenki vállalt egy témát, amely a szorosabb érdeklődési köréhez tartozott és abban a témában kutatott, kísérletezett, anyagot gyűjtött, méréseket végzett.

A mini projektek a következők voltak:

Máté Renáta: A víz szerepe az ember életének 3 fázisában

Franku Evelin: Hidroterápia, fürdő kultúra

Bátyi Csaba: A megye vízrajza, Sóstó

Magyar Nikolett: Vízenenergia, vízszennyezés

Juhász Nikoletta: Biodiverzitás

Simon Krisztián: ExxonWaldez-katasztrófa, Cunami

Gál Viktor: Hidroterápia

Simon Krisztián: Globális felmelegedés, a jövő feladatai.

Külső partnerek –FETI–KÖTE–VIFE és vegyészük, Megyei Természetbarát Szövetség, és az E-misszió– segítették a munkánkat szakirodalmi kérdésekben promóciós CD-vel: *A Túr vízrendszere: Öreg és Élő Túr komplex rehabilitációja, Fejlesztési program, koncepció tanulmány* címmel. A 8-as számú főfolyás –amit a város Gangesznek hív, és a kollégium előtt folyik el– vízminőségét is az ő segítségükkel és műszereikkel vizsgáltuk és közös kísérleteket is végeztünk.

Elemeztük a víz pH értékét, a vezetőképességét, az oxigén-, ammónium- és szerves anyag tartalmát. A versenyen Máté Renáta elnyerte a legjobb előadó díját, és a résztvevők mindegyike kapott egy oklevelet a sikeres munkáért.

A projekt üzenete, amelyet a szakkörösök így fogalmaztak meg:

„De egy ilyen nagy volumenű beavatkozás mellett, mit tehet egy hétköznapi ember e bolygó méretű folyamat ellen? Egészen kis dolgokat, amire csak lehetősége adódik, hiszen tudjuk, hogy sok kicsi sokra megy! Gyűjtse szelektíven a hulladékot, figyeljen oda az elektromos energiafogyasztására, használjon megújuló energiaforrásokat, közlekedjen környezetkímélő módon, és ami a legfontosabb: gondolkodjon úgy a közvetlen környezetéről és a Földről, mint a saját tulajdonáról, amit óvnia és szeretnie kell.”

A projekt után egy évvel szakköri tevékenység keretében bemutató órát tartottunk a témában a megye kollégiumi nevelőtanárainak.

Az akkori szakkörösök már kirepültek a gimnáziumból és felsőoktatási intézményekben tanulnak tovább –többségük biológiával kapcsolatos szakirányt választott.

Természetesen a munka folyik tovább új tagokkal. Az idei tanévben (2014/2015) lezajlottak az előkészületi munkák a következő nagy projektmunka (Kozmetikai mérgek) körül, melyet a jövő tanévben szeretnénk befejezni hasonló munkamegosztással és munkaformákkal.

A projekt módszer lényege

A projekt egy sajátos tanulási egység, technika, ahol a megismerés fő forrása az önálló és csoportos tapasztalás. Valójában egy ismeretszerzési folyamat, ahol az elsajátítás egy alkotó folyamat részeként és eredményeként valósul meg. Nem az a fő szempont, hogy a diákok egy-egy problémára megoldást találjanak, hanem az, hogy szinte minden összefüggést és kapcsolódási pontot felfedjenek. A passzív befogadó magatartás helyett lehetősége van a tanulóknak a meglévő képességeik, viselkedési formáik kipróbálására és újak kialakítására

Vízminőség-vizsgálat

A tanulási folyamat megváltozása

Aktív ismeretszerzés közben a megismerést keretek közé szorító tudományos határok feloldódnak. A diák a világot globális szemszögből, tudásának az egész spektrumát felhasználva szemléli. A projekt módszer alkalmazása során nem vesz el a tudományos jelleg, a megismerés módozatai viszont aktivitást igényelnek. A tehetség és a sikeresség más definíciót nyer, hisz az eltérő képességű gyerekek a felmerülő

problémákat saját kompetenciáiknak és képességeiknek megfelelően oldhatják meg. Így olyan tanulók is részt vehetnek a projektmunkában, hozzájárulnak annak sikeréhez, akik a hétköznapi tanulási tevékenységben kevesebb sikerélményhez jutnak

Új kompetenciák, képességek

A projektmódszer során a kooperativitás, az együttműködés válik hangsúlyossá. A tanulók saját képességeik, tapasztalataik alapján járulnak hozzá a csoport eredményességéhez. Minden tanuló az egész részeként cselekszik és csoportjának hasznos tagjaként saját képességei kibontakoztatásával a társadalom keretein belül zajló jövőbeni életére is felkészülhet.

Közvetlen hasznosulás

A diákok a mindennapi munkavégzéshez, a mindennapi élethez olyan alapvető képességeket fejlesztenek ki – szolidaritás, felelősségvállalás, együttműködés, önértékelés, az idegennyelvi kommunikáció, informatikai készségek –, melyek hozzájárulnak a munkaerőpiacon a sikerességükhöz és az érvényesülésükhöz.

A tanári szerep átalakulása:

A munka során a tanár együttműködést elősegítő, a munkafolyamatokat koordináló és tanácsadói szerepkörei válnak hangsúlyossá. A projektmunkában részt vevő tanár az iskolai közegtől eltérő, a mindennapi élethez hasonlatos szituációkban nyilvánul meg. A projektmódszer segítségével az egyik legnehezebb feladat válik lehetségessé: felkelteni a diákok érdeklődését, az intellektuális kíváncsiságukat, valamint önálló felelősségvállalásra, célkitűzésre és azok megvalósítására ösztönözzük őket. Ezáltal megváltozhat a gyerekek tudáshoz való viszonya, mivel sikereket és közös élményeket szereznek, önismeretük és önbecslésük is magasabb szintre lép.

Az európai dimenzió a projektmunkában

Az elkészült projekt hozzájárul az európai dimenzió és a projektmódszer magyar közoktatásban és tehetséggondozásban történő elterjesztéséhez, a projektkultúra magyarországi továbbfejlődéséhez. Lehetőséget ad arra, hogy a tanórán kívüli tevékenységek alkalmával olyan ismereteket, készségeket sajátítsanak el a diákok, amelyek választ jelenthetnek a fiatalságot ért kihívásokra.

A projektmunka során a diákok megtanulják saját világukat az európai térben elhelyezni, szélesítik ismereteiket és az európai magatartásmintákhoz és civilizációs értékekhez szorosan kötődő képességeket sajátítanak el. Képesek lesznek tudatosan kapcsolatot teremteni távoli információk között. A tanulók pozitív viszonyt alakíta-

nak ki a közös európai értékekkel, megtanulják becsülni saját maguk és hazájuk hozzájárulását az európai fejlődéshez, nyitottakká, érdeklődővé válnak más nemzetek, kultúrák szokásai, hagyományai, életmódja iránt.

A fentebb említett célok és hasznosulás figyelembevételével manapság rendkívül fontos, hogy az európai dimenzió beépüljön a tantervi követelményekbe, hogy érvényesüljön a tantárgyköziség, valamint, hogy a projektmódszer alkalmazásával elterjedjenek a különböző kooperatív tanulási-tanítási technikák. Ehhez kíván hozzájárulni az általunk összeállított projekt.

Törös Erika
kollégiumi nevelőtanár

Műveleti sebességfejlesztés

Harmadik éve tartok műveleti sebességfejlesztést 9. előkészítő AJTP-s diákoknak. Féléves ütemtervet készítek a foglalkozásokhoz és elektronikusan rögzítem minden foglalkozás eredményét.

A tehetségfejlesztés területe: matematikai-logikai. Segíti a természettudományhoz kapcsolódó valamennyi tárgyat, a pénzügyi és gazdasági szakterületeket is.

Célcsoport: a 9/AJTP előkészítő évfolyam.

Nincs beválogatás, minden előkészítő AJTP-s diák részt vesz benne.

A foglalkozások felépítését, szerkezetét, módszereit befolyásoló gondolatok:

A mérőlapokat Nagy József (a Szegedi Pedagógiai Intézet munkatársa) munkája nyomán Kindrusz Pál mérésügyi szakértő készítette. Szaktanácsadói és az AJTP-ben végzett munkám során ismertem meg Kindrusz Pált. Az AJTP-s bemeneti mérések értékelésekor hívta fel egy konferencián a figyelmünket a műveleti sebesség fejlesztésének hasznosságára. Kétkedve fogadtam, hogy ugyanazzal a mérőlappal elvégzett rendszeres mérés hozhat komoly eredményeket. A következő tanévtől kezdve kipróbáltam és azóta tapasztalom is mindezt. Ezért minden egyes foglalkozásnak azonosak a didaktikai céljai, fejlesztési céljai, módszerei, időbeosztása.

A foglalkozások kollégiumi órakeretekben zajlanak, heti két foglalkozás folyamán. Egy foglalkozás időtartama mindössze körülbelül 25 perc.

Egy foglalkozás időbeosztását mindig az befolyásolja, hogy a diákok a napi iskolai órák után mennyire fáradtak, feszültek. A ráhangoló beszélgetés során megszabadulnak a napi problémáktól, így tudnak a feladatra koncentrálni. Erre a gyakorlat során jöttem rá, azóta tudatosan alkalmazom.

A foglalkozás során az elmúlt mérés eredményeit is megbeszéljük s egyeztetjük, hogy mire kell legközelebb figyelni. Az eddig elért eredmény is motiválja őket.

A lényegi rész maga a mérés: műveletenként 1-1 perc áll rendelkezésükre. Mérem az időt s szólok, hogy mikor kell váltani.

A foglalkozások didaktikai célja: a diákok pontos, gyors matematikai műveletvégzésének elérése 5 matematikai alpművelet esetén: összeadás, kivonás, pótlás, szorzás, bennfoglalás.

A foglalkozások készségbeli, képességbeli fejlesztési célja: számolási készség fejlesztése, matematikai logika fejlesztése, kommunikáció-értés fejlesztése, koncentráció fejlesztése, emlékezet fejlesztése, írásbeli munka esztétikumának fejlesztése, a rendelkezésre álló idő hatékony kihasználásának fejlesztése.

A foglalkozás nevelési célja: kognitív fejlesztés, kitartásra nevelés, pontos munkára nevelés, önálló munkavégzésre nevelés, önuralom fejlesztése.

Elemzés:

A választott munkaforma eredményesnek bizonyult a félév során.

A kitűzött cél: minden tanuló tanév eleji méréséhez képest legalább 20-30 %-kal növekedjen a pontosan elvégzett matematikai műveletek száma. A kitűzött célt sikerült elérni: minden tanuló eredménye önmagához képest 30-50 %-os fejlődést mutat.

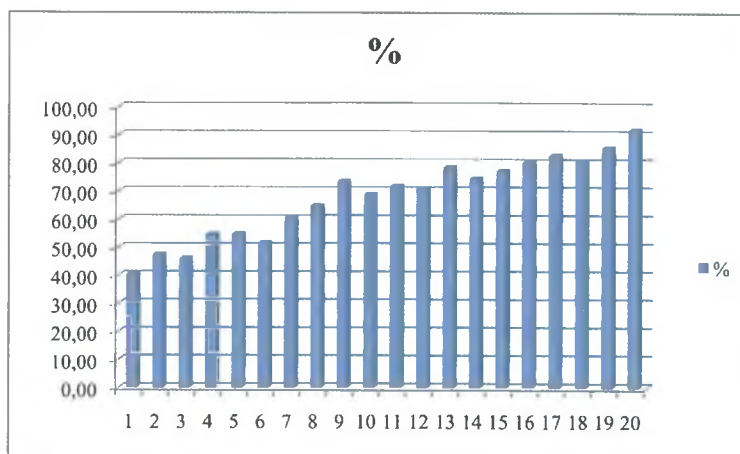
A kitűzött fejlesztési céloknak sikerült megfelelni.

A tanulók mérőlapjain az írás esztétikumára még jobban figyelni kell.

A mérések további területeken eredményeznek még fejlődést: érzelmi nevelés, őszinte, oldott légkör kialakítása, a diákokra való egyéni odafigyelés, a matematika gyakorlati élettel való összekapcsolása, természettudományos tárgyak tanulásának segítése, lazító, ráhangoló beszélgetések motiváló hatása, SNI-s diák munkájára való külön odafigyelés: egyéni bánásmód érvényesülése, integrációs tevékenység, hátrányos helyzetű diákok képességbeli hiányosságainak eredményes kompenzálása.

Például egy diák eredménye:

Dátum	Összeadás	Kivonás	Pótlás	Szorzás	Bennfoglalás	Összesen	%
09.szept	42	34	30	30	16	152	40,53
11.szept	44	39	32	31	33	179	47,73
23.szept	37	40	36	30	30	173	46,13
30.szept	48	45	45	30	37	205	54,67
02.okt	47	46	40	30	43	206	54,93
07.okt	53	43	46	20	32	194	51,73
14.okt	57	51	48	36	36	228	60,80
16.okt	63	52	52	40	37	244	65,07
21.okt	62	70	56	48	40	276	73,60
04.nov	67	60	44	38	49	258	68,80
06.nov	71	50	52	50	47	270	72,00
11.nov	59	51	50	55	52	267	71,20
13.nov	67	75	51	43	59	295	78,67
18.nov	65	56	61	44	54	280	74,67
20.nov	67	56	55	49	63	290	77,33
27.nov	63	67	59	52	61	302	80,53
09.dec	69	65	62	50	65	311	82,93
16.dec	67	69	60	57	50	303	80,80
18.dec	69	71	60	61	60	321	85,60
08.jan	72	70	68	65	70	345	92,00

Nagy Andrea
AJTP programfelelős
matematika tanár

Portfóliókészítés az AJTP-ben

A portfólió az utóbbi években egyre többet hallott és használt, számos területen elterjedt kifejezés. Főként a pénzügyi életben, modellvilágban, divatszakmában és üzleti világban találkozunk vele. Az előbbi esetben a legjobb termékek, legvonzóbb megjelenések gyűjteményeként, mintegy megmutatva: ilyen vagyok a legjobb formámban. A pénzügyben egyfajta lehetséges befektetési gyűjtemény, azt kiáltva: ezt válaszd, ezt választhatod. Az utóbbi évtizedben az oktatás, képzés területén is megjelent mint tanulási, értékelési módszer. Ami közös ezekben az értelmezésekben az a gyűjtemény jelleg.

Portfólió: a latin portare, „hordozni” és folium, „írólap” szavakból származik. Eredeti jelentése szerint tárcsa, vagy dosszié. A gyűjtemény, hordozó eszköz tartalom valamennyi megközelítésben jelen van. Általános értelemben használják bármilyen könnyen hordozható, válogatott, azonnal bármikor bemutatható és a témáról rövid, de pontos képet adó referenciaanyagra.

Az AJTP-s portfólió a tanulói munkák olyan célirányos gyűjteménye, amely bemutatja készítőjének erőfeszítéseit, fejlődését és eredményeit. Egy adott időszak alatt létrehozott dokumentumainak szelektált vagy szelektálatlan gyűjteménye. A dokumentumok többsége a tanulási folyamathoz szorosan köthető, ugyanakkor tartalmazhat objektív és szubjektív elemeket egyaránt. A tanulóknak részt kell venniük a tartalom összeállításában. A gyűjteménynek tartalmaznia kell a dokumentumok kiválogatására szolgáló szempontrendszert, az értékelési szempontokat és a tanulók önreflexióit. A portfólió fejleszti a tanulók önértékelését, elősegíti reális énképük kialakulását.

A mi gyakorlatunkhoz közel áll az a mappa, portfólió rendszer, amelyről – részben – a budapesti Mérei Ferenc Általános Iskola pedagógusa, Görög Katalin így ír: *„Ha van magyarázat egy feladatra, akkor könnyebb szót érteni azokkal a középiskolás tanulókkal, akiket érint a többletmunka. Mert többletenergia-ráfordításról van szó, egy jövőben megtérülő befektetésről. Olyan gyűjtőmunkáról, amihez a jövőben többször kell majd fordulni, és különböző szempontok szerint kell belőle információkat leválogatni. Minden kezdeti ellenállás megszűnik akkor, amikor ráébrednek arra, hogy ez nem az iskoláról, nem a kollégiumról szól, hanem róluk. A portfólió nyers összerendezésének középpontjában ők állnak és ez az egocentrikus struktúra összecseng gondolkodásmódjukkal. A különböző évfolyamokon különböző feladatok társulnak a portfóliós programhétvégékhez.”*

Az iskolánkban tanuló AJTP-s diákok meggyőzése erre a többletmunkára és a portfóliók napra kész vezetésére, rendezésére, ellenállásuk legyőzésére nagy feladatot ró az osztályfőnökökre és csoportvezetőkre. Nem gyűjti mindenki rendszeresen, lelkiismeretesen az anyagokat a korábban megkapott iratgyűjtőbe és mappába. Persze vannak olyanok is, akik még a színház, mozi és múzeumi belépőket is elkérik, lemásolják okleveleiket, fényképeket hívatnak élő, újság kivágásokat gyűjtenek.

A mai számítógépes világban természetesen sokan az E-portfólió felé fordulnak. Ez sok szempontból jó: színvonalas virtuális produkciók jönnek létre, kinek-kinek a saját igényességének, odafigyelésének és technikai tudásának megfelelően. A többség elfogadja a jobbító szándékú instrukciókat, de vannak, akik teljesen kötöttségek nélkül szeretnének dolgozni. Az lenne ideális, ha a számítógépes megoldások, a gyűjtőmunka harmonikus egységet képezne kiegészülve az egyéni fejlesztési tervekkel.

A 10. c osztályban megkérdeztem a diákokat, mit gondolnak a portfólióról, hogyan készítik, milyen ötleteik vannak. Néhány véleményem:

- „Élményeim és eredményeim gyűjteménye.”
- „Dokumentum: tapasztalat és élmény megörökítésére képek és szöveg segítségével.”
- „Úgy kezdem, hogy visszaemlékezem.”
- „Élményraktár. Hol jártunk, miket láttunk?”
- „Bemutatkozás, ahol leírjuk élményeinket, amikkel gazdagodtunk, képekkel társítva.”
- „Egy prezentációban összefoglalom az élményeimet, eredményeimet, emlékezetes fényképeimet. Stílusosan, jó szövegekkel, mottókkal.”
- „Montázs + nem megszokott betűtípusok.”
- „Egy nyűg, amit meg kell csinálni.”
- „Egy fényképalbum elég lenne.”
- „Csinálja mindenki úgy, ahogy akarja.”
- „Power Pointos dokumentum. Most nem fontos, de később jól fog jönni.”
- „Jó lenne csinálni, de nehezen szánom rá magam. Egy olyan dolog azonban, amire évek múlva örömmel tekinthetek vissza. Több időt kellene rá szánni.”

Bodnár Zoltán
kollégiumi csoportvezető

A zrínyi Tehetségfüzet

Az AJTP-s csoportok tehetséggondozásában a portfóliókészítés fontos tevékenység, amelyhez igyekszik segítséget adni Dr. Szilágyi László tanár úr és iskolapszichológus által kidolgozott Tehetségfüzet dokumentum, amely egyfajta keretet ad a diákok számára az évek során a portfóliókészítéshez.

Természetesen a Tehetségfüzet vezetése és használata függ az osztályfőnök és a nevelőtanár együttműködésétől. A füzet fejleszthető és egyénileg is használható, gyakorlatilag sorvezetőt ad a szakmai tevékenységekhez. A füzet szerkezetét jól mutatja a tartalomjegyzéke:

Tehetségfüzet Tartalomjegyzék

ÁLLANDÓ MAPPÁK:

MAGAMRÓL:

1. Önéletrajz
2. Az önismereti tanár visszajelzése, „levele” (15-20 sor)
3. Egyéni fejlesztési terv, önértékelés
4. Az önértékelésre adott osztályfőnöki reflexió

EREDMÉNYEK, TESZTEK:

5. Kognitív Képességvizsgáló Teszt (KFT) táblázata
6. AJTP pszichológiai mérések táblázata
7. Legszebb tantárgyi dolgozataim
8. Az oklevelek, versenyeredmények, dicséretetek

AZ ISKOLA FALAIN TÚL

9. Élményeim: kirándulások, koncertek, kiállítások, közösségi szolgálat, események
10. ÚTILAPU: előadások és közös plakátok útjainkról
11. Fotóalbum

ÉVRŐL ÉVRE:

9. osztály:

- Első gimnáziumi önéletrajzom
- Az én szimbólumom, címerem, mandálám
- Miben vagyok tehetséges? (pp-s beszámoló)

- Első közös Karácsonyunk és Pécs (élménybeszámoló)

10. osztály:

Tehetségnap: „Mit is tudunk!?”

11. osztály:

- Miben vagyok tehetséges? (pp-s beszámoló).
- Pályaorientációs táblázat
- Világvándor Találkozó

12. osztály:

- Kutatók Napja: egyéni kutatási beszámoló
- Plakátkiállítás és az én tablóm

13. osztály:

- „Öt év” (Az öt év legfontosabb eseményei és eredményei) – fogalmazás, CD egyénileg és az osztály számára

Szűcs Róbert
kollégiumi nevelőtanár

Egyéni törődés a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban

A Kollégiumi Nevelés Országos Alapprogramjában (59/2013. (VIII. 9.) EMMI rendelet) a 3§ 2. bekezdés d) pontja szerint „a tanulókkal való törődést és gondoskodást biztosító egyéni foglalkozás”, valamint a 4.1.2. pontjában (*Egyéni és közösségi fejlesztést megvalósító foglalkozások*) ezt olvashatjuk: „A tanulókkal való egyéni törődést biztosító foglalkozások: a foglalkozásokon (tanulói vagy pedagógusi kezdeményezésre) a diákok feltárhatják egyéni problémáikat, ezek megoldásában számíthatnak a pedagógus tanácsaira, segítségére”. Jogszámban megállapított kötelező feladata tehát a kollégiumi nevelőnek az egyéni törődés a csoportjában lévő diákokkal.

Az egyéni törődés a kollégiumokban egy komplex folyamat. Nem csak a pedagógiai, tanulmányi és nevelési problémák megoldásának segítségét jelenti, hanem egyfajta személyiségfejlesztést is. Úgy hiszem és úgy is gondolom, hogy a kollégiumi nevelő a kollégiumban lakó diákok számára kvázi pótszülői teendőket is ellátó személy. A hétköznapi problémák megoldásában segítő „pótapuka” és „pótanyuka”, akihez lehet fordulni a különféle egyéni gondokkal és bajokkal. A serdülő kamaszok számára sokszor biztosabb pont egy jó nevelőtanár, mint az esetlegesen otthon a problémáikat meg nem értő szülő, akit természetesen nem lehet és nem is szabad helyettesíteni. Hatványozottan jelentkezik ez a segítő szerep az AJTP-s diákoknál. A tanulók hátrányos vagy halmozottan hátrányos helyzetűek, nagyon sok a csonka család, vagy a félárva, találkozhatunk családi erőszakkal, alkohol problémával küzdő szülőkkel és általánosan elmondható, hogy ezek a diákok szegényebb körülmények között élnek, mint hasonló korú társaik. Az alábbiakban szeretném röviden bemutatni az AJTP-s csoportomban az elmúlt 5 év során folytatott egyéni törődést és azokat a folyamatokat és szempontokat, amelyek meghatározták a törődés formáját és eredményeit.

Az egyéni törődés két szinten zajlott az 5 év alatt. Az első a mindennapok szintje volt, ami alatt azt értem, amikor hétköznapi problémákat old meg a nevelőtanár. Ide tartoznak a tanulmányi, tanulási problémák, magatartási gondok, vagy az olyan hangulati változásokat kiváltó problémákat, melyek hátráltatták a tanulók tanulmányait, sikeres teljesítésüket. Ilyen esetekben az első év során kialakított bizalmi viszony eredményeképpen az esetek nagy többségében a diákok kerestek meg gondjaikkal, problémáikkal és szerettek volna tanácsot kérni. Az osztály összezsírozódásának folyamata csoportszinten mindig adott magatartási, beilleszkedési nehézségeket, amiket közösen, kiscsoportban vagy egyénileg kellett kezelni. A csoportfoglalkozások hasznos teret adtak a közös problémák orvoslására.

Az egyéni törődés másik szintje szorosan összekapcsolódott az AJTP-s tanulókról készített pszichológiai mérésekkel. A Debreceni Egyetem Pszichológiai Intézete méréseket végzett a diákokról minden évben. Ezeket a mérési eredményeket az osztályfőnök és a csoportvezető is megkapja, és ezekből az eredményekből sok hasznos információ kiolvasható a diákok személyiségének dimenzióiról. Az 5 év alatt 4 mérés történik, amelyet visszakövetve érdekes folyamatokat láthatunk a tanulókról. A mérési területek a következők: énkép, szorongás, tanulási orientáció, iskolai motiváció, kognitív képességek, kreativitás és az utolsó két mérésben a Super-féle munkaérték dimenziók.

Az 5 év során a tanulókkal 3 személyes „nagy beszélgetést” folytattam, amelyek során a pszichológiai mérések eredményeit együtt átbeszéltük és több oldalról megvizsgáltuk a tanuló személyiségét, helyzetét az osztályban, tanulmányait. A gyakorlatban ez úgy zajlott, hogy egyesével - nem névsor szerint - jöttek hozzám, és a kollégiumi társalgóban vagy egy csendes helyen leülve általában 1-1,5 órán keresztül beszélgettünk. A tanulók nagyon szerették ezeket a beszélgetéseket és várták is, mikor kerül rájuk sor. A beszélgetés vezérfonala a pszichológiai mérés volt, de összeállítottam egy kérdéssort is, amit a beszélgetés során használtam. Az első két beszélgetésről jegyzetet készítettem, míg az utolsót, amely során a tanulóval össze is foglaltuk az elmúlt 5 évét, diktafonon rögzítettem. Egyrészt számomra is könnyebb volt archiválni, másrészt a diákoknak ezt a beszélgetést ráírtam a saját portfóliós DVD-jükre, így megmaradt nekik is emlékként. Az utolsó beszélgetést lezárandó a diákok egyénileg készítettek egy időkapuszulát is: diktafonra üzenetet mondtak a 10. osztálytalálkozójukra, amit majd csak 2024-ben fogunk közösen meghallgatni. Úgy gondolom, hogy ezek az élmények és beszélgetések nagyon fontosak voltak a tanulók személyiségének fejlődéséhez, hiszen rengeteg olyan témát és problémát tudtunk átbeszélni, amit otthon vagy a kortársaikkal lehet nem osztottak volna meg.

Az egyéni törődés során az egyes tanulók pályaorientációja is fontos, hiszen azt tapasztaltam, hogy nagyon sokan nem tudják a képzés végére, hogy milyen irányban tanuljanak tovább, milyen végzettségekre van szükség a munkaerőpiacon. Az 5 év alatt az egyéni törődés személyes beszélgetéseibe nem egyszer kellett a szülőket is bevonnom, hiszen olyan magatartásbeli és tanulmányi problémákat sikerült feltárni, amely a családi háttérben gyökerezett. A kollégiumi nevelőmunkában elengedhetetlen a szülőkkal való együttműködés, hiszen csak együttes munkával lehet a tanulókból kihozni a maximumot és a problémák gyökereit feltárva lehet devianciamentes személyiségfejlesztést folytatni.

A tanulókkal való egyéni törődés elengedhetetlen a kollégiumi nevelői munkában, bár pozitív hasznossága sokszor csak személyiségbeli, tanulmányi változásoknál figyelhető meg. A törődés hatványozottan szükséges a kamaszkor sajátosságai miatt: a diákok gyakran nagyon mélyen élnek meg szituációkat, érzéseket, helyzeteket, így nagyon fontos a nevelőtánárba való kapaszkodás lehetősége, hogy megelőzzünk egy esetleges negatív viselkedést, cselekvést, vagy tragédiát.

Egyéni törődés kérdéssora

Énkép területek jellemzői a pszichológiai mérés alapján:

- Elégedett vagy a külsőddel, a testeddel (1-10)?
- Van, ami nem tetszik magadon? Mi az oka?
- Mennyire zavar a külsőd, mennyire fontos számodra?
- Milyen jó belső tulajdonságaid vannak?
- Milyen rossz belső tulajdonságaid vannak?
- Kitartónak tartod magad?
- Mennyire szeretsz tanulni, mennyire tartod fontosnak?
- Lustának tartod magad?
- Hogyan tanulsz? Írásban? Szóban?
- Hogyan értékeled az iskolai teljesítményedet (1-10)?
- Szeretsz olvasni? Mennyit és mit olvasol szívesen?
- Az osztályban jól érzed magad? A társaid elfogadják?
- Könnyen alakítasz ki kapcsolatot az osztályon belül?
- Mennyire vagy a középpontban? Helyezd el magad egy körben úgy, hogy az osztályt jelképezi a kör. Mennyire vagy a centrumban és mennyire a periferián?
- Családi háttered? Kikkel tudsz megbeszélni dolgokat a családban?
- Kivel van konfliktusod a családban?

Szorongás és konfliktusok a mérés alapján:

- Szoktál szorongani a tanulás miatt?
- Zavar, ha rossz jegyet kapsz? Felelésnél izgulsz?
- Mennyire izgulsz az iskolai jövőd miatt (1-10)?
- Szerinted mi kell ahhoz, hogy sikeres jövőt építs magadnak?
- Kit tartasz mintának az osztályból? Melyik tanárt tekinted mintának, ha van ilyen?
- Volt-e konfliktusod az osztályban? Ha igen kivel és hogyan oldottátok meg?
- Kik az igazi barátaid az osztályban és miért?

Tanulási orientáció a mérés alapján:

- Mennyire tartod hatékonynak a tanulásodat?
- Hogyan osztod be az idődet a tanulásra? Mikor tanulsz inkább?
- Szoktál-e ismételni? Hétvégén tanulsz-e és mennyit?
- Éjszaka szoktál-e tanulni? Ha igen meddig?
- Mennyire vagy motivált a tanulásra? (1-10)
- Kedvenc tantárgyak? Mely tantárgyakat nem szereted?
- Hol szeretnél továbbtanulni? (egyetem, szak, irány)
- Külföldre kimennél tanulni vagy dolgozni?

Iskolai motiváció és a kognitív képességek átbeszélése a mérés alapján:

- Érdekel a tananyag, vagy az elvárások miatt tanulsz?
- A családotban kik azok, akik motiválnak a jó teljesítményre?

Kreativitás megvizsgálása a mérés alapján:

- Mennyire tartod magad kreatívnak?
- Miben nyilvánul meg a kreativitásod?
- A konfliktusaidat hogyan kezeled?
- Mi a véleményed az agresszióról? Hogyan vezeted le az agressziót?
- Melyek azok a tulajdonságok, amiket nem viselsz el más emberben?
- Hogyan viseled el más ember tőled eltérő tulajdonságait? Mennyire tartod magadat toleránsnak?
- Melyek a rövid és hosszú távú céljaid?
- Mi a véleményed az AJTP-ről? Mi az, amit szeretsz a programban? Mit csinálnál másképp a programban? (Pozitív és negatív vélemények a programról)

Szücs Róbert
kollégiumi nevelőtanár

Tanulmányi ösztöndíj

Az Arany János Tehetséggondozó Programban tanuló diákok között igen sok a tehetséges diák. Mivel a tehetség nem mindig párosul kellő motivációval, úgy döntöttünk, hogy a tanulmányi szempontból kiemelkedően teljesítő, iskolánk hírnevét versenyeken eredményesen népszerűsítő diákokat kiemelten jutalmazzuk: tanulmányi ösztöndíj pályázatot hirdettünk meg.

A pályázat feltételeinek megfogalmazásához segítséget jelentett a Székesfehérvári József Attila Középiskolai Kollégium pályázati rendszere.

A 2011/12-es tanévtől kezdve az ösztöndíjat a bíráló bizottság (az intézmény vezetője, az AJTP programgazda és programfelelős) évente két alkalommal, február végéig, illetve október közepéig ítéli oda a pályázatot benyújtó diákoknak. A döntés során figyelembe veszi a diákok tanulmányi eredményén kívül az egyéni versenyeredményeket, a megszerzett nyelvvizsgákat, az előrehozott érettségi vizsgákat és az iskolában, illetve kollégiumban tapasztalható közösségi munkát.

Az ösztöndíj egy összegben vehető fel (25.000Ft/félév), és kizárólag az azt elnyerő diák költheti el ruhaneműre, cipőre, könyvre és tanulmányi munkát segítő elektronikus adathordozóra.

Ki pályázhat eséllyel?

Az adott tanévben a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban tanuló AJTP-s diák (kivéve a 9. évfolyam első félévében tanulót) pályázhat az ösztöndíj elnyerésére, aki

- legalább 4.5-es eredményt ért el az előző félévben,
- gyengébb eredményt ért el, de legalább 0.8-et javított korábbi tanulmányi eredményéhez képest.

Nem vehet részt, illetve nem nyerhet a pályázaton:

- akinek a szorgalma vagy magatartása gyengébb a jónál (4-esnél),
- akinek az értékelt tanévben igazgatói vagy osztályfőnöki szintű fegyelmi büntetése volt a gimnáziumban vagy a kollégiumban,
- aki évet ismételt gimnáziumi tanulmányai alatt.

A bíráló bizottság jegyzőkönyvet vesz fel döntéséről, de nem indokolja azt a diákok nyilvánossága előtt.

A döntés minden félévben nehéz, hiszen több diák lenne érdemes az ösztöndíj elnyerésére, mint amennyi diák jutalmazására lehetőség van. Talán éppen ez adja a díjazottak kiemelését, elismerését.

A 2014/2015-ös tanév első félévében jól megérdemelt munkájukért tanulmányi ösztöndíjban részesültek a következő diákok:

Oláh Dániel	13.c
Mészáros László	13.c
Árvai Gabriella	13.c
Bodnár Vivien	13.c
Gajdics Ádám	13.c
Boros Anita	13.c
Kiss Luca	12.c
Ritli Ivett	12.c
Kiss Eszter	12.c
Balázs Attila	10.c
Madar Dóra	10.c
Pintér Viktória	10.c
Samulka Patrícia	9.c
Kiss Ágota	9.c
Csorba Anikó	9.c
Vágó Alexandra	9.c
Kolozsi Kíra	9/AJTP/c
Kovács Kíra	9/AJTP/c
Vangel Nikolett	9/AJTP/c
Nagy Krisztián	9/AJTP/c

Samulka Patrícia

Gajdics Ádám

Nagy Andrea
AJTP programfelelős

A szociometria használata az AJTP-s osztályokban

2009-ben kaptam meg kollégiumi csoportként az akkor ide felvett 9. c osztályt, akik az Arany János Tehetséggondozó Programban (AJTP) kezdték meg tanulmányaikat. Csoportvezetőként részt vettem az AJTP-s osztályokkal való oktató-nevelő munka folyamatos innovációjában, melynek keretében 2011 novemberében néhány kollégával látogatást tettem a kaposvári Klebelsberg Középiskolai Kollégiumban. Az ott megismert portfóliókészítési folyamat mellett bemutatásra került a kaposvári tehetségpontban folyó szociometriai mérés és annak hasznossága az AJTP-s osztályokban. Hazatérve ismertettem a Tehetséggondozó Programban dolgozó gimnáziumi tanár és kollégiumi nevelőtanár kollégáimnak a szakmai tapasztalatokat és már az akkori előadásomban is kiemeltem, hogy milyen jó lenne, ha a szociometriai mérést mi is bevezetnénk az AJTP-s osztályokban. Az intézményi vezetés engedélyt adott, én pedig vállaltam a szociometriai mérések elkészítését és kiértékelését, egyeztetve az iskolapszichológussal. 2012 februárjában először a saját, akkor 11. c AJTP-s csoportomban készítettem el a mérést. Később az évek során a többi AJTP-s csoport is csatlakozott, így mostanra már a felmérést és az értékelést az összes AJTP-s osztályban elvégezzük mindig az adott tanév februárjában.

A szociálpszichológiai kutatások megállapították, hogy a szocializáció egész életünket végigkísérő folyamat, első és legfontosabb színtere a család. Itt sajátítja el az ember az alapvető kommunikációs, alkalmazkodási és viselkedési formákat. A család mellett az életkor előrehaladtával a tágabb környezet, a másokkal kialakított kapcsolatok bővítik, formálják az emberek személyiségét. Képes spontán és szervezett kapcsolatok kialakítására. A különböző kapcsolatok kialakítása, létrehozása egyfajta kommunikációs forma a külvilág közeli vagy távoli környezet felé. Ki lassabban, ki gyorsabban alakítja ki ezeket a kapcsolatokat. Az emberek személyisége, képzettsége, intelligenciája és nem utolsósorban szociális helyzete nagyban befolyásolja az úgynevezett kapcsolati háló alakulását.

A kapcsolati háló nem más, mint azoknak a kapcsolatoknak a szemléltetése, melyeket az egyén önmaga körül kialakított. Minél több ember vesz részt a kapcsolatokban, minél többfajta egyéniség jelenik meg, ez annál színesebb, szerteágazóbb lesz. Igaz azonban az is, ha nagyon sokan vesznek részt ebben a hálórendszerben, ez fellazulhat, a benne résztvevő egyének újabb kapcsolatokat, esetleges klikkeket alakítanak ki. Ezek a bizonyos klikkek már szorosabb kapcsolatokról árulkodnak, ezek is érdekes módon alakulnak, mivel itt is észlelhető a szociális, nemi stb. kérdés problémája, dilemmája.

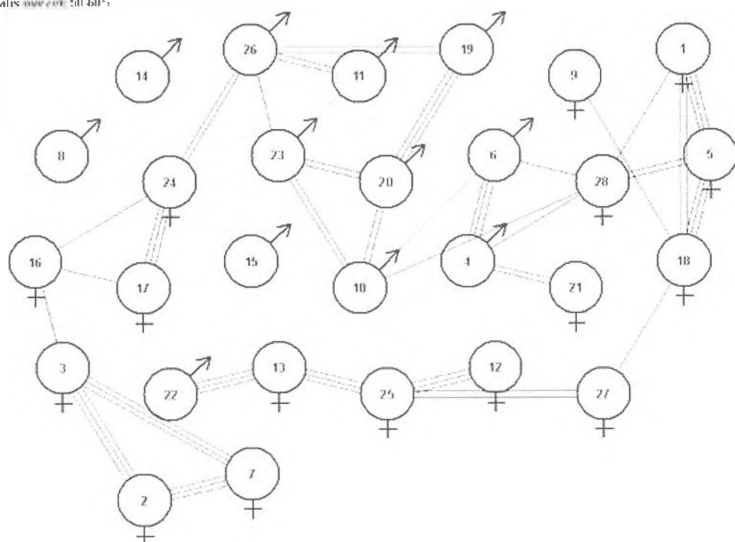
Ez a klikkesedés a gyermekek esetében nagyon jól érzékelhető napjainkban. Az osztályközösségen belül elkülönülnek kisebb csoportok, és az előbb említett szisztematikus módot alkalmazzák, akár tudatosan vagy teljesen spontán mindenféle ismeret nélkül. A kapcsolatoknak környezet- és személyiségformáló hatása van, olykor motivációs értékkel is bír. Az, aki zárkózottabb, szerényebb, visszahúzódozóbb, az általában nehezebben nyit környezeté felé, ezáltal bármiféle kapcsolatot nagyon nehezen alakít ki. Azok az egyének, akik nyitottak, erős személyiségűek, azok számára nem okoz különösebb problémát egy-egy kapcsolat kialakítása, egy új, ismeretlen helyzet megoldása.

A szociometria teszt tulajdonképpen egy kérdéssorra adott válaszok elemzése. A kölcsönös szimpátia, rokonszenv, ellenszenv mérése az adott közösségben, amelyet a kölcsönösségi táblázat alkalmazásával összegzünk. ennek eredményéből rajzolható föl a már említett szociogram. A funkció jellegű kérdésekre adott válaszokat számszerűsítve a gyakorisági táblázatban adhatunk meg. Ezzel a nagyon hasznos lépéssel határozhatjuk meg a csoport légkörét, megismerhetjük a csoport gondolkodását, föltárhatjuk a csoport határait. Mérei Ferenc többszemponútú szociometria módszerét használva az élet 7 különböző területein vizsgálódhatunk. Föltárhatjuk iskolai osztályaink kapcsolati hálóját.

Az alábbiakban az első AJTP-s osztályom három egymást követő mérés során megrajzolt szociogramját láthatjuk:

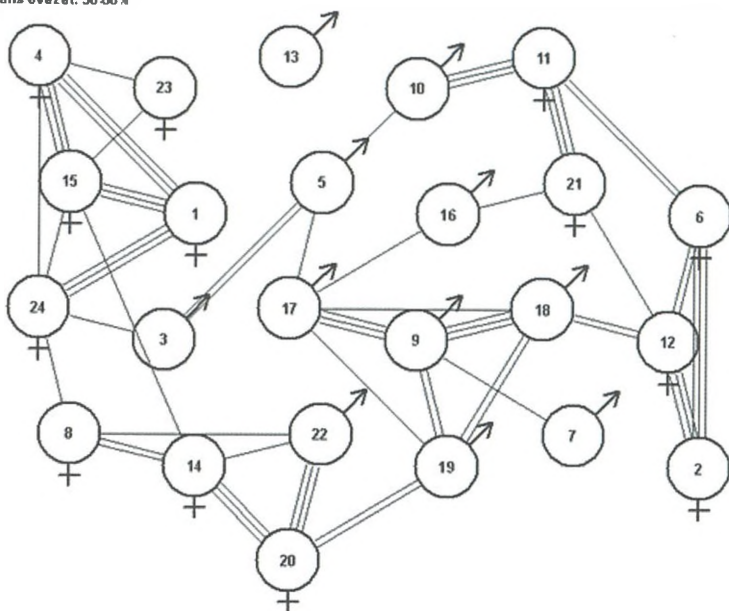
Első mérés (2012. február):

Kölcsönösségi index: 89%
 átlag: 89,90%
 Szimpáti mutató: 7,3
 átlag: 0,9 1,1
 Rohézius index: 15%
 átlag: 10 11%
 Vizsgált kapcsolatok aránya: 5/1
 optimális arány: 5/1 6/1

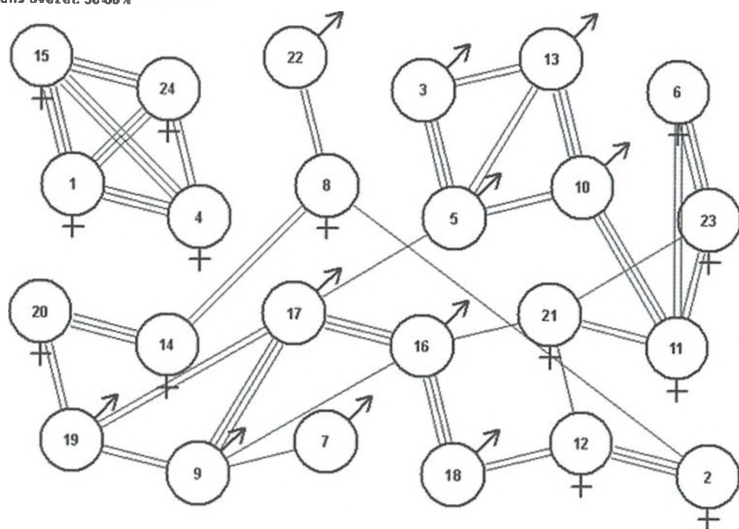
Második mérés (2013. február):

Kölcsönösségi index: 95%
 átlag: 85.90%
 Sűrűségi mutató: 3.0
 átlag: 0.9-1.1
 Kohéziós index: 18%
 átlag: 10-13%
 Viszonyított kapcsolatok mutatója: 71%
 optimális vezet: 50.60%

Harmadik mérés (2014.február):

Kölcsönösségi index: 100%
 átlag: 85.90%
 Sűrűségi mutató: 2.8
 átlag: 0.9-1.1
 Kohéziós index: 18%
 átlag: 10-13%
 Viszonyított kapcsolatok mutatója: 68%
 optimális vezet: 50.60%

Az ábrákból összefoglalva a csoport dinamikájára és a csoport szociometriai profiljára az alábbiak a jellemzők:

- Az utolsó évre megszűnt a peremre szoruló emberek száma (korábban mindig volt 1-2 tanuló aki „bolygóként” külön állt és nem rendelkezett kölcsönös kapcsolattal).
- A csoport kohéziós indexe emelkedett, tehát az összetartása nőtt.
- A kölcsönösségi index folyamatosan nőtt, az utolsó mérésben elérte a 100%-ot.
- A tanulók csoportosulásainál és alakzatainál megfigyelhetőek a kollégiumi szobák, mintegy leképeződnek az ábrákon, ez természetes egy kollégiumi csoportban, hiszen nyilván a szobatársak egymással vannak a legjobb viszonyban.
- Elkülönülő klikkes csoport csak egy van, a többi alakzatot mindig összeköti egy „hídember”, aki jóban van több kisebb csoport tagjával is. Ezek az emberek általában empatikusabbak a többiekénél és szívesen alakítanak ki baráti kapcsolatokat.
- A fiúk között nagyon szorosak a baráti kapcsolatok, több hármas kölcsönös kapcsolat is van, kvázi egyfelé húznak, egy nagy közösséget alkotnak.

Nagyon hasznosnak tartom a szociometria alkalmazását az AJTP-s osztályok körében, hiszen segítségével nagyon jól föltérképezhetővé válik az osztály, a pedagógus jobban átlátja a szerkezetét. Kirajzolódnak ugyanakkor a közösségben betöltött szerepek is, amelyekből látszik, hogy a közösség kit orientál a középpont felé, és kik lesznek azok a személyek, akiket az osztály a perifériára, előnytelen helyzetekbe kényszerít. Látható lesz, hogy kik tudnak maguktól a felmerülő problémával megbirkózni, kinek van szüksége segítségre, és így jól körvonalazódik a pedagógus számára az is, hogy egy-egy komolyabb, speciális probléma megoldása során elég-e a szakmai tapasztalata vagy szükség van egy képzett szakember beavatkozására is.

Szűcs Róbert
kollégiumi nevelőtanár

Bonis Bona díjazottak 2013

A nemzet tehetségeiért elismerésben részesült a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium négy pedagógusa. A Tehetséghidak projekt keretében a magas színvonalú tehetséggondozó munkáért adományozták a rangos kitüntetést. Az ünnepélyes átadásra a Nemzeti Színházban került sor.

A díjazottak: Gergelyné Pivarnyik Rita, Garai Miklós, Huszárné Kádár Ibolya, Tisza Zsuzsanna.

Pro Talento díjazottak

A Pro Talento emléklakett átadására évente kerül sor, díjazzák a tehetséggondozásban kimagasló munkát végző pedagógus kollégákat. Az emlékérem alapításával az alapítók célja volt a tehetséggondozás területén kimagasló oktató-nevelő tevékenységet folytató pedagógusok munkájának elismerése.

Pintér Miklós igazgató úr, 2010

Nagy Andrea AJTP programfelelős, 2015

**Pankotayné Szarvadi Katalin
AJTP programgazda, 2012**

III. Karrierutak

"A sikernek ára van, nem titka."

(Hobo)

Nagy Dorella grafikája

Immár lassan egy évtizede, hogy kiléptem a Zrínyi falai közül, utamra bocsátottak tanárain, barátaim. Öt évig együtt éltünk, szurkoltunk egymásnak, együtt neveltünk, néha haragudtunk egymásra, de végül jó barátok lettünk, mondhatni egy család.

Sokan irigyeltek azért, amit a második otthonomban kaptam, hisz utaztunk, lehetőséget kaptunk a magas színvonalú nyelvtanulásra. Minden támogatást megkaptunk ahhoz, hogy a lehető legjobban kihasználjuk tehetségünk, vagy épp megerősítsük gyenge pontjaink.

Szerencsémre már általános iskolában tudtam az irányt: tudtam, hogy a reálpályák, az informatika lesz az én célom, a jövőm. Ezt szerettem volna és ezért megtettem mindent, ami erőmből és lehetőségeimből tellett. Mindent megkaptam tanáraimtól, az iskolától és persze szüleimtől. Ők erősítettek meg a célomban és megadták a lehetőséget, hogy meg is valósítsam azt.

Nekik köszönhetem, hogy 2006-ban az egyik legjobb pontszámmal kerültem be a Debreceni Egyetem – Magyarország akkori egyik legjobb színvonalú – programozó szakára. Mindamellett, hogy az egyetemen érdeklődve hallgattam a legtöbb tárgyat, folytattam a ZIG-ben megkezdett utam: önállóan egyre több tudásra tettem szert a weboldalkészítés, programozás területén.

Ennek köszönhetem azt, hogy kettő év után elkészíthettem első, megrendelésre készülő weboldalam, melyet számtalan másik követett az évek során. Egy idő után már saját vállalkozásban folytattam a tevékenységet. Ekkor tapasztaltam meg, hogy mennyit számított volt tanárain munkája, szigora, mikor az életre próbáltak felkészíteni minket. Úgy gondolom, SIKERÜLT!

Sokat jelentett számomra, hogy az egyetem mellett tudtam azzal foglalkozni, amit szerettem - számomra nem munka volt a weboldalkészítés, hanem szenvedély. Ez kihatott az egyetemre is: egy idő után már örömmel jártam be az előadásokra, nem azért hallgattam az előadásokat, mert kell, hanem mert érdekelt. Ezért is vágtam bele a mesterképzésbe és ott szintén olyan területről tudtam tanulni, ami érdekelt: a grafikáról és a képfeldolgozásról.

Közben más területen is kipróbáltam magam jelentős tapasztalatot szerezve. Belekóstoltam, milyen az ügynökök élete, hogyan kell kommunikálni az emberekkel,

megtapasztaltam az alkalmazotti lét minden jó és rossz oldalát is, és persze a kemény kétkézi munkát sem vetettem meg. Minden területről, minden jó és rossz eseményből tudtam, mi az, ami ahhoz kell, hogy azt a célt, amit magam elé tűztem, elérjem. És most gondolom úgy, hogy elértem ezt a célt. Egy multinacionális cégnél dolgozom, aktívan használom az angol nyelvtudásom és annak a tudásnak köszönhetően, amit magamtól, a célom elérése végett tanultam, megbecsült és fontos tagja vagyok egy ütőképes csapatnak.

Mindezt azoknak köszönhetem, akik a célomhoz vezető úton igazgattak. És ezt megfelelően tették: nem adták meg mindig a választ, de rávezettek, hogy megtaláljam saját magam. És ezekre a válaszokra emlékszem a legtisztábban.

Bízom benne, hogy rengetegen mondhatják el ugyanezt, és fogják elmondani a jelenlegi és jövőbeli zrínyis és aranyos diákok közül!

Tóth Zita vagyok, volt zrinyis AJTP-s diák, jelenleg a BGF másodéves hallgatója. Megpróbálom összefoglalni, hogy mi is történt velem az elmúlt két évben.

Jelenleg az A. nevű cégnél végzem a szakmai gyakorlatom. Ez egy multinacionális cég testvérvállalata, ahol a munkavégzés angolul zajlik és az alkalmazottak 60%-a külföldi, szóval még a kollégákkal is angolul kommunikálunk. Rengeteget tanulok itt, van lehetőségem fejlődésre. Excel és különböző informatikai tréningeken veszünk részt és minden héten prezentálnunk kell a heti feladat értékeléséről. A főnököm nagyon kedves ember, aki bár fiatal, ugyanakkor nagyon képzett és sokat lehet tőle tanulni. Itt február 3-án kezdtem, addig pedig a főiskola mellett Budapest egyik legnépszerűbb bor bárjában dolgoztam, ami ugyan kimerítő volt, mivel igazából heti 5 napot éjszakáztam, de megérte.

Kávésző és limonádésző készítése volt a feladatom, de beletanultam a többi munkafolyamatba is: kimerülésig tudok beszélni a borokról, ismerem a szőlőfajták nagy részét, fantasztikus csapat tagja voltam, személyesen ismerem Friderikusz Sándort, és az amerikai nagykövetség főtitkárát (a feleségével törzsvendég volt, hihetetlen kedves emberek). Sokat használtam itt is az angol nyelvtudásom, hiszen rengeteg turista betért bort kóstolni. Besegítettem a főnökömnek rendezvények szervezésébe és lebonyolításába. Szóval, bár rengeteget dolgoztam és kimerítő volt, minden perce megérte. A sok-sok tapasztalatot, amit kint Skóciában szerezhettem, úgy érzem, sikerült itthon kamatoztatnom.

A főiskola jól megy, minden vizsgám meglett elsőre és jó eredménnyel. Bár tanulás szempontjából annyira nem kellett megerőltetnem magam, de így fordíthattam időt a munkára. Szükségem van egy kis megtakarításra –önfenntartó vagyok. Az angol nyelvtudásom fejlesztésére is maradt időm, tapasztaltam, ösztöndíjat kaptam, így azt mondhatom, ez a két év semmiképp nem volt felesleges. Az angol nyelvtudásom továbbra is fejleszteni szeretném, májusban készülök Business English nyelvvizsgát tenni, és utána vagy közben szeretném feleleveníteni a spanyolt is. Januártól Glasgowban a Caledonian University-n folytatom a tanulmányaimat.

Az álmom, hogy riporter, műsorvezető legyek. Érdekel és vonz a média világa, de az is, amivel most foglalkozom: a turizmus. A közeljövőben fog körvonalazódni, hogy melyik területet választom. Ahogy az osztályfőnököm mondta: „csak a következő lépcsőfokra koncentráljunk mindig”. Köszönöm az érdeklődést és a sok-sok tanítást, bölcs mondatot, amelyek sokszor eszembe jutnak, és a helyes úton terelgetnek.

Murnyák Balázs vagyok és öt csodálatos évet köszönhetek a Zrínyi Ilona Gimnáziumnak. Feledhetetlen éveket, amik során nem csak az alapokat sajátíthattam el, hanem kialakult a személyiségem. Tanáraink szerető kezei között formálódtam, nekik és az osztálytársaimnak köszönhetem, amilyen vagyok, ahol tartok.

Öt év meghatározó egy fiatal életében, főként hogy a szabadidőm nagy részét is az iskolában vagy a kollégiumban töltöttem. Szívesen vettem részt a rendezvényeken, szakkörökön, programokon, versenyeken, utazásokon, melyekből nem volt hiányunk. Nagyon jó kis közösségé formálódtunk az évek alatt – sokan még ma is tartjuk a kapcsolatot, és remélem ez nem is fog megváltozni az idő múlásával sem.

A Zrínyi Ilona Gimnázium mindig is nagy hangsúlyt fektet a nyelvtanulásra, nyelvgyakorlásra. Ennek köszönhetően már a gimnáziumi évek alatt sikeres nyelvvizsgát tettem német és angol nyelvből. 2006-ban felvételt nyertem a Debreceni Egyetem biológia BSc szakára, ahol később a laboratóriumi operátor szakirányt választottam. Szakdolgozati témámból, *Achorionsejtek citogenetikai vizsgálatából* is tükröződik a genetika iránti elkötelezettségem. Az alapképzés után tanulmányaimat a Debreceni Egyetem, Általános Orvostudományi Kar molekuláris biológia MSc, genetika szakirányán folytattam. Egyetemi éveim alatt is rajongtam a kutatómunkáért, eredményeimmel a DEOEC 2011/2012. évi Tudományos Diákköri Konferencián a Kísérletes immunológia, mikrobiológia szekcióban 3. helyezést értem el.

2012 szeptembere óta a Debreceni Egyetem, Általános Orvostudományi Kar Idegtudományi Doktori Iskolájának doktorandusz hallgatója vagyok. Kutatásom középpontjában a gliális agydaganatok kialakulásában és malignus átalakulásában szerepet játszó molekuláris útvonalak vizsgálata áll. 2014 tavaszától a Magyar Tudományos Akadémia, Nemzeti Agykutató Program, Neuropatológiai kutatócsoportjának tagjaként az agydaganatok mellett, neurodegeneratív betegségekkel kapcsolatos vizsgálatokban is részt veszek. A PhD képzés keretein belül a laboratóriumi kutatás, gyakorlatok és előadások tartása mellett, lehetőségem nyílt külföldi tanulmányutakon is részt venni, melyek során Glasgowban, Athénban és Tartuban is bekapcsolódhattam különböző genetikai kutatásokba.

Egykori tanáraink közül külön nem szeretnék senkit kiemelni, mert úgy érzem, mindenkinek más okból tartozom köszönettel, és mindegyikükhöz számomra fontos emlékek kötnek. Talán a legfontosabb zrínyi örökségem, a fegyelmezett, kitartó munka, ami sokat segített a sikeres felsőfokú tanulmányok során. Valóban úgy érzem, hogy kivételes személyiségeket ismerhettem meg a gimnáziumi évek alatt és hálával tartozom nekik!

„Nevelni annyit tesz, mint emberré tenni....„

(Juhász Gyula)

Hosszú évek teltek el a gimnáziumi évek óta, de mintha még csak tegnap lett volna, amikor délután a kollégiumban közösen tanultunk a másnapi témazáróra. Az AJTP Programban töltött 5 év alatt rengeteg élménnyel gazdagodtam, amit nehéz két oldalban összefoglalni, de most mégis megpróbálkozom vele.

Az általános iskolából kilépve, hátrahagyva kisvárosunkat, a megszokott környezetet, mindenki megszeppenve lépett be a kollégium ajtaján, ami rövid idő alatt a második otthonunkká vált. Megtanultunk együtt élni, megtanultunk tanulni, és életre szóló barátságok kötődtek. A nevelőtanáraink mindenben a segítségünkre voltak: Erika néni óvott minket és igazgatta az utunkat, az osztályfőnökünkkel, Gyöngyi nénivel karöltve.

A bennmaradós hétvégék során -mely számunkra diákoknak az első, ami beugrik a Programról- olyan helyekre jutottunk el - egyaránt belföldön és külföldön -, ahova talán a mai napig sem lett volna lehetőségünk. Megismerhettük saját kis országunkat, illetve más országokat is. Gyakorlatban is lehetőségünk nyílt használni az idegen nyelveket, melyeket az iskolában tanítottak. Továbbá megismerkedtünk különböző kultúrákkal, vagy épp a helyi édességekkel. A preferencia természetesen személyenként változik.

A számos informatika verseny során, melyen részt vehettem, megtanultam kezelni a vizsgaszituációt, a stresszhelyzetet – kisebb nagyobb sikerrel –, illetve kitolni a saját határait, melyben szinte éjjel nappal Gergelyné tanárnő volt a segítségemre. A jó hangulatú buszos utak, vagy épp az esti vacsora beszerzése mindig mosolyt csal az arcomra, ha eszembe jut. Az AJTP-s informatika verseny során pedig megismerkedhettünk máshol tanuló, hasonló sorsú AJTP-s diákokkal az ország összes szegletéből.

De persze nem csak tanulásról és kirándulásról szólt az élet. Szabadidőnkben lehetőséget kaptunk az AJTP keretein belül többek között arra, hogy tanulhassunk hangszeren játszani. Felejthetetlen élmény volt a zeneiskolai vizsgán egy népi zene-

kar primásaként szerepelni. De az autóval megtett első méterek is ugyanilyen felejtethetlen élménynek számítanak, hiszen lehetőséget kaptunk letenni a jogosítványt is - aminek a kormány innen eső oldalán mi nagyon örültünk, a másik oldalról pedig inkább nem nyilatkoznék.

A kapcsolat természetesen ballagás után sem szakadt meg. Tanárainhoz, igazgatónőhöz mai napig fordulhatok a problémáimmal. Mindig jó érzéssel tölt el, amikor Nyíregyházán járva beköszönök az iskolába vagy épp a kollégiumba, ahol ismerős arcok fogadnak mosolyogva.

Jelenleg a Budapesti Műszaki Egyetem utolsó éves mérnökinformatikus hallgatója vagyok. Tanulmányaim során volt szerencsém az IBM Magyarországnál tölteni egy nyári gyakorlatot, ahol a felvételi eljárás során kamatoztathattam a délutáni önismereti órákon elsajátított tudást. Bár néha igencsak nyugősen fogadtuk az extra foglalkozást, mindenkinek hasznára vált. Kinek hamarabb, kinek később.

Az egyetem mellett aktív résztvevője, mentora vagyok egyetemünk egyik diák-szervezetének, az Erasmus Student Network-nek, ahol a nálunk tanuló külföldi diákok beilleszkedését segítjük. Személyes szívügyem a Social Erasmus projektünk, ahol próbáljuk önkéntes munkára serkenteni a diákokat. Cipősdoboz akciót szervezünk rászoruló, kórházban ápolat gyerekek számára, játékonysági sportnapot tartunk fogyatékos gyerekeknek, vagy épp óvodát festünk.

A gimnáziumi évek alatt megszerzett tudás, tapasztalat sokat jelent most is az egyetem falain belül is és kívül is. Így bátran kimondhatom, Juhász Gyula szavai teljességgel igazak. Ezen évek alatt tanárain, kollégiumi nevelőim segítettek abban, hogy azzá az emberré válhassak, aki most vagyok, és ezért mindig is hálás leszek nekik!

Sikerterületek: ének, tánc, színművészet

Felkészítő tanárai, mentorai: Bánhidiné Maróti Magdolna, Schroff Róbert

Zrinyis évei alatt néptáncot és társastáncot tanult. Az iskola kórusa, a ZIG-Singers tagjaként musicalekből tanult és adott elő részleteket iskolai rendezvényeken, majd városi ünnepségeken.

Az éneklésből és táncból összeállt egy komoly produkció, amit elvittek Pécsre, az AJTP Művészeti Fesztiváljára, ahol a 9. f osztály megnyerte a serleget, azaz az országos első helyet. Néhány évvel később Angliában 10 napot töltöttek, ahol a számos érdekes látnivaló mellett az addigra elsajátított angol nyelvtudását is kamatoztathatta.

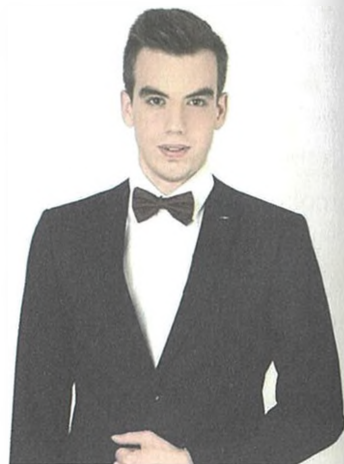
Az öt év során lebonyolított kirándulások sokban hozzájárultak személyisége fejlődéséhez, ismeretei bővüléséhez. Megismerkedett sok új emberrel és az osztálytársaival együtt töltött közös hétvégéknek köszönhetően igen mély kapcsolatokat alakított ki.

Természetesen élete nemcsak utazás és szórakozás volt, sokat kellett tanulnia. Az iskolai órákon kívül kezdetben sportolt, az NYVSC utánpótláscsapatában focizott, de a focicsukát egy évvel később mikrofonra cserélte, beiratkozott a Hang - Szín Musical és Színitanodába, ahol Bánhidiné Maróti Magdolna vezényletével megismerkedhetett a musical világával. Később a gimnázium rendezvényein énekesként is megmutathatta magát. A musicalszínpálya mellett tagja volt egy formációs csoportnak, mellyel számos regionális verseny korosztályos bajnokai lettek.

Az iskolai órákon kívüli foglalkozások eredményeként levizsgázott az ECDL 7 moduljából, megszerezte a „B” kategóriás jogosítványt s az angol nyelvű középfokú nyelvvizsga bizonyítványt.

Továbbtanulási szándékai komolyak voltak, de a művészi ambícióit sem akarta hanyagolni. A kettős helyzet megoldása, hogy jelentkezett a Budapesti Corvinus Egyetem nemzetközi tanulmányok szakára, melynek követelménye történelem és magyar emelt szintű vizsgán való megfelelés volt. A musicalszínpálya sem akarta félretenni, így jelentkezett a Budapesti Operettszínház Pesti Broadway Stúdiójába. Megfelelt a követelményeknek.

2007 szeptemberétől Budapesten él, a Corvinus Egyetem hallgatója lett, és mellette az Operettszínház stúdiójában játszik.

Több nagysikerű darabban a Musical Együttes tagjaként állhat a színpadon, mint például *Mozart, Elisabeth, Szépség és a szörnyeteg*, de szerencsére már belekóstolhatott a szólistalétbe is, először 2008. szeptember 27-én a *Menyasszonytánc* című Klezmer musicalben Dávid bőrébe bújhatott. Azóta több darabban is vállalt szólista szerepet: *Rómeó és Júlia, Ördögölő Józsiás, Mágnes Miska, Viktória*, játszott a Szegedi Nemzeti Színház *West Side Story* előadásában, és a debreceni Csokonai Színház *Légy jó mindhalálig* című musicalében. 2013 áprilisában már egy művésztársával együtt nagysikerű előadást is volt Budapesten a Stefánia Palotában.

Iskolánk felkérésére iskolai gálaműsorokon, évfordulós ünnepségeken rendszeresen emeli az est színvonalát előadásával. Legutóbbi jótékonyági bálunknak vendégművésze is ő volt. A színházi karrierje mellett 2014-ben saját vállalkozásba kezdett és pénzügyi tervezőként is tevékenykedik.

Bihari Zsófi vagyok, 2011-ben érettségiztem az akkori 13. c osztályban. Az Arany János Tehetséggondozó Program diákjaként igazán kiváltságosnak érezhettük magunkat, ugyanis számos tanórán kívüli programon vehettünk részt és lehetőséget, iránymutatást kaptunk, melynek minden bizonnyal hasznát vesszük a mindennapi életben.

Sajnos nagyon sok magyarországi diáktársamnak nem adatott meg az a sok kirándulás, kulturális kikapcsolódás, melynek mi részesei lehetünk az osztálytársaimmal. Pont emiatt jelentkeztem az ELTE pszichológus szakára, mert nem titkolt célom, hogy olyan segítői tevékenységet végezzek, mellyel hozzájárulhatok az emberek boldogabbá válásához. Tanulmányaimmal még nem végeztem, de sok önkéntes programban veszek részt. Az egyetem keretein belül működik a szerencsejáték-függők számára alapított segélyvonal, ahol önkénteseket képeztek ki a telefonos segítségnyújtásra és krízisintervencióra. Büszke vagyok, hogy részese lehetek ennek a kezdeményezésnek. Csapatunkkal részt veszünk fesztiválokon, ahol személyes tanácsadásra is lehetőséget biztosítunk.

Tavaly nyáron egy újabb önkéntes programba csöppentem bele, mely nagyon hasonló az AJTP-hez, éppen ezért fontos számomra. Az Erzsébet táborokról sajnos még elég kevesen hallottak, pedig nagyon jó lehetőség a hátrányos helyzetű általános iskolás gyerekek számára. Nyaranta egy hetet tölthetnek el a gyerekek a Balatonparton, ahol a programokat az önkéntes társaimmal mi biztosítjuk nekik. Kevés jobb érzés van annál, amikor őszintén, nevetve köszönik meg neked azt az egy hetet, amit sikerült hosszú időre felejtetlenné tenni számukra.

Természetesen ez csak egy kis szeletkéje annak, amit az Arany János Tehetséggondozó Programtól kaptam. Az informatika versenyeknek köszönhetően mindig új impulzusok értek, megszereztem az ECDL bizonyítványt és olyan informatikai tudáshoz jutottam, melyből sokat profitáltam már eddig is. Manapság az egyetemen elengedhetetlen a számítógépek minimum felhasználói szintű ismerete, de az eddigi

diákmunkáim során is feltétel volt, hogy jól kezeljem például az Excelt. A megszerzett nyelvvizsgáknak köszönhetően pedig nem kell majd attól félnem, hogy a mesterképzésen szerzett diplomám nem kapom kézhez.

Ugyan még nem tudhatok hatalmas karriert magam mögött, de a Programnak köszönhetően megkaptam azt a sok lehetőséget és iránymutatást, aminek hála tudom, hogy melyik az az út, amelyet végig kell járnom ahhoz, hogy sikeres és boldog lehessenek. Mindenkit csak bátorítani tudok, hogy aktívan használja ki az 5 évet. Hatalmas előnyt jelentenek majd a kapottak, melyeket később értékelni fog.

Madarász Máté vagyok, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem mérnök-informatika szakos hallgatója. A középiskola utolsó hónapjaiban úgy gondoltam, nehéz döntés a pályaválasztás, de a hosszas gondolkodás, a pozitív és negatív érvek figyelembe vétele, az iskolák nyílt napjain történő személyes részvétel, valamint tanárain biztató, segítő szavai megkönnyítették számomra a megfelelő döntéshozatalt.

Az érettségi fárasztó küzdelmei után a nyári hónapokban lelkesen vártam frissen felvett diákként a „golyák” számára megrendezett tábor, az új emberek, csoporttársak, egyetemi tanárain megismerését. Eleinte szokatlan volt az új légkör, fura volt megtapasztalni azt, hogy itt bizony mindenki ugyanolyan lelkesen érdeklődik az informatika különböző területei iránt, mint én. Kezdetben kicsit félve, de ugyanakkor bizakodva vártam, hogy összemérhessem akkori középiskolás éveim során szerzett tudásom a velem együtt felvett, az ország minden pontjáról érkező hallgatók ismereteivel az első hetek, első zárthelyik alkalmával. A kezdeti szintfelmérők sikeressége egy kicsi önbizalmat adott és megnyugtató érzéssel töltött el, hogy minden tudásom megvan ahhoz, hogy az egyetemi tanulmányaimat nyugodt szívvel kezdhessem el. A szintfelmérőket követően elkezdődött az első egyetemi félévem, első előadásaim, gyakorlataim újonnan megismert csoporttársaim társaságában.

Pozitív élményeket szerezve és jelentős tudást elsajátítva sikerült az első néhány tanóra hallgatása, ahol azonban a rendkívül gyors tempónak köszönhetően kezdetben meggyűlt a bajom a jegyzetelés és a megfelelő odafigyelés párhuzamos megvalósításával. Később ezt már megszoktam és sikerült tartanom a tempót az előadók gyorsaságával. Jó érzés volt tapasztalni, hogy középiskolai tanárainknak köszönhetően sok olyan dologról hallottam már korábbi tanulmányaim során, amit az egyetemen is hangoztattak, tananyag volt, így jelentősen könnyebb volt a kezdeti zárthelyik megpróbáltatásait kiállni.

Visszagondolva korábbi éveimre rájöttem, hogy sokat köszönhetek az AJTP Program által biztosított, támogatott, versenyre felkészítő szakköröknek és versenyzési lehetőségeknek részben a többi AJTP-s, informatika iránt érdeklődő, részben más képzésben részt vevő diákokkal. Hamar megszerettem az egyetemet és tudatosult bennem, hogy jó döntést hoztam a pályaválasztás során. Tantárgyaim nagy része

az általam kedvelt témákra, területekre ad betekintést, ismeretszerzési lehetőségeket, így örömmel veszek részt az egyetem keretein belül rendszeresen megrendezésre kerülő vendégelőadók szakmai előadásain, ahol szintén hasznos dolgokat, érdekességeket hallgathat az odalátogató. A számos szerzett tudásról, ismeretről azonban nem csak a zárthelyi dolgozatok során kellett számot adni. Első vizsgaidőszakom alkalmával sokszor elevenítettem fel a korábbi érettségi időszakot, s az akkori kemény tanulás emlékeit, amire akkor még azt mondhattam, hogy életem legnehezebb hetei voltak.

Sikeresen teljesítve első vizsgaidőszakom visszagondoltam, hogy ilyen rövid idő alatt mennyi ismeretet sikerült szereznem, és ezen ismeretek az elmúlt félévek során csak mélyültek és bővültek. Számos programnyelv és informatikai szakterület alapjaiba sikerült betekintést nyernem, s ha időm engedi, örömmel gyakorolgom, használok fel tudásom egy-egy kisebb számítógépes program megvalósítására. Eddigi legérdekesebb félévemnek mondhatom a mostanit, ugyanis csapatmunka keretében 4 fős csapat tagjaként egy játékszoftver fejlesztését, dokumentálását végezzük és remélhetőleg sikeresen meg is valósítjuk, s tesztelhetjük, élvezhetjük majd a munkába fektetett energia gyümölcsét.

Nagy öröömre elmondhatom, hogy minden félévem a korábban kitűzött célok-nak megfelelően sikerült, s az összes tantárgy nehézségeit sikerült kiállnom eddigi féléveim során, melyért részben köszönettel tartozom korábbi tanárainknak, nevelőimnek a megfelelő alapok lefektetése miatt. Pár hónap múlva már a szakirány kiválasztása jelenti majd a következő jelentősebb döntést az életemben. Egyelőre az adott feladatok elvégzésére, az adott napokra, hetekre kitűzött céljaim elérésére töreksem, s remélem, sikeresen teljesítem hátralévő féléveim.

Nyírbátorban születtem, 1987.07.27-én, Penészlek községből származom, 3 nővérem van. Az általános iskolát Penészleken végeztem, a 8. osztályt jelessel fejeztem be. 2. osztályos voltam, amikor megnyertem a penészleki *Ki Mit Tud* versenyt versmondás kategóriában. Versmondó versenyekre azóta is rendszeresen járok. 8. osztályban az volt minden kívánságom, hogy a Zrínyibe vegyenek fel az AJTP Programba, mert szerettem volna egy olyan iskolában továbbtanulni, ahol a versmondásban elért teljesítményemet pozitívan értékelik, és tovább tudom folytatni ezt a tevékenységemet.

Szerencsém volt, mert olyan diákokat kerestek, akik tehetségesek valamiben, így sikerült bejutnom a Zrínyibe. A felvételi napjára még ma is tisztán emlékszem. A volt osztályfőnököm Szilágyi László tanár úr megkérdezte tőlem, hogy ha felnőtt leszek, hogyan képzelem el magam, hol fogok dolgozni. Erre én azt válaszoltam neki, hogy egy bankban fogok dolgozni titkárnőként. Persze akkor még fogalmam sem volt igazán arról, hogy mit csinál egy titkárnő, de azt már akkor is éreztem, hogy magasabb pozícióban szeretnék dolgozni majd egyszer.

A gimnáziumi évek alatt rendszeresen jártam országos versmondó versenyekre, amire legtöbbször magyar tanáraink, Irma néni, Kati néni, és Varga Ildikó tanárnő készítettek fel. Ma közel 60 oklevelem van dobogós helyezésekről. Tagja voltam a nyíregyházi Hang-Szín Musical Színitanodának, ahol 5 évig tanultam énekelni, és rendszeresen szerepeltem musical színdarabokban is. Ez volt a másik hobbim a versmondás mellett. Sajnos az énekléssel azóta már nem foglalkozom.

Az AJTP Programban való részvétel úgy gondolom, hogy nagymértékben meghatározta a jövőmet. Rengeteg dolgot tanultam tanáraimtól, amit utólag is köszönök mindannyiuknak. Csodálatos 5 év volt, amire mindig jó szívvel fogok visszagondolni. Tanulmányaimat a Nyíregyházi Főiskolán folytattam magyar szakon, amiből csak egy évet végeztem el, mert rádöbbsentem, hogy nem szeretnék tanár lenni. Tehát abbahagytam a Főiskolát és elkezdtem dolgozni az AXA Banknál mint ügyfélszolgálati munkatárs. Itt 3 évig dolgoztam, de 1,5 év után Budapestre kellett költöznöm, mert a vidéki irodában nem volt előrelépési lehetőség és én szerettem volna magam

kipróbálni más területeken is a bankon belül. Sajnos nem kaptam meg azt a pozíciót, amit szerettem volna, mert nem volt diplomám, így akkor elhatároztam, hogy diplomát szerzek, de akkor még nem tudtam, hogy mit szeretnék tanulni, aminek hosszú távon van is értelme.

2010-ben az ELTE Jogi Karára adtam be a jelentkezésemet, amire nem vettek fel, mert nem volt elég pontszámom, így a második helyen megadott Szent István Egyetem közgazdász-HR szakára nyertem felvételt. Ekkor az élettől is elment a kedvem, mert matekból soha nem voltam jó és úgy gondoltam, hogy én ezt képtelen leszek elvégezni, de úgy terveztem, hogy elkezdem, és ha már végképp nem megy, akkor választok egy másik szakot. Másodéves voltam a Szent István Egyetemen, amikor felvettek az ELTE jogász szakára, így párhuzamosan két egyetemre jártam két évig.

A Szent István Egyetem elvégzése után két héttel, 2013-ban sikerült állást találnom egy informatikai cégnél, ahol szoftverfejlesztőkkel dolgoztam és a Nemzeti Bank hitelnyilvántartó rendszereit kellett tesztelnem. Innen 1,5 év után váltottam. Ez a terület nagyon szimpatikus volt számomra, itt tudtam alkalmazni a közgazdász végzettségemet, és a korábbi bankos tapasztalat is jól jött. HR szakos hallgatóként végeztem, így leginkább munkaerő kiválasztással szerettem volna foglalkozni, de úgy, hogy mellette az informatika is megmaradjon. Ezért elkezdtem informatikát is tanulni még a munka mellett a Budapesti Kommunikációs Főiskolán, ami egy közép-és felsővezetői képzésnek minősített informatikai diplomát adott. Ezt idén szereztem meg, így a jogot egyelőre abbahagytam.

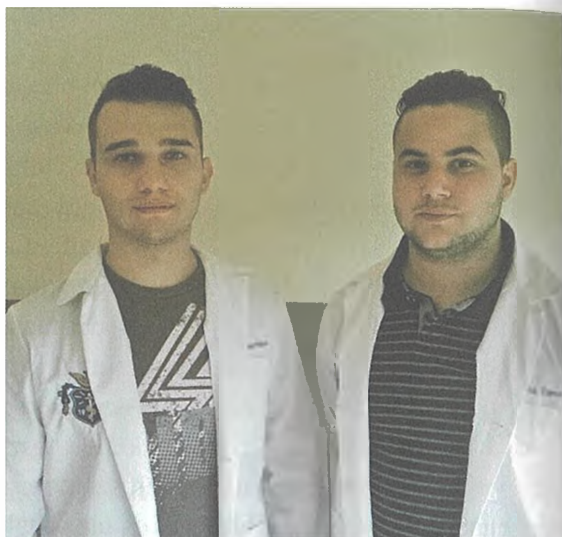
A két diplomámnak köszönhetően sikerült jelenlegi munkahelyemre bekerülni, ahol több mint fél éve dolgozom. Informatikai szakemberek toborzásával és kiválasztásával foglalkozom jelenleg a Bluebird International Zrt.-nél, mely cég az informatikai munkaerőpiacon az egyik legelismertebb fejvadász cégnek minősül. Legbelül mindig ez volt az álmom, hogy egy ilyen pozícióban dolgozzak, ahol tudok is segíteni az embereken, van fejlődési lehetőségem, és szeretem is a munkám.

Szabadidőmben továbbra is készülök a versmondó versenyekre, és szervezek versmondó klubokat is. Idén elkezdek szervezni egy országos versmondó versenyt is, amit már több éve tervezek, hogy szeretnék megtenni, de eddig a tanulmányaim miatt nem volt rá lehetőségem. Szeretném, ha ez a verseny lenne az egyik legszínvonalasabb versmondó verseny az országban. Bízom benne, hogy hamarosan megvalósul a tervem, és sok embernek okozhatok örömet még a jövőben.

Budapest, 2015-04-20

Minket ért a megtiszteltetés, hogy az idén megjelenő AJTP-s évkönyvbe egy oldalt megtölthetünk tapasztalatainkkal, és beszámolóval az azok eléréséhez megtett útról. Cikkünket közösen (Biszku Péter és Katona Tamás) írtuk meg, ugyanis mind középiskolai éveinket, mind egyetemi éveinket mondhatni együtt töltöttük, egy kollégiumi szobában éltünk/élünk.

2008-tól 2013-ig lehettünk a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium tanulói, és egyben az AJTP Program résztvevői. Hosszúnak tűnő, ám a valóságban pillanatoknak ható 5 év alatt megszámolhatatlanul sok élményben volt részünk, és rengeteget tanultunk tanárainktól. Jelenleg mindketten a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának tanulói vagyunk.

Péter: Az első évemben elég nehezen találtam a helyem a gimnáziumban. Fogalmam sem volt még akkor, hogy mi szeretnék lenni, vagy milyen irányba fog mozdulni a jövőm. Ez volt a fő ok, amiért gimnáziumban tanultam tovább. Majd a második év elején fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy az orvostudomány az, amivel a későbbiekben foglalkozni szeretnék. Ott és akkor döntöttem, így valamivel könnyebben indultam neki a felvételinek, mint mások. A fakultációs tantárgyaim kiválasztása nem okozott gondot, mert a biológia és fizika kötelező felvételi tantárgyként szerepelt, így sok lehetőségem nem volt válogatni. Rengeteget segített, hogy jó tanárok kezei alatt edződünk. Innen az egyetemről visszagondolva, a Program nagyon sok olyan dologban segített, ami hasznos az egyetemen és az életben is, sokat tudtam és tudok belőle profitálni ma is.

Tamás: 18 évesen, a felsőoktatás kapujában a legnehezebb dolog, a megfelelő szakot kiválasztani, hiszen nincs objektív alap, amiből kiindulva ítéletet alkothatna az ember, főleg nem olyan fiatalon, ami a fakultációs tárgy kiválasztásának idejére esik. Ha emlékezetem nem csal, nekem épp a 10. év végére sikerült eldöntenem, ha felsőoktatás, akkor nem lehet más, mint az orvostudomány. Ebben a döntésben szerepet játszott a nyári munkavállalás is: segédápolóként dolgoztam. Elhatároztam,

hogy a biológia mellett a fizika lesz az, amiből emelt érettségit szeretnék tenni (persze pontosan a mi évfolyamunktól volt kötelező a két emelt érettségi letétele a sikeres felvételihez). A biológia fakultációt Szilágyi Beáta tanárnő tartotta. Bár féltem a szigorától, de később beláttam, hogy a tökéletes szakmai tudás nem lett volna elég ahhoz, hogy elérje, hogy megtanuljuk az akkor rengetegnek hitt tananyagot. A fizikától bár kevésbé féltem, sokkal nehezebbnek bizonyult, de Pocsai Péter tanár úr segített a tananyag leküzdésében.

Az AJTP Program a megszokott órák mellett, tartalmazott más, személyiségfejlesztő és a tanulás hatékonyságát javító foglalkozásokat. Ha valaki, akkor mi erősen azon voltunk, hogy szabotáljuk ezen órák gördülékeny lefolyását. Itt az egyetemen körülbelül fél év elegendő volt ahhoz, hogy belássuk az órák jelentőségét, hiszen a kollégiumi jelentkezés, és az egyetemi ügyek intézése mellett, az első szóbeli vizsgák alkalmával mind kommunikációs képességünk, mind pedig kifejező készségünk sokkal célravezetőbb volt, mint azoké a diákoké, akik nem vettek részt ilyen órákon. Éppen ezért úgy gondoljuk, hogy ezen órák jelentőségét semmi más nem példázza jobban, mint a gyakorlat, hiszen az orvos-beteg kommunikáció nemcsak az anamnézis felvételtől szól, hanem arról is, hogy képesek legyünk felismerni az esetleges rejtett problémákat, és a beteggel kialakítani egy közvetlen kapcsolatot. A szerepjátékok és a különböző szituációs gyakorlatok elősegítik a ritka szituációkba való alkalmazkodást és az e szituációkban fellépő problémák megoldását.

A rengeteg nyelvi óra és külföldi kirándulás hozzájárult ahhoz, hogy egyetemi éveink alatt a különböző országokból érkező diákokkal mind nyelvtanilag, mind kulturálisan megtaláljuk a közös hangot, hiszen az egyetem minden évben legalább annyi külföldi hallgatót vesz fel, mint magyart. A közös programok, a szakmai és a kulturális tapasztalatok nemcsak most, de az elkövetkező években, és az elkövetkező „nagybetűs” életben is előnyt és könnyedséget fognak jelenteni.

A kötelező kollégiumi évek először talán furcsának és kényszeresnek tüntek, de a szocializációs készségeinket nagyban javították. Nekünk nem az egyetemi évek alatt kellett megtanulnunk azt, hogyan kell egy kisebb falu méretű kollégiumba beilleszkedni, és nagy közösségben élni vagy akár tanulni. Mindketten kijelenthetjük, hogy jól döntöttünk és biztatjuk a következő generációt, kövessenek minket, mert az orvosokra a jövőben is szükség lesz.

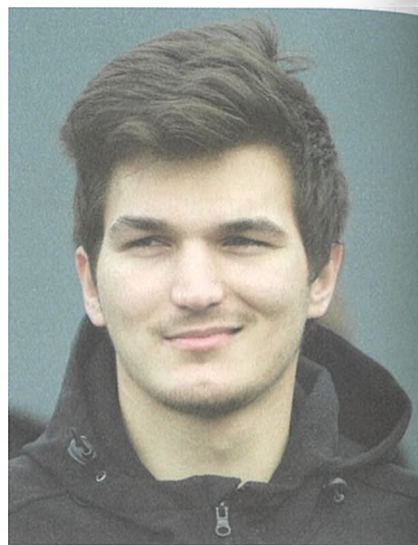
Még van egy kellemes köteleességünk: szeretnénk elmondani, hogy eddigi sikereink a Program és tanáraink támogatása nélkül nem jöhetett volna létre. Ezúton szeretnénk megköszönni a rengeteg törődést és a belénk fektetett hitet és energiát.

Katona Tamás, Biszku Péter

„A tehetség a választásokban rejtőzik.”

(Robert De Niro)

Ha az Arany János Tehetséggondozó Programot egy szóval kellene jellemezni, talán az útkeresés lenne az. Ugyanakkor ez mindig egy választással kezdődik. A középiskolai felvételi jelentkezés előtt nem sokkal hallottam az Arany János Tehetséggondozó Programról, és nem gondolkodtam sokáig azon, hogy nekem ez az a program, amit választanom kell. Az eltelt évek távlatából nézve egyértelműen ki merem jelenteni, hogy ezt a döntésemet nem bántam meg. Hogy miért?

Olyan alapokat és tapasztalatokat szereztem, melyek nagymértékben hozzájárultak és elősegítettek a későbbi tanulmányi, valamint szakmai fejlődésemben; olyan embereket ismerhettem meg, akik a mai napig meghatározó szerepet töltenek be az életemben, és nem utolsósorban életre szóló élményekkel gazdagodhattam.

Nehéz egy oldalban összefoglalni, mennyi mindent adott nekem az Arany János Tehetséggondozó Program és a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium, de egy-egy főbb momentumot kiemelve most mégis próbát teszek erre. Az élmények terén egyértelműen a bennmaradás hétvégék azok, melyek szinte minden AJTP-s diáknak elsőre eszébe jutnak. Gyakorlatilag bejártuk Európa nagy részét, olyan híres épületeket megnézve, mint a Colosseum vagy Buckingham-palota. Olyan helyekre jutottunk el, ahová többségünknek ez nagy valószínűséggel nem adatott volna meg a gimnáziumi évek alatt, így nekem sem. Valamint nem minden diákcsoport kerül be azzal a Híradóba, hogy egy vulkánkitörés miatt nem tud felszállni a repülőgépük, épp ezért kénytelenek egy templomban megszállni – merthogy ez is megesett velünk.

Persze nem mindig csak kirándultunk. Diákeveink nagy részét a „második otthonunkban”, a kollégiumban töltöttük, ahová számos, igen kedves emlék köt. A mi évfolyamunk volt az utolsó, ahol még mind az 5 AJTP-s évfolyam együtt volt a „benti” kollégiumban, így a kezdetektől fogva egy „nagy család” részévé váltunk.

Az éjszakai beszélgetések életre szóló barátságokat alapoztak meg a szobatársaimmal, azonban - a bent alvó nevelő tanárok legnagyobb bánatára - ezek a beszélgetések nem mindig csendben zajlottak. ☺

Számos önismereti, módszertani tréningen vehettem részt, amit akkor igen nagy nyűgnek éltem meg, viszont most látom, hogy ezek a „soft-skilllek” szinte nélkülözhetetlenné váltak a mai multinacionális cégek világában. A nyelvvizsgák, jogosítvány, zenei oktatások finanszírozása pedig már csak hab volt a tortán, ezeket a lehetőségeket igyekeztem minél inkább kihasználni. Az utóbbit persze lehet lakótársaim kevésbé díjazták, amikor a nap nagy részében dobolást imitálva kopácsoltam szinte mindenben...

Persze a legfontosabb dologról, a tanulásról sem szabad megfeledkezni, hiszen a végső cél az érettségi és egy jó egyetemre való bekerülés volt. Ehhez minden lehetőség megvolt, a város legjobb tanárai oktattak, gondoztak minket, talán kicsit személyesebben is, mint egy sima tagozat esetében. Itt meg is ragadnám a lehetőséget a köszönetnyilvánításra Pocsai Péter tanár úrnak, aki megszeretette velem a fizikát, aki késő délutánokon át készített a versenyekre, Pivarnyik Rita tanárnőnek, aki már-már hajcsár módon nyüstölt az informatika versenyekre való gyakorlás miatt, persze nem eredménytelenül; Bartha Dénesné és Sánta József lelkiismeretes munkája nyomán pedig még a matematika világát is sikerült megszeretnem.

És persze az osztályfőnökeim – merthogy egyedülálló módon 3 is volt – türelmét, akik számos alkalommal igazolták a versenyek miatti hiányzásaim...Többek között nekik is köszönhetem, hogy ma már a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki karának végzős mechatronikai mérnök hallgatója vagyok és versenymérnökként részt vehettem olyan nagyszabású projektben, mint a Formula Student világa, amit az „egyetemi Forma-1”-nek is hívnak. Ennek köszönhetően jutottam el a németországi Hockenheim ringre, és láthattam testközelből pl. a Mercedes F1 W05 Hybrid világbajnok versenyautóját.

Az évek távlatából, szinte már elérhető közelségben a diplomához; mindig boldogan gondolok vissza szeretett gimnáziumomra, és örömmel tölt el, ha visszatérhetek oda alkalmanként. A Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége által kiírt pályázatoknak köszönhetően ezúttal már a katedra túloldaláról vehetek részt az oktatásban immár harmadik éve. Mielőtt belépnék az iskola ajtaján, előtte azonban mindig meglátogatom a kollégiumot, ahol diákéveim legnagyobb részét töltöttem. Valahogy mindig előtörnek a régi emlékek, és szinte már „kötelezőnek” érzem, hogy megkeressem volt nevelőtanárom, Ani nénit vagy Ilike nénit, hogy beköszönjek: itt vagyok, hazajöttem!

Facebook poszt egy volt AJTP-s diáktól

Garasos Tímea – 2014. Január 16.

Sziasztok! Többetekkel nem ismerjük egymást, de hajdan én is a gimnáziumba jártam és a kollégiumban tengettem a mindennapjaim. Emlékszem az első napra mikor beléptem oda, ez pedig a AJTP-s felvételi hétvége volt. Már akkor tudtam, nekem itt a helyem. Ennek már 13 éve. 😊 Rengeteg szép emlék köt a Zrínyihez. Persze voltak nehézségek: mint első AJTP-s osztály, nekünk kellett kitaposni az „utat”. 😊 Az idők folyamán, ahogy öregszik az ember rájön arra is, hogy mennyi olyan dolgot kapott még pluszban, amit az életében majd később fog tudni értékelni igazán. És hogy jött ez a kifakadás most belőlem? Holnap ismét egy felvételi veszi kezdetét, ami számomra ugyanolyan fontos -ha nem még fontosabb-, mint a sajátom volt. Most a kishúgomra vár a megmérettetés. Remélem, megörökölheti majd a zrínyis blúzom, amit azóta is őrzök, mióta kirepültem az iskola szárnyai alól. 😊 Szóval most nagy érzelmek dúlnak bennem és valószínű ez nem véletlen. Azért van, mert ez egy remek iskola, egy közösség, egy család... 😊

Karrierút –Kocsis Ivett

Tizenegy évvel ezelőtt lezárult egy hosszú korszak, az általános iskolai évek. Elérkeztem életem első nagy döntése elé: hova tovább?! Akkor Borsod-Abaúj-Zemplén megyei lakosként nem sokat tudtam a nyíregyházi iskolákról, egy családi kirándulás során figyeltem fel a Zrínyire. Elkezdtem kutatni, információt gyűjteni az iskoláról, részt vettem a nyílt napon, és tulajdonképpen itt értesültem először erről a Programról is. Szinte már akkor beleszerettem, amit a három napos felvételi csak megerősített bennem.

A sikeres felvételi után pedig öt csodálatos évet köszönhetek a Zrínyi Ilona Gimnáziumnak, és magának a Programnak. Olyan dolgokat próbáltam ki, tanultam meg, olyan helyeken jártam, amelyeket a családom nem tudott volna fedezni egyedül. Életemben először voltam külföldön, a gimis évek alatt tanultam meg síelni a minden évben megszervezett szlovákiai sítáborban, ekkor ültem először repülőgépen (nagyon elgondolkodtam ám, hogy stewardess lesz belőlem, imádom az angolt, a repülést... hát mi kell még?!, de végül más útra terelődtem ☺), jártam angol vidéken, Olaszország gyönyörű városaiban, és tengerpartján, Csehország fővárosában, Prágában, Lengyelországban, Erdély hangulatos hegyvidéki falvaiban, Ausztriában. Rengeteget utaztunk az ország belterületén is a bennmaradós hétvégéken, mindig hasznos programokkal töltöttük ki a hétvégi szabadidőnket.

Az Arany János Tehetséggondozó Programnak köszönhetem, hogy tizenhét éves koromban megszerezhettem az autóvezetői jogosítványom, letehettem az angol nyelvvizsgámat, és az ECDL számítógép felhasználói „jogosítványt” is.

A Zrínyiben eltöltött öt év után felvételt nyertem a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának általános orvos szakára, ahol hat év eltelte után ismét nehéz, és talán életem egyik legmeghatározóbb döntése, és megmérettetése előtt állok jelenleg: hová jelentkezem majd dolgozni, milyen szakterületre, és egy-két hónap múlva elérkezik a várva várt államvizsga. Ismét lezárul egy periódus, vége az egyetemi éveknek is.

Azt pedig, hogy mennyi mindent köszönhetek ennek a Programnak, szinte szakba sem lehet önteni. Viszont mindez mit sem ért volna a jó osztályközösségünk és a Zrínyi felkészült, gondoskodó tanárai nélkül, így ezúton szeretném megragadni az alkalmat, és még egyszer megköszönni nekik a fáradságos munkát: **KÖSZÖNÖM!**

Mikor az ember – bármilyen aporóból – kicsit elmereng azon, hogy honnan indult, hová tart, mit kapott az elmúlt években, önkéntelenül is számtalan emlék tör elő a csal mosolyt az arcára. Most, hogy e jeles évforduló kapcsán én is egyfajta számvetést tartottam arról, hogy mi minden történt velem azóta, hogy úgy 12 évvel ezelőtt, 2003-ban először tettem be a lá-

bam a Zrínyi Ilona Gimnáziumba és lettem része annak a nagy családnak, amely az Arany János Tehetséggondozó Programban valaha részt vevő diákokból áll, bizony elkerülhetetlenül előtörttek az emlékek.

Dolgozatok, bennmaradós hétvégék, osztálykirándulások, aztán a kollégiumi élet - annak összes szépségével és bájával – eltörölhetetlenül, némán vettek részt abban a folyamatban, amely minket alakított, formált az évek során. Arany János-osnak lenni a lehetőségek sorával járt, de -ahogyan arra osztályfőnökünk is oly sokszor felhívta a figyelmünket- emellett bizony fokozott nyomással is számolnunk kellett. De mi álltunk a sarat, olykor ugyan döcögött az a bizonyos szekér, de kitartóan, emelt fővel jártuk végig a számunkra kikövezett utat.

Mikor otthonról a kollégiumba kerültem, szüleimnek is és nekem is egy úgy helyzettől kellett megbarátkozni. Elkerülni az otthoni fészkekből, csupa akkor még ismeretlen emberrel élni napról napra – vajon mi lesz ebből? Elárulhatom: barátságok, életre szóló kötelékek születtek belőle, nem is beszélve arról, hogy a kollégiumi légkör tanított meg alkalmazkodni másokhoz, amiért aztán azóta sem tudok elég hálás lenni, mert sokszor segített ki az egyetemi évek alatt is. Így aztán a kötelező kollégiumot én életem egyik legfontosabb mérföldköveként tekintem (főleg ha ehhez hozzáteszem, hogy még most, 2015-ben is kollégistának vallhatom magam).

Aztán a lehetőség, hogy számos területen megmérhettem magam mindenféle területen, szintén nem elhanyagolható része volt a gimnáziumi éveknek. A támogatás, bátorítás, amit tanáraimtól kaptam sokszor lendített át nehéz pillanatokon, de ezek a pillanatok aztán a sikeresen megvívott versenyek után rendre megédesedtek. Kis túlzással állíthatom, hogy végigversenyeztem az öt Zrínyiiben eltöltött éveimet,

matematikától, fizikától kezdve a földrajzon át irodalmon keresztül az informatikáig tényleg sokfelé megfordultam kisebb-nagyobb sikereket elérve.

Aztán mikor elérkezett az érettségi, a pályaválasztás időszaka a sebesség még tovább fokozódott, mindenki igyekezett a lehető legtöbbet kisajtolni magából, a lehető legjobb formáját nyújtani. Eközben persze tudatosult bennünk, hogy egy korszak véget ér az életünkben: nem leszünk már gimnazisták, szétszóródunk a nagyvilágban. De ennyi év távlatából nyugodtan állíthatom, hogy bár elég ritkán, de ha találkozunk, nem megyünk el egymás mellett egy jó szó, egy kis beszélgetés nélkül.

Érettségi után én a Debreceni Egyetemen kezdtem meg tanulmányaim vegyész-mérnök alapszakon, majd nem olyan rég szereztem meg vegyész mesterdiplomám. Az egyetemi évek alatt azt a szellemiséget, amit aranyosként, zrinyisként magamba szívtam, kiválóan tudtam hasznosítani. Nem megrettenni a kihívásoktól, küzdeni, menni előre és nyújtani a legjobbat, amire középiskolában is sarkalltak, ez volt a hajtóerő. Egyetemi éveim alatt értek megpróbáltatások – többek között édesapám elvesztése - de a volt gimnáziumi ismerősök, barátok, sőt tanárain is mellettem álltak ezek során is, amiért örök hálával tartozom nekik. Azt, hogy nem volt hiába való a küzdelem, az elnyert ösztöndíjak (többek között a Köztársasági Ösztöndíj, a TTK Emlékérem) igazolták, valamint az is, hogy már mester szakosként felkértek, hogy vegyek részt a Szerves Kémiai Tanszéken végzett oktatási munkában mint szemináriumvezető.

Jelenleg a Szerves Kémiai Tanszéken dolgozom mint I. éves doktorandusz hallgató, valamint angol-magyar természettudományos szakfordítói képzésben is részt veszek. Doktoranduszként kutatási területem a különböző oxigén tartalmú heterociklusok (elsősorban flavanoidok és rokon vegyületek) átmeneti fém katalizált C-H aktiválási reakcióinak vizsgálata. Munkám célja új, hatékony szén-szén kötés kialakítását lehetővé tevő módszerek kidolgozása.

A jövőre nézve egyelőre csak egy dolog biztos: szeretném befejezni a doktori képzést és elhelyezkedni a szakmában hozzám közel álló területen. De addig is még rengeteg munka vár rám. Nagy lépésekben nem gondolkodom, de ez a múltban sem volt jellemző -inkább egyszerre csak egy kisebb részlépést teljesíteni, amelyből aztán később összeáll a teljes egész, nagy kép.

Ami azonban biztos, hogy a Zrínyi Ilona Gimnázium Arany János Tehetséggon-
dozó Programjától rengeteg olyan értéket kaptam, ami hozzájárult ahhoz, hogy ma itt tarthatok, ahová eljutottam. Bízom benne, hogy a magam módján sikerült hozzájárulnom alma materem hírnevének öregbítéséhez. Remélem, hogy a következő generációk is tudják értékelni mindazt az erőfeszítést, amit iskolánk vezetői és oktatói megtettek és megtesznek azért, hogy sikeresen működjön ez a Program.

1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

IV. Tehetségígéretetek

„A tanítók csak az ajtót nyitják ki, belépned neked kell.”

(Kínai közmondás)

Kasza Henrietta grafikája

Kazai Péter

Miért választottad a Zrínyi Ilona Gimnáziumot az elemi tanulmányok befejezése után?

Válasz: Olyan lehetőségeket nyújt a gimnázium és a Program, ami nem minden iskolában található meg. Ezt szerettem volna kihasználni, természetesen tanulmányaim elősegítése érdekében.

Kifejtenéd ezeket a lehetőségeket?

Válasz: Többek között nyelvvizsga és jogosítvány szerzésére kaptunk lehetőséget ebben a Programban. Az önismereti órák keretében, remek tanárainknak hála, megismerhetem lelki és szellemi tulajdonságaimat. Külföldi utazásokra és szép hazám megismerésére is lehetőséget kaptunk már nem egyszer.

Milyen elvárásokkal érkezted az iskolába?

Válasz: A tanári karban bíztam igazán, hogy még inkább elősegítik fejlődésemet, és társaimmal az osztályban igazán jó kapcsolatot tudok kialakítani. Szerencsére mind a kettő jól alakult.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

Válasz: Természetesen előbb érettségivel, majd informatikus mérnöki diplomával szeretnék rendelkezni. Eredményes diplomám megszerzése után egy innovatív magyar informatikai cégnél tervezem jövőm megvalósítását.

Milyen eredményekkel öregbítettél az eddig is közkedvelt és híres Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium hírnevét?

Válasz: OKTV 17. helyezéssel, Gábor Dénes Számítástechnikai Emlékversenyen 1.,2.,3. helyezéssel (természetesen nem egyszerre szereztem a három helyezést), kaposvári AJTP-s informatika verseny első és második helyével - a legfontosabbakat említve.

Van olyan versenyeredményed, amire igazán büszke vagy?

Válasz: Igen, van. A kaposvári AJTP-s versenyen elért eredményeimre és az OKTV-n nyújtott kiemelkedő szereplésemre vagyok a legbüszkébb.

Köszönöm a beszélgetést!

Kiss László 12.C

Interjú Kiss Eszterrel

Miért jelentkeztl a Zrínyibe?

Sok ismerősöm járt és jár a Zrínyibe, és igazából tőlük hallottam, de nem foglalkoztam vele, mert nem akartam kollégiumban lakni, sőt Nyíregyházára sem akartam jönni. Egyszer a volt osztályfőnököm említette a Zrínyit és a Programot. Jól hangzott, gondoltam egy nyílt napot megér. A nyílt nap után már sehova máshova nem akartam menni, csak a Zrínyibe.

Milyen elvárásaid voltak az iskolával és magaddal kapcsolatban?

Az iskolával szemben nem voltak elvárásaim, hiszen tudtam, hogy mire számíthatok. Tudtam, hogy egy nagyon erős iskolával állok szemben, ahol sokat várnak el a diákoktól, éppen ezért magammal szemben voltak elvárásaim. Ilyen elvárás volt az, hogy tanulni-tanulni és a lehető legjobb teljesítményt és átlagot hozni. Nagy versenyző is vagyok, és ezt is folytatni szerettem volna, ezekből is a maximumot kihozva.

Sikerült ezeket az elvárásokat teljesítened?

Azt hiszem sikerült, de elég maximalista vagyok, így soha sem elég jó, amit csinálok, még akkor sem, ha igazából abból a dologból már többet nem lehet kihozni.

Milyen versenyeredményeid vannak?

Sok versenyen vettem részt Zrínyis diákként, melyekre büszke vagyok. A városi költészet napja alkalmából megrendezett versmondón 1. helyezést, a Hit, remény, szeretet, versmondó versenyen 2. helyezést, iskolai versmondón 1. helyezést értem el. A Nagykőrösi Arany János Balladamondó Kárpát-medencei versenyen a 32 legjobb közé jutottam, a városi Like Ki mit tud? verseny pedig most zajlik, ahol döntős vagyok. A döntő május 9-én lesz. Történelemből is kipróbáltam magam, ahol országos 5. lettem. A pécsi AJTP-s Művészeti Fesztiválon vers kategóriában bronz, zongora kategóriában pedig ezüst minősítést kaptam.

Melyikre vagy a legbüszkébb?

Mindegyikre büszke vagyok, de talán a balladamondó és a Ki mit tud? áll a legközelebb a szívemhez.

Ezen a pályán képzeled el a jövőd, például színésznőként?

Nem, de megfordult már a fejemben a színészi pálya, és erősen elgondolkodtam rajta, de azt hiszem, nem nekem való szakma a színészkedés. Teljesen más irányban szeretnék továbbtanulni. A két dolog talán teljesen eltér egymástól. Biológiával és kémiával szeretnék tovább menni. Álmom az orvosi egyetem, de ez még a jövő zenéje, soha sem lehet tudni, hogy mit hoz a jövő.

Miben segített az AJTP, milyen tapasztalataid vannak a Programmal kapcsolatban?

Az AJTP - azt hiszem, nyugodtan mondhatom, hogy - álmokat valósított meg, és lehetőségeket adott egy jó élet kezdetére. Álmokat, hiszen olyan helyekre juthattam el, melyekről csak álmodni mertem: Anglia, Olaszország, Franciaország, Erdély és még sorolhatnám. Lehetőség, hiszen a program rengeteg támogatást nyújt, és tapasztalatot, mely kihat majd az egész életünkre, és végig kísér az úton.

Másoknak is javasolnád a Programot?

Csak ajánlani tudom mindenkinek, mert egy élmény, és ezen kívül hatalmas segítség.

Köszönöm a beszélgetést.

Surányi Andrea 12./c

Samulka Patrícia Erika

Samulka Patrícia Erika az Arany János Tehetséggondozó Program 9. c osztályos tanulója. Vállalon, egy kis sváb településen él szüleivel és testvérével. Másfél éve vagyunk osztálytársak, elég hamar kitűnt közülünk olvasottságával, sokoldalú érdeklődésével, tehetségével. Őt faggatom két könyv olvasása közben.

Maximalistának tartod magad?

Egyre kevésbé. Korábban tényleg ki-
borultam, ha nem hoztam ki magamból
a legjobbat, de ma már belátom, hogy
én is hibázhatok. Vannak jobb és rosszabb napjaim, nem vagyok droid.

Úgy gondolom, nehéz helyzetben vagy, mert szerteágazó az érdeklődési köröd és a képességeid is adottak ahhoz, hogy több irányba is elindulhass. Mi a véleményed, te hogyan látod a jövődet?

Sötéten és munkakereséssel, de félretéve a viccet szerintem amikor döntenem kell majd, jön az isteni szikra. Valószínű, ez valami humán irány lesz.

Van-e esetleg olyan tantárgyad, melyet különösen kedvelsz?

Nagyon szeretem az idegen nyelveket, a történelmet és már szinte evidens, hogy az irodalmat és a nyelvtant is.

Amikor éppen nem tanulsz, mivel szeretsz foglalkozni szabadidődben?

Az olvasás egy életstílus, ezt a „vallást” be is tartom. Mindenféle könyvre vevő vagyok, kivéve a romantikus témájúakat. Az olvasmányok mellett a jó filmek rabja is vagyok. Leginkább eredeti nyelveken szeretem nézni őket. És persze a zene... főleg a rock is a mindennapjaim része.

Milyen könyvet olvastál utoljára és hogyan hatott rád?

Jack Kerouac Úton című könyvét. Elég örült regény, de pont ezt szeretem benne. Bemutatja a beat korszakot a maga vadságával és lázadásával, mindenféle finomkodás nélkül.

Rengeteg versenyen szerepeltél kiváló eredménnyel. Mennyire összeegyeztethető ez a mindennapos iskolai felkészüléssel?

Elég nehéz, még tanulnom kell az időbeosztást, de ha egyszer megtalálod a megfelelő módszert, akkor tulajdonképpen logikusan beépíthető a napirendbe. Persze én is gyakran éjszakázom.

Melyik versenyeredményedre vagy a legbüszkébb?

Három olyan versenyen voltam ebben a tanévben, amelyre tényleg igazán büszke vagyok, hiszen ezek nagy meglepetést okoztak. Az Aranytoll Országos Helyesírási Verseny első helye, az Édes anyanyelvünk nyelvhasználati verseny megyei második és a Glasperlenspiel német nyelvi, kultúrtörténeti és országismereti verseny ötödik helyezése.

A jó jegyekhez rengeteg tanulás szükséges. Van időd emellett társasági életet élni?

Nem gondolom, hogy eszeveszettül sokat tanulnék, tehát időm akad barátokra, de bármilyen sznobul is hangzik, nem könnyű velem a magam furcsa természetével. Mindezek ellenére, akinek fontos vagyok, elfogad így is.

Köszönöm a beszélgetést, sok sikert kívánok neked az elkövetkező évekre is, és természetesen sok jó olvasnivalót is.

Az interjút lejegyezte:
Csorba Anikó 9.c osztály

Novák Attila

Mi vett rá arra, hogy a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnáziumban kezd el középiskolás tanulmányaidat?

A Zrínyi Ilona Gimnáziumot már a felvételi jelentkezésem előtt is ismertem bátyám, Novák István jóvoltából, aki szintén itt végezte tanulmányait az Arany János Tehetséggondozó Programban. A gimnázium és a Program sok lehetőséget nyújt és nyújtott számomra.

Miféle lehetőségről beszélünk?

A Program biztosította számomra az ingyenes ECDL-vizsgákat és a lehetőséget, hogy jogosítványt szerezhsek. A nemrég letett nyelvvizsgámat is a Program segítségével szerezhettem meg. Ezen kívül még rengeteg bel- és külföldi kirándulást köszönhetek neki, amelyeket a családom anyagi helyzete nem engedhetett volna meg. Természetesen versenyzésre is adott alkalmat, mely által jobban megvilágosodott, miben vagyok tehetséges.

Miben sikerült komolyabb eredményt elérned?

Mint kiderült, jó érzékem van az informatikához, így számos versenyen indultam. Ilyen volt a Gábor Dénes Számítástechnikai Emlékverseny, ahol országos 5. helyezést értem el alkalmazói kategóriában és a Kaposváron rendezett AJTP-s informatika verseny, ahol a csapattársammal kétszer értünk el első helyezést, kétszer másodikat.

A Programtól, illetve az iskolától elvártál még valamit?

Reméltem, hogy szoros baráti kapcsolatokat alakíthatok ki, ami sikerült is. De voltak elvárásaim a tanárokkal szemben is: egyengessék a jövőmet, és segítségükkel sikeres érettségi vizsgát tegyek.

Mi lesz, ha elvégzed a középiskolát, hol szeretnél továbbtanulni?

Mindenképpen a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemre szeretnék felvételt nyerni a Villamosmérnök és Informatika Karra. Hogyha nem sikerülne, akkor a Miskolci Egyetem lenne a második opció, ha már úgyis informatikáról van szó.

Köszönöm ezt a kellemes beszélgetést!

Oláh Attila 12.c

Interjú az osztály legeredményesebb tagjával

Szia Attila, hogy érzed magad?

Üdvözöllek, rendkívül fáradt vagyok.

Mondj néhány szót magadról, a családotról!

Egy 6000 fős kisvárosból, Balkányból jöttem. Egy 12 éves lánytestvérem van. Édesanyám a városban mint bolti eladó, édesapám Nyíregyházán egy gumiipari gyárban dolgozik. Testvérem is tervezi, hogy tanulmányait ebben a gimnáziumban folytatja.

Hol hallottál a programról először? Milyen elképzelésekkel jöttél ide, az Arany János Tehetőségondozó Programba?

Magáról a programról az unokatestvéremtől hallottam, aki a Sárospataki Árpád Vezér Gimnáziumban tanult. Mivel nem akartam olyan messzire menni, ezért a Zrínyi Ilona Gimnázium mellett döntöttem. Szerettem volna egész Magyarországot, vagy akár Európa híresebb helyeit megcsodálni, illetve a Program nyújtotta szociális segítségekkel is szerettem volna élni.

Hogy érzed most, beteljesültek az elvárásaid?

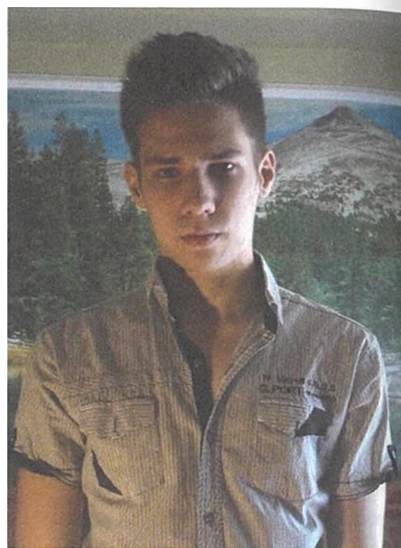
Úgy érzem igen, a Program mind tankönyvek, étkeztetés, nyelv- és ECDL-vizsgák terén is sokban kisegített. Azon kívül a programhétvégék tartalmai is kielégítették elvárásaimat a Programmal szemben.

Mit tekintesz eddigi tanulmányaid legnagyobb sikerének?

Legnagyobb sikernek a felsőfokú nyelvvizsgámat tartom, amit német nyelvből sikerült letennem. Ehhez a sikerhez nagyban hozzájárult az általános iskolai tanárom, akinek ma is nagyon hálás vagyok. Természetesen elengedhetetlen volt Győri Gabi néni munkája és az én szorgalmam is.

Mik a terveid a jövőddel kapcsolatban?

A terveim között olyan munkalehetőségek jönnek szóba, amelyek valamilyen módon kapcsolódnak a kémiához. Sokáig mérlegeltem, hogy orvos, vegyészmérnök vagy esetleg gyógyszerész legyek, de választásom végül az orvosi pályára esett. Örömet okoz, ha segíthetek másokon, így az a szakma megfelelő számomra.

Milyen lehetőségeid vannak a sportolásra a kollégiumban?

Szeretek sportolni. A mozgás mindig fontos szerepet töltött be az életemben. Mint sportág a futball a kedvencem. Ha a kollégiumban lehetőségem nyílik a tanárok, esetleg diákok ellen focizni, akkor szívesen élek vele. Ezen kívül rendszeresen részesítem fizikai terhelésben a testemet, melyre a sportszoba nyújtja a legjobb helyet. Máskor csak egyszerűen kedvet kapok egy hosszabb táv lefutására, amelyre a szabadban és a sportszobában is lehetőségem van.

Mit szoktál még szabadidődben csinálni a koliban?

A kollégiumba visszaérve, hogy egy kicsit felfrissüljünk az iskola fáradalmai után, osztálytársaimmal meglátogatjuk a számítógéptermet, ahol szigorúan szilencium időn kívül elmélyülünk a virtuális világ szépségeiben és játszunk.

Mit gondolsz a kollégiumi nevelőidről, és munkájukról?

Azt gondolom, hogy mindegyiküknek szándéka, hogy a helyes irányba tereljen bennünket.

Szeretnél már túl lenni a gimnáziumi éveken vagy inkább próbálsz minden percét kiélni?

Próbálom a mindennapokban a legjobbat, legszebbet látni, amit a környezetem maximumisan lehetővé is tesz. Az osztályban kialakult atmoszféra segít hozzá ahhoz, hogy még akkor is tudjam élvezni a helyzetet, amikor rosszabbra fordulnak a dolgok.

Mindent összevetve jó tanévet tudhatsz magad mögött?

Mivel ebben a tanévben is sikerült az eddig megszokott tanulmányi eredményeket hozni, illetve a nyelvvizsgámat is most tettem le, ezáltal teljesen elégedett vagyok ezzel a tanévvel.

Az interjú Filep László és Balázs Attila közreműködésével jött létre.

Ladács Fanni

Ladács Fanni az Arany János Tehetséggondozó Program 9. c osztályos tanulója. Tiszaeszláron él édesanyjával és bátyjával. Mikor az kértem tőle, hogy írjon magáról pár sort, akkor ezt írta: "egy mosolygós, örömteli lánynak tartom magam, és nagyon szeretem a vicces helyzeteket". Ám ez a mindig vidám, játékos osztálytársam nagyon komoly is tud lenni.

Mikor szavaltad el életed első versét?

Már óvodáskoromban, anyák napja alkalmából.

Ki szerettette meg veled, illetve hogyan kerültél a versek világába?

Már kisgyermekkorom óta folyamatosan hallgatok verseket. A nagypapám által szerettem meg őket, ő keltette fel bennem a költészet iránti érdeklődést. Ahogy nőttem egyre könnyebben felfogtam a versek mondanivalóját és a mesék tanulságát, mert meséket is nagyon szeretek mondani.

Emlékszel az első versenyedre?

Természetesen, hiszen nagyon fontos mérföldkő volt az életemben. Tiszalökön volt egy szavaló verseny, ahol első helyezett lettem, így ez olyan hatással volt rám, hogy bátran el tudtam indulni a további megmérettetéseken.

Melyik versenyeredményedre vagy a legbüszkébb?

Nem tudok egyet kiválasztani, de amire talán igazán büszke vagyok, az az Országos Illyés Gyula Szavalóverseny, ahol felnőttek között versenyeztem és bronz minősítést kaptam. Azt hiszem ez a legnagyobb eredmény, amit eddig elértem.

A jövőben szeretnél a versmondással komolyabban foglalkozni?

Nagy álmom a Színművészeti Egyetem, hiszen szívesen foglalkoznék színjátszással.

Jelenleg is jársz dráma vagy színjátszó szakkörbe?

Az iskolai drámakör tagja vagyok, amit Varga Ildikó tanárnő vezet, és ő az, aki rendszeresen a versenyekre is felkészít. Neki nagyon sokat köszönhetek.

Nem nehezíti meg az iskolai felkészülést a sok-sok verseny, melyeken indulsz?

Bár nagyon sok időt vesz igénybe a versek gyakorlása, de igyekszem úgy beosztani az időmet, hogy jusson idő a tanulásra is.

Melyik a kedvenc tantárgyad? Versmondóként gondolom humán beállítottságú vagy.

Ez igaz, az irodalom a kedvenc tantárgyam, mert így mélyebben megismerhetem a költőket és ezáltal a verseiket is.

Van olyan költő, akit különösen kedvelsz?

Igen, Ady Endrét nagyon szeretem, mert az ő gondolkodásmódja nagyon közel áll az enyémhez.

Köszönöm a beszélgetést, további sok sikert kívánok Neked.

Az interjút készítette:
Csorba Anikó 9.c osztály

Kedves Tamás!

Kérlek, beszélj arról, hogy:

- *Honnan hallottál az AJTP-ről?*
- *Miért döntöttél a Program mellett?*
- *Mit sikerült a Programból kihozni?*

Az Arany János Tehetséggondozó Programról az általános iskolai osztályfőnökömtől, hallottam. A program sok szép ígéretet tett a felvételizők felé. Úgy gondoltam, ha igaz, amit állítanak, akkor megéri felvételiznem. Mielőtt döntöttem felkerestem korábbi zrínyi diákokat, akik szintén egy nagyon jó lehetőségnek tartották az AJTP-t olyan diákok számára, akik szorgalmasak és/vagy tehetségesek valamilyen területen.

A sikeres felvételim után, az első közös program az AJTP keretein belül a Zánkán tartott ismerkedő tábor volt. Már itt tudtam, hogy teljesül az, amit ígérték: különböző kirándulásokon vehetünk részt, támogatják a nyelvvizsgáinkat, lehetőséget kapunk a jogosítvány megszerzésére. Mindezt cserébe azt kérik, tanuljunk szorgalmasan, vegyünk részt a különböző foglalkozásokon és képességeink függvényében használjuk ki az AJTP adta lehetőségeket.

Az én személyes élményem az elmúlt öt év után az, hogy az AJTP teljesíti, amit ígér, viszont ha szeretnénk jól teljesíteni, akkor az időnk nagyon nagy részét a tanulás kell hogy uralja. Nekem kiváló lehetőség volt a Program. Az én képességeim alapján a matematika, fizika fejlesztése volt a célszerű. A tanáraim felkészítésével képes lettem versenyekre járni és azokat sikeresen teljesíteni. Úgy gondolom, hogy nagyon nagy segítséget kaptam az itt tanító tanároktól és minden téren nagyon sokat fejlődtem. Ami különösen jó, hogy a személyiségem is sokat fejlődött.

A versenyeim:

1. 2013. országos AJTP fizika verseny: 3. hely csapatban
2. 2014. országos AJTP fizika verseny: 2. hely csapatban
3. 2014. országos AJTP matematika verseny: 7. hely egyéni
4. 2014. Ambrózy Géza matematika verseny: megyei döntő dicséret

Felkészítő tanárainknak köszönöm szépen a kitartó munkájukat: Pocsai Péter; Sánta József.

Örülök, hogy a Program tagja lehettem, és hogy a Zrínyi Ilona Gimnáziumban tanultam. Sok támogatást kaptam és megtanultam, a legfontosabb dolog, hogy kitartóak legyünk és hogy mindig legyenek céljaink és tegyünk is azok megvalósításáért.

Én és az AJTP

Még csak egy év telt el a ballagás óta, így tisztán élnek az emlékek a fejemben az 5 aranyos évről: Művészeti Fesztivál, kolis esték, sítábor, London Eye, vízitúra, gondolázás, tengerpart, szalagavató, bankett. Csak néhány színesebbnél színesebb emlékkép a Programban töltött évekről. Az idő múlásával egyre jobban hiányoznak ezek a pillanatok, és erősödik az érzés, hogy de jó volna még egyszer.

Sokan kérdezik tőlem, hogy nem voltak-e nehezek a Programmal vállalt kötelezettségek. Aztán amikor mesélek a cserébe kapott élményekről, a lehetőségekről, a sok-sok segítségről, már csak irigykednek.

A kulturális és művészeti programokon túl persze a tanulás és a kitűzött cél elérése volt a legfontosabb. Ehhez az AJTP és a gimnázium a lehető összes segítséget biztosította. Mindez nagyban hozzájárult a továbbtanulásomhoz. A magas oktatási színvonal mellett, a tanárok is sokat segítettek szellemileg és lelkileg egyaránt. Nagyon hálás vagyok a rengeteg lehetőségért, amelyet egyébként nem kaphattam volna meg, és a tanárim támogatásáért, biztatásáért, - ők nem csak tanítottak, neveltek is. Az 5 év nagymértékben formálta szemléletmódomat, szélesebb világlátást adott. Az önismereti órák, egy-egy beszélgetés a szobatársakkal/ tanárokkal, a pszichológiai mérések eredményei alapján kapott visszajelzések alakították önértékelésemet és kompetenciáim ismeretét.

Az aranyos életforma, a kollégiumi élet sok mindenre megtanított: toleranciára, empátiára, konfliktuskezelésre és önállóságra egyaránt. Mindezeknek nagy hasznát tudom most venni a „nagybetűs életben”. Az osztálytársak személyében megismerhettem nagyon értékes embereket és életre szóló barátságokat is köthettem. Ezeket a kapcsolatokat erősítik az együtt elért sikerek, átélt élmények, kudarcok.

Az Arany János Tehetséggondozó Programban töltött évek abszolút pozitív hatással voltak rám, a megszerzett tapasztalatoktól több lettem emberileg. Ezek sokat segítenek mind az egyetemen, és remélem a továbbiakban is. Örülök, hogy ezzel a hatalmas lehetőséggel élhettem, és büszkén mondhatom, hogy a Zrínyiben voltam Arany János-os diák.

Szilágyi Szabina az ELTE PPK
Pszichológia szakos hallgatója,
2014-ben végzett AJTP-s diák

A gimis éveim...

Még csak egy év telt el a ballagás óta, így tisztán élnek az emlékek a fejemben az 5 évről.

Nem nagy elvárásokkal, ámde annál nagyobb izgalommal vártam a középiskolás életet, még inkább azért, mert ez nem csak egy átlagos gimnáziumi osztály volt, hanem ez az Arany János Tehetséggondozó Program keretében működő osztálya volt a Zrínyi Ilona Gimnáziumnak. Az elején nem is igazán tudtam, hogy mi is ennek a programnak a lényege.

Már rögtön az első tanévet megelőző nyáron egyhetes Balatoni kirándulásra ment az osztályunk, ahol volt lehetőségünk összeismerkedni az osztályfőnökünkkel (Ofővel) és nevelőtanárunkkal (Robi bácsival), és a kirándulás végére már ki is alakult a kolis szobabeosztás.

Szeptemberben elkezdődtek azok a bizonyos nagybetűs középiskolás évek, amelyekre sokan nosztalgizva gondolnak vissza – ahogy most már én is – és meg kell mondjam, igazán csak így tudom értékelni, hogy mennyi mindent kaptam azokban az években. Miközben azzal dacoltunk az osztálytársakkal, hogy megszokjuk a kolis életet és az új iskola közegét, egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy egy Ukrajna felé tartó buszon vagyunk, ugyanis Kárpátalja volt a következő utazási célpontunk. Ezzel a kirándulással is csak gyűltek és gyűltek az emlékek, pedig még csak pár hónapja kezdtük a közepsulit. Nem is kellett sokáig várni a következő kiruccanásra: februárban már a szlovéniai Kranjska Gora lejtőin hasítottunk, azaz bukfenceztünk kezdetben – mások még később is –, de igyekeztünk megtanulni síelni, vagy épp jól elesni. Felejtethetetlen élményeket szereztünk és persze rengeteget nevettük.

Általában kirándulással nyitottuk az évet, míg a többiek melankolikus hangulatban mentek be az első matek órákra, és azon ábrándoztak, hogy milyen jó is lenne csak még egy hét szünet. Eközben mi szeptember első hetében Erdélyben, Bécsben kirándultunk. Évközben sem unatkoztunk, szinte minden hónap egy hétvégéjén ellátogattunk egy-egy városba, nagyvárosba, vagy maradtunk Nyíregyházán, hiszen ott is akad bőven látnivaló. Ezeket a hétvégeket mi csak bennmaradósként emlegettük. Az ellátogatott városokban megnéztük a főbb nevezetességeket és egy kis szórakoztató programot is beiktattunk, például korcsolyáztunk vagy elmentünk moziba. A kulcsszó mindig a harmónia volt, hogy a kulturális és szórakoztató programokat is

magába foglalják a kirándulások. Elmondhatom, hogy Ofőnek és Robi bácsinak köszönhetően mindig megvolt ez az egyensúly.

Néha az jutott eszembe, hogy mivel is érdemeltem én ki ezt a sok kirándulást, hiszen egy év alatt is olyan sok mindent kaptam a Programtól. A válasz – így utólag visszagondolva – az lehetett, hogy ezt a sok „ajándékot” nem csak azért kaptam, mert anyagi helyzetem miatt erre nem lett volna lehetőségem, hanem ösztönzőként, hogy tanuljak. Én mindig is próbáltam eleget tenni vagy éppen érdemesnek lenni mind ezekre.

Minden egyes kiránduláson több és több élménnyel gazdagodtunk, de a legemlékezetesebbek a külföldi utak voltak. Az egyik kedvencem, amikor Angliába utaztunk, ami már önmagában is izgalmas, de a repülőút már csak hab volt a tortán. Nagyon élveztem az egész kirándulást, sokat tanultunk és fejlődtünk angolból és feledhetetlen élményeket szereztünk. Mégis a legkedvesebb számomra az olaszországi kirándulásunk, amelyet Rómában kezdtünk, ahol egész nap csak mentünk és mentünk. A nap végére már nagyon elfáradtunk és nem bírtunk tovább érdeklődve figyelni, vagy rácsodálkozni valami ókori vázára. Ma már vissza kívánok minden Rómában eltöltött percet. A kirándulások alkalmával készült képek, a megörökített pillanatok csak egy töredékét adják vissza annak, amit átéltünk, de segítenek felidézni az emlékeket, amelyek sokszor mosolyt csálnak az arcunkra, vagy éppen könnyeket fakasztanak.

Mint egy átlag gimis osztálynak, nekünk is megvoltak a vitáink, összetűzéseink, gondjaink, voltunk haragban és barátságban, voltak könnyebb és nehezebb napok, amikor már nem bírtuk egymást elviselni, de mi sokkal többet éltünk meg együtt. Azt a megszámlálhatatlan mennyiségű élményt, amelyet az évek során szereztünk, megőrizzük. Ezeket nem lehet pénzért megvenni, és jó magam semmi pénzért nem is adnám, mert ezek – úgy, ahogy a suliban eltöltött évek is – formáltak olyanná amilyen ma vagyok. Szerencsésnek érzem magam, hogy mindennek a részese lehettem és úgy érzem, köszönettel tartozom ezért az iskolánknak, a vezetésnek, de legfőképp Ofőnek és Robi bácsinak, akik megszervezték mindezt és átélték velünk.

Tóth Gergő,
a Debreceni Egyetem
anglisztika szakos hallgatója,
2014-ben végzett AJTP-s diák

Emlékek...

Lassan egy éve már, hogy elballagtunk osztályommal a Zrínyi Ilona Gimnáziumból, ennek ellenére ma is aktívan bennem élnek az elmúlt öt év emlékei. Életem meghatározó részét töltöttem az alma mater falai között. S hogy mi mindent kaptam: útmutatást a helyes út megtalálásához, álmaim megvalósításához.

Az Arany János Tehetséggondozó Program révén nem csupán új osztálytársakkal, hanem családtagokkal hozott össze a sors 2009-ben, hiszen mindnyájan kollégisták lettünk, így szorosabbá vált a kapcsolatunk egymással. Számomra nagyon sokat jelentett, hogy lelkiismeretes „családfők” terelgettek bennünket Siető Andrea osztályfőnök tanárnő és Szűcs Róbert kollégiumi csoportvezető tanár úr személyében.

Az itt eltöltött öt év mély nyomot hagyott bennem, gyökeresen megváltoztatta az egész életem. Tanáraink révén megismerhettem önmagam, megtanultam, hogyan néztek szembe a nehézségekkel, s hogyan küzdjem le az eléem gördülő akadályokat. Fontos útravaló volt számomra, hogy mindenért küzdeni kell, de semmi sem lehetetlen. Emellett olyasvalamit kaphattam, melynek értéke felbecsülhetetlen: a tudás. Ez egy olyan kincs, amely gazdaggá tesz, mégsem gőgössé, s a legfontosabb pedig, hogy csak a miénk. Nagyon sok ismeretet sikerült elsajátítanom a gimnáziumban, igaz néha tinédzserhez méltóan passzív voltam, de hamar beláttam, hogy a kitartó tanulás csakis az én javamat szolgálja.

Sok segítséget kaptunk, hogy minél sikeresebb érettségi vizsgát tehessünk, illetve, hogy jó alapokkal mehessünk felsőfokú tanulmányainkat megkezdni. Ehhez óriási hozzájárulás volt a nyelvvizsga támogatása, mely mindenkinek hatalmas segítség volt. Emellett jogosítványt is szerezhettünk, ami mindnyájunk számára élmény volt. Felejtethetlenné maradnak a különböző szakkörök is. Gyakran vettünk részt különböző versenyeken is, melyeken szép eredményeket értünk el. Természetesen a sport sem maradt ki az életünkéből, gyakran jártam focizni és röplabdázni, sőt tornákon is részt vettünk.

Az elmúlt öt év azonban nem csak a tanulásról szólt, eléggé színes és izgalmas volt. Számos külföldi és hazai helyet látogattunk meg társaimmal. Minden egyes utazás alkalmával újabb ismereteket sajátíthattunk el. Hálásak vagyunk azért, hogy amíg más velünk egykorú diákok csak az iskolapadban ismerhettek meg valamit, addig

mi testközelből tehattunk magunkévá az új tapasztalatokat. Örülök, hogy eljuthattunk több európai országba is, mint például Angliába, Lengyelországba, Olaszországba. Boldog vagyok, hogy Erdélyben is járhattam. Még mindig izgalommal tölt el, amikor visszagondolok arra, hogy milyen volt az első repülőutunk vagy, hogy milyen felemelő volt, amikor először léphettem idegen ország földjére. Az AJTP által Magyarország különböző vidékeit is bebarangolhattuk. Sok szép helyen járhattunk, újdonságokat, különlegességeket láthattunk. A kedvenc élményem, amikor megtapinthatam a magyar koronázási palástot a Nemzeti Múzeumban (természetesen üvegen keresztül), mire az egyik teremőr külföldi turistának nézve eltessékelt onnan.

Számomra az összes bennmaradós hétvége felejthetetlen marad. Nagyon szeretem a történelmet, sokat lapozgattam a könyveket és közben arról ábrándoztam, bárcsak láthatnám azokat a csodálatos épületeket, szobrokat, helyeket élőben is. Láthattam. A legmeghatóbb pillanat egy Ferenc József-festményhez köt: mindig merengtem a kép felett, vágytam arra, hogy láthassam élőben is, s amikor karnyújtásnyira álltam tőle Schönbrunnban, alighanem én voltam abban a pillanatban a világ legboldogabb embere. Londoni tanulmányutunk alkalmával is számtalanszor hangzott el a számból az a bizonyos mondat: *Robi bácsi, ez is benne van a törli könyvben!*

Szavakkal el nem mondható, mennyi mindent kaptam útravalóul, viszont párat kiemelnék: alázat, kitartás és céltudatosság. Ezek mellett nagyszerű embereket ismerhettem meg tanáraink és társaink személyében. Most döbbenek rá igazán, hogy már nem a Zrínyi padjait koptatom, hogy mennyivel több vagyok, mint voltam, s mindazt, amit kaptam másoknak is továbbadhatom. Nagyon hálás vagyok, hogy részese lehettem ennek a sok pozitívumnak. Köszönöm a törődést, az útmutatást és a sok munkát, amit értünk tettek. Tudom, hogy most nem tartanék ott ahol, ha ez mind kimarad az életemből. Köszönöm.

Hiszem, hogy a legszebb hála mindezekért az, ha valóra váltom az elém kitűzött célokat. Mindenkinek vannak álmai, céljai, melyeket maga elé tűz. Nekem is vannak, s ha majd valóra váltom azokat, ha majd én is elmondhatom magamról, hogy sikeres vagyok, akkor is ott lesz a fejemben, hogy honnan indultam. Az itt töltött öt év meghatározza már most is az életem. Büszkeséggel tölt el, hogy ide járhattam. Köszönöm, hogy zrínyis lehettem....

Kárpáti Éva
a Debreceni Egyetem
gépészmérnök szakos hallgatója,
2014-ben végzett AJTP-s diák

V. Művészsarok

„A művészet nem meghódolás, hanem hódítás.”

(A. Malraux)

A keresztszemes kézimunka gyöngyszemei

Engem a nagymamám tanított meg varrni, édesanyám horgolni, majd az iskolában megismerkedtem a kötés alapjaival és a keresztszemes hímzés fortélyjaival. Azóta is varrok, hímzek, ez a hobbim. Tudásomat igyekeztem átadni a lányomnak is.

Brüll Hajnalkát nem tanította senki. Nehéz körülmények között nőtt fel, majd felvételt nyert a Tehetséggondozó Programba, ahol kerestük és keressük a tehetségeket. Ágoston Ildikó kolléganőmet illeti a dicséret, hogy felfedeztette Hajnival a kézimunkázás örömet. Az iskolában a szünetekben hetekig csak azt láttuk, hogy Hajni a hímzéssel a kezében szorgoskodik. Meglepetés volt számunkra, hogy milyen igényes és gyönyörű munkái vannak. A hímzés minőségét jellemzi, ha megfordítjuk és megnézzük a fonák oldalát. Hajni munkáiban ez az oldal is harmonikus és szép, mintha a „színe” lenne. Debrecenben a múzeumban kiállítottak egy Rákóczi-hímzéssel kivarrt terítőt. Hajnit lenyűgözte, és már készül a saját terítője.

Törkölyné Szabó Zsuzsanna
9.c osztályfőnök

Népdalkörök a Zrínyiben

A kör 2013 tavaszán alakult, az akkori 9.c osztályban tanuló diáklányokból 8 fővel, azzal a céllal, hogy a pécsi AJTP Művészeti Fesztiválon képviselhessék a gimnáziumunkat. Mintegy főpróbaként felkészítő tanárunk benevezte őket a Tiszán innen-Dunán túl megyei népdaléneklési versenyre, ahonnan bejutottak az országos döntőbe. A csoport ekkor vette fel az Igrice nevet. A Néprajzi Múzeumban megrendezett versenyen bronz minősítést szereztek. Ez adta a bátorítást, hogy érdemes a csoportos népdalénekléssel foglalkozni. A pécsi fesztiválon kiemelt arany minősítésben részesültek a lányok.

A sikereknek köszönhetően a következő tanévtől heti egy órában rendszeres munkára volt és van lehetőség. A kör tagjai természetesen cserélődnek. Mára már a gimnázium több osztályából, 16 lány vesz részt a kör munkájában, így két csoportot is lehet szervezni a fellépések során. Igrice csoportként 10-12 fő készül nagycsoportos éneklésre, míg a Figemadár csoportban 4-5 leány szerepel. A szólóénekes kategóriában is kipróbálja néhány tanuló a képességeit. 2014-ben és az idén is szép sikereket értek el a szödligeti Dunakanyar Népművészeti Fesztiválon szóló- és csoportos énekes kategóriában egyaránt. Arany, kiemelt arany, ezüst és bronz minősítések jelzik munkájuk színvonalát.

2015-ben egy újdonsággal állt elő a népdalkör: megalakult a fiúkból álló Gilice csoport, ami már debütálásakor első helyezést ért el és kiemelt arany minősítésben részesült. A repertoár elsősorban a Dancs Lajos tanár úr által gyűjtött, megyei gyermekjátékdalok, Szabolcs-Szatmár megyei népdalok alkotják, de szívesen éneklük más tájegységek népdalait is, pl. mezőségit, hajdúságit, somogyit.

A 2015 áprilisában megrendezésre került „Tiszán innen-Dunán túl” Országos Népdaléneklési Minősítő Versenyen a következő minősítések születtek:

- Szurovcsák Dóra szólóének kategória: EZÜST
- Kisegyüttes kategória: Nagy Melinda, Szurovcsák Dóra, Tóth Szabina, Zavodnyik Réka: EZÜST
- Énekegyüttes kategória:
Gilice csoport: Dienes Márton, Hidas Máté, Novák Béla, Nácsa Balázs, Papp Nikosz: ARANY
Igrice csoport: Bálványkövi Anett, Mészáros Renáta, Móricz Tímea, Nagy Melinda, Siető Bettina, Szurovcsák Dóra, Tóth Fanni, Tóth Patrícia Ivett, Tóth Szabina, Tyurin Anasztázia, Zavodnyik Réka: KIEMELT ARANY

Gratulálunk a szép eredményekhez!

Ágoston Ildikó
Ének-Zene-Rajz szakos felkészítő tanár

Zrínyisek örömtánca Pécs főterén

2013. július 6-9. között a Pécsi Országos Színházi Találkozóhoz kapcsolódóan rendezték meg az Arany János Tehetséggondozó Program középfokú intézményeinek XIII. Művészeti Fesztiválját Pécsen. A rendezvényen az ország összes megyéjéből 23 középiskola képviseltette magát, köztük a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium 9. c osztályának csapata. A fesztiválon 18 képzőművészeti, illetve irodalmi alkotással, 16 egyéni és 2 csoportos produkcióval nevezünk szinte minden kategóriában: vers- és prózamondás, szólóénekes- és tánc, hangszeres zene, irodalmi alkotás, képzőművészet, film, csoportos ének és tánc. Tanulmányaink mellett rengeteg időt és munkát fektettünk a felkészülésre.

Fáradásainkat siker koronázta: csoportos ének kategóriában az Érpataki népdalcsoporttal arany minősítést szereztek leányaink, Nagy Kitti Barbara osztálytársunk pedig képzőművészet kategóriában lett arany minősítésű festményeivel és grafikáival. Néptáncscsoportunk, melyben az egész osztályunk szerepelt, közel 10 perces koreográfiával készült, Nyírségi bilétos bál címmel. Produkciónk ezüst minősítést ért. Versmondásban Konyecski Klaudia, kisfilm kategóriában Balázs Attila és Varga Dávid bronz minősítést szerzett. Csapatversenyben másodikká lettünk, és a zsűri nekünk ítélte a Hajnóczy József-díjat, amely a legtöbb és átlagban legszínvonalasabb produkcióért járt. Erre a különdíjra nagyon büszkék vagyunk.

A díjkiosztó ünnepséget követően örömkben győztes dalainkat énekelve vonultunk át Pécs sétálóutcáján, majd a főtéren a dzsámi előtt spontán táncolta, énekelte végig még egyszer az osztály az ezüstös koreográfiát a pécsi fesztiválozók általános öröme, felkészítő tanáraink, köztük Ágoston Ildikó tanárnő, Bodnár Zoltán és Máté Tóth Attila tanár urak meghatódottságára.

Többünkben megfogalmazódott, hogy nem szabad abbahagynunk azokat a művészeti tevékenységeket, amiket ebben az évben elkezdünk. Gazdag évünk volt, hiszen jártunk a Balatonnál, elutaztunk Kárpátaljára - és énekeltük a Himnusz a Vereckei-hágón -, gyönyörű karácsonyi műsort készítettünk, megtanultunk síelni Szlovákiában, szép díjakkal tértünk haza a bonyhádi országos sportnapokról, de mégis úgy érezzük, éves munkánkat a pécsi sikerrel koronáztuk meg.

A Zrínyi Ilona Gimnázium
AJTP-s 9.c osztálya

Mészáros Renáta – Megvallatlan óda

Nem tudom, mégis, hogyan mondhatnám el,
Mindazt, amit képtelen vagyok szavakba öntetni.

Fogalmam sincs az igaz emberi érzelmekről, tettekről,
Vagy, mikor mi a helyes: maradni, menni, okosan dönteni.

Nem vagyok én pap, sem jogász, vagy isten tudja mi,
Tudod, olyan, aki nélkülözhetetlen az emberi életben.

Legalábbis, nem hiszem, hogy egy kósza diák
Bármilyen fejlődést elérhet a szenvedélytelen puszta létben.

Ahogy olvasod: ingertelen és befásult, élettelen zavarodottság az egész,
Egy éretlen játék, és nekünk blöff nélküli végig vitelt kell nyújtani.
Mégis mi a jó benne hát, kérdezhetnéd, szerelmem,
Én vagyok neked, te vagy nekem, szeretünk, talán csak ennyi.

Szaladó hónapok, lassú, fáradt nappalok és folyton kattogó óramutató.
Ezek jelzik, mi hogy múlik és én egyre csak öregebb vagyok, érzem.
De azok a hónapok, a megtett utunk, azok a lassú percek a jövőnk,
És hiszed vagy sem: az óraházba zárva élünk, életem.

Mégis akkor minek ez az egész, ha úgysem érek semmi jót e földön?
Minek vagyok még itt és nem hagytam a fenébe az egészséget?
Megkockáztatom, tudod a választ: érted semmitől sem félek.
Igen, csak érted vagyok, mert kiábrándíthatatlanul szeretlek téged.

VI. Mi és a nagyvilág

*"A világ egy könyv, és aki nem utazik,
az csak egyetlen lapját olvassa el."*

(Szent Ágoston)

Csurpek Csenge grafikája

Berlinben jártunk

Az AJTP osztályai közül mi voltunk az elsők, akik a nyelvi út során két országot vettek célba. Az angol főnyelves csoport Angliába utazott, ahogyan azt a többi osztály is tette előttük, így számukra adott volt egy kipróbált és jól működő keret.

Mi viszont német főnyelves csoportként elsők voltunk, akik Berlinbe látogathattunk a nyelvi út során. Így még a felsőbb évesektől sem tudtunk érdeklődni az élményekről, hogy mire számíthatunk.

Mindenki izgatottan várta ezt az utat. Kíváncsiak voltunk, hogyan fogunk boldogulni Berlin teljesen ismeretlen világában. Délelőttönként nyelviskolába jártunk, ahol a tudásunknak megfelelően különböző szintű csoportokba osztottak be minket. Ez a lehető legjobb megoldás volt, hiszen szinte mindenki külön csoportba került, és így rákényszerültünk, hogy németül beszéljünk. Emellett új embereket is megismertünk.

Délutánonként a város nevezetességeit kerestük fel. Többek között a berlini falat, a Reichstagot, a Brandenburgi kaput, a berlini Dómot és hajókáztunk a Spree-folyón. A Győzelmi oszlopból való kilátás örök emlék marad, akár a Reichstag üvegkupolájából látott berlini látkép. Az Alexander Platz mindennap a délutáni kirándulások kezdő- és (a szállásra való visszatérés előtt) végpontja volt. Jártunk a Checkpoint Charlie-nál, megtekintettük a Maurer Museum-ot. Megdöbbentő volt azzal szembe-sülni, hogy hányan próbáltak átmenekülni Kelet-Berlinből Nyugat-Berlinbe a saját és családtagjaik életének kockáztatása árán is. A Pergamon Múzeumban lenyűgöző volt látni a több ezer éves ókori leleteket. A monumentális Istar-kapu és a pergamoni oltár álltak a fő helyen.

A csoport számára az egyik legnagyobb élmény a Potsdamer Platzon tett esti látogatás volt. Elkápráztatott bennünket az ultramodern épületek látványa és a pezsgő, majdnem éjszakai élet. Berlinben csak a tömegközlekedést használtuk, ami egyszerű volt felvillanyozó és estére kellemesen elfárasztó.

Berlin mindenkinek felejthetetlen élmény lett. Lenyűgözőnek találtuk ezt a világot, és azt hiszem, ha a jövőben megtehetjük, többen is visszatérünk.

Újhelyi Zsófia 12./c

London

Azt hiszem a program legszebb és legfelejtetlenebb kirándulása az angliai út volt. Különleges helyzetben voltunk, hiszen még egy osztály sem tette meg ezt az utat autóbusszal. Ennek az utazásnak sok előnye és hátránya is volt, de a hátrányokat, az esti kényelmetlenséget felülmúlta az a plusz, ami ezzel járt.

A busszal való utazás előnye az volt, hogy nem csak Angliát tekinthettük meg. Mielőtt Angliába értünk volna megálltunk Belgiumban. Csodálatos ország a maga nyugodtságával és szépségeivel. Mindenkire az egyik legnagyobb hatást, azt hiszem, a temérdek mennyiségű csokoládé tette. A visszavezető úton mondhatom, hogy Európa egyik legcsodálatosabb országában álltunk meg, Franciaországban. Párizs gyönyörű. Elképesztő volt azokon a helyszíneken sétálni mind Franciaországban, mind Angliában, amelyeket már számtalanszor láttunk filmekben.

A kirándulás csúcspontja Anglia volt. Számtalan London környéki kisvárosban jártunk. Anglia a misztériumok országa. Minden kisvároskának megvan a maga legendája, a maga izgalmas kis története. London, a főváros hatalmas és nyüzsgő. Minden olyan hihetetlen volt. Amikről már olyan sok mindent hallottunk és annyi képet láttunk, akkor ott volt előttünk, megérintheztük, megnézheztük, kipróbálhattuk.

A London Eye és a Stonehenge volt az, ami a legnagyobb hatást gyakorolta mindenkire. Csodálatos volt látni az óriáskerékről egész Londont. Nem véletlenül ez London szeme.

Elmondhatom, hogy különleges élmény volt az is, hogy utunk során angol családoknál voltunk elszállásolva. Mindenki nevében állíthatom, hogy tartottunk ettől a helyzettől, de a legtöbben kellemesen csalódtunk. Jól összebarátkoztunk a vendéglátóinkkal, és ez nemcsak élmény szempontjából, de a nyelvtanulás szempontjából is mindenképpen hasznos volt. Csodálatos 10 napot tölthettünk el, mely örök élmény marad.

Kiss Eszter 12.c

Különleges utazások

Az ember életében minden kirándulás egy különleges utazás. Sokszor nem is az számít, merre megyünk, hanem az, hogy kivel tesszük meg ezt az utat. Az Arany János Tehetséggondozó Programban való utazásoknak pedig volt valami különleges bája. Az első találkozás az osztályommal is egy kirándulással indult, és mint már egy összeszokott csapat tértünk haza.

Hogy ez a kis társaság merre is barangolt a nagyvilágban az évek során: Zánka, Ukrajna, Szlovénia, Erdély, Anglia, Olaszország, Szlovákia, Lengyelország csak a jéghegy csúcsai. Ezeken kívül szinte egész Magyarországot bejárta egyre fogyatkozó, ám egyre összetartóbb kis csapatunk.

Az utazások kezdetben kissé dőcögösen indultak. Már egy egyszerű hétvégi kirándulásra is a legnagyobb táskába pakolt minden lány, és sokszor a hajvasaló mégis valamelyik fiú táskájában találta meg a helyét.

Nekem a kedvencem a kirándulásokban mindig a felfedezés volt. Hisz melyik fiatal ne szeretne új helyeket bebarangolni, új ismeretségekre szert tenni? Még egy túrázós hétvége alatt is képesek voltunk megismerni egy falu lakosait, vagy mindig keresni egy „rövidebb” utat a szállásunkig.

A külföldi kirándulások persze mindig különlegesek voltak. A készülődés, az utazás, a városok, az emberek és az új ismeretek. Még élénken él bennem az első repülésem, a felszállás idegtépő pillanata és a lélegzetelállító látvány, ami utána elénk tárult egy apró ablakon keresztül. Ezekben az utazásokban ott rejlett a nagyszerű lehetőség az új kapcsolatok kialakítására. A mai napig vannak lengyel barátnőim, akiket Londonban ismertem meg.

Ezek után, ha bárki megkérne, hogyan tudnék egyetlen egy kirándulást kiemelni, mint kedvenc, legjobb, legszebb? Szerintem lehetetlen, hiszen mindegyik barangolás bármely kicsi volt is, egy-egy fordulópontja volt életemnek. Ma már nem viszek felesleges dolgokat életem bőröndjében csupán ezeket az emlékeket. Így mást nem is tudok tenni, mint mindenkinek megköszönöm ezt a gyönyörű öt évet!

Kovács-Fabula Bettina,
a DE-TTK Fizika-matematika tanár szakos hallgatója,
2014-ben végzett AJTP-s diák

Erdély

Másodévesként az első kirándulásunk Erdélybe vezetett. Nagyon örültem, hogy ellátogathatok erre a csodaszép vidékre, mert közel áll a szívemhez. Az osztály nagyon elfáradt, de megérte, mert rengeteg szép helyen jártunk. Kalandos utakon vetünk részt, például hegymászáson, sziklák között sétáltunk és gyönyörű vidéken barangoltunk.

Szerintem nagyon jó megoldás volt, hogy ottani családoknál voltunk elszállásolva, mert így betekintést nyerhettünk a család mindennapi életébe, megismerhettük szokásaikat és hagyományaikat. Talán itt szereztük a legtöbb élményünket és itt tekintettük meg a legtöbb várost, nevezetességet. Láthattuk Kolozsvárt, Székelyudvarhelyt, a csíksomlyói templomot, Csíkszeredát és még sok-sok várost, látnivalót. Nekem legjobban a lélegzetelállítóan szép Békás-szoros, Asszonyvallató-híd és a Gyilkos-tó tetszett.

A Békás-szoros sziklái között barangolva megfigyelhettük, hogy mire képes a természet. Az Asszonyvallató-híd nem éppen a tériszonyosoknak kedvezett, mivel deszkákon sétáltunk át, melyeket csak kötelek tartottak a folyó felett. Ugyanakkor a látvány csodálatos volt, mikor lenéztünk a hídról és láttuk a folyó csobogását. A Gyilkos-tó vizét is megnéztük: rácsodálkoztunk a vízből kiemelkedő fatörzsekre és a tó körüli gyönyörű vad erdőre.

A parajdi sóbányába is ellátogattunk. Nagyon tetszett a kialakítása, a játszótér, a kápolna és maga az, hogy az asztmás emberek itt gyógyulhatnak ilyen jó körülmények között. Természetesen az emlékek mellé emléktárgyakat is vásároltunk, hogy valamiről eszünkbe juthasson ez a csodálatos és élményekkel teli út.

A Nyírségi Utazási Irodának köszönhetően nagyon jó hangulatban telt az út, és szinte minden látnivalót megnéztünk. Nagyon jól éreztük magunkat a friss levegőn a hegyek között. Remélem, egyszer még visszatérek erre a gyönyörű vidékre, amely egykor még Magyarország része volt.

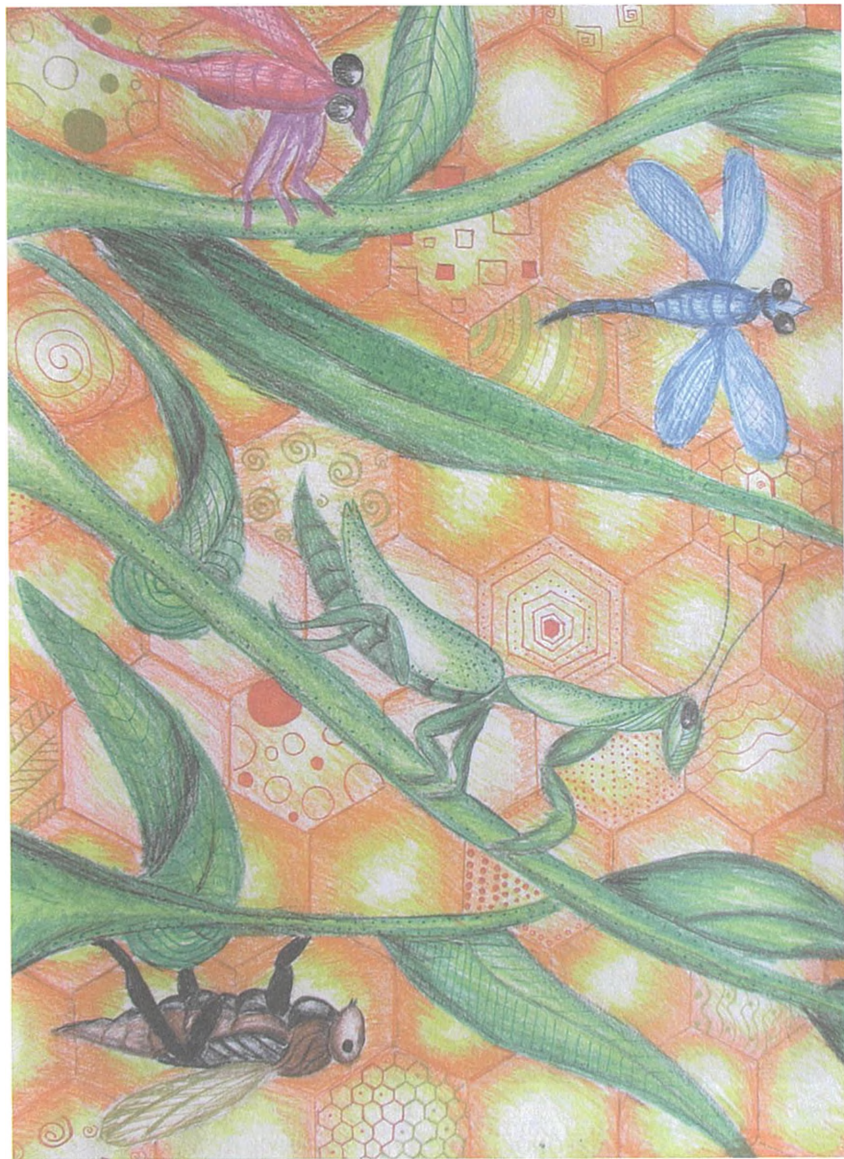
Gulácsi Adrienn
10./c osztályos tanuló

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE
OF GREAT
BRITAIN
AND IRELAND
VOLUME
LXXV
PART I
1905

VII. Képgaléria

„Ha nem elég jók a képeid, nem voltál elég közel.”

(Robert Capa)

Kovács Kira grafikája

2010-2015

OSZTÁLYFŐNÖK: SZILÁGYI BEÁTA

KOLLÉGIUMI CSOPORTVEZETŐ: VÁRI TÜNDE, TÖRÖS ERIKA

2011-

OSZTÁLYFŐNÖK: GERGELYNÉ PIVARNYIK RITA

KOLLÉGIUMI CSOPORTVEZETŐ: JANEK ERZSÉBET, BIHARINÉ VAS ADRIENN

2012-

OSZTÁLYFŐNÖK: MÁTÉ TÓTH ATTILA

KOLLÉGIUMI CSOPORTVEZETŐ: BODNÁR ZOLTÁN

2013-

OSZTÁLYFŐNÖK: TÖRKÖLYNÉ SZABÓ ZSUZSANNA

KOLLÉGIUMI CSOPORTVEZETŐ: DEME ANNA

2014-
OSZTÁLYFŐNÖK: KOVÁCSNÉ GYÖRI GABRIELLA
KOLLÉGIUMI CSOPORTVEZETŐ: NAGY ANDREA

A VERECKEI-HÁGÓ TETEJÉN

VÍZITÚRA A TISZÁN

SÍTÁBOR - LESIKLÁSRA KÉSZÜLŐDVE

KARÁCSONYI MŰSOR

ERDÉLY

PIKNIK AZ ERDÉLYI HAVASOKBAN

OLASZORSZÁG - VELENCE

BEREFÜRDŐ ÖNISMERETI TÁBOR

BONYHÁDI SPORTTALÁLKOZÓ

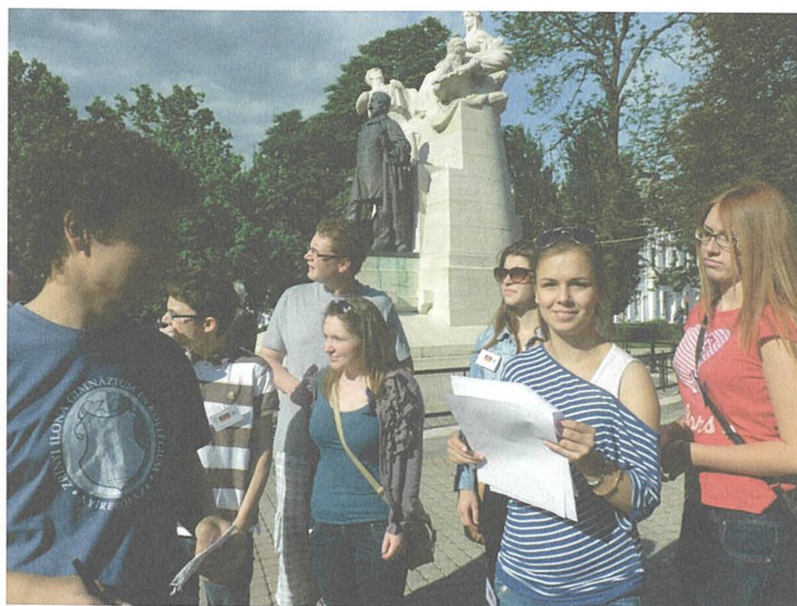
CSODÁK PALOTÁJA

FILMMARATON A KOLLÉGIUMBAN

NYELVÓRA BERLINBEN

VILÁGVÁNDOROK AKCIÓBAN

ANGLIA - A SHERLOCK HOLMES MÚZEUM

AUSCHWITZ

ANGLIA – STONEHENGE

ZRÍNYISEK A CSÚCSON

FARSANG A KOLLÉGIUMBAN – MINT KÉT TOJÁS...

MÉG A HÍRADÓBA IS BEKERÜLTÜNK...

SZALAGAVATÓ – OROSZ TÁNC

SZALAGAVATÓ – SALSA REPÜLÉS

TARTALOMJEGYZÉK

Huszárné Kádár Ibolya: Hogyan lehetnénk boldogabb ország?	5
I. Tehetséggondozás	7
• Pankotayné Szarvadi Katalin: Az Arany János Tehetséggondozó Program 15 éve a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban	8
• Dr. Bóta Margit: Az AJTP mérések tapasztalatai a Zrínyi Ilona Gimnáziumban (2003-2014)	14
• Dr. Szilágyi László, Bihariné Vas Adrienn, Hlavnya Emese: A család és az iskola kapcsolata a tehetséggondozásban	21
• Deme Anna: A családlátogatás mint a szülőkkel való kapcsolattartás fontos eleme a Zrínyiben	31
• Dr. Szilágyi László: Amiről a fák mesélnek	34
• Mátyás Judit: Relaxációs képzés	40
II. Jó gyakorlataink	43
• Dr. Szilágyi László: Világvándor találkozók	44
• Kaleidoszkóp 2014-2015	48
• Nagy Andrea: A kezdetek... (első év)	48
• Deme Anna: Folytatva a megkezdett utat... (második év)	50
• Bodnár Zoltán: A 10.c osztály ideje... (harmadik év)	52
• Bihariné Vas Adrienn: A 12.c osztály programjai a 2014/2015. tanévben... (negyedik év)	54
• Törös Erika: A 13.c osztály programjai a 2014/2015-ös tanévben... (ötödik év)	55
• Gergelyné Pivarnyik Rita: AJTP sikerek az informatika versenyeken	58
• Törös Erika: Tanórán kívüli tehetséggondozás az Arany János Tehetséggondozó Programban a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban	63
• Nagy Andrea: Művelési sebességfejlesztés	68
• Bodnár Zoltán: Portfóliókészítés az AJTP-ben	71
• Szűcs Róbert: A zrínyis Tehetségfüzet	73
• Szűcs Róbert: Egyéni törődés a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumban	75
• Nagy Andrea: Tanulmányi ösztöndíj	79
• Szűcs Róbert: A szociometria használata az AJTP-s osztályokban	82
• Bonis Bona díjazottak 2013	86
• Pro Talento díjazottak	87
III. Karrierutak	89
• Karrierút – Szikszai László	90
• Karrierút – Tóth Zita	92
• Karrierút – Murnyák Balázs	94
• Karrierút – Kocsis Adrienn	96
• Karrierút – Kádár Szabolcs János	98

- Karrierút – Bihari Zsófia
- Karrierút – Madarász Máté
- Karrierút – Dankó Hajnalka.....
- Karrierút – Biszku Péter, Katona Tamás
- Karrierút – Mocsár Dávid Csaba
- Facebook poszt egy volt AJTP-s diáktól
- Karrierút – Kocsis Ivett
- Karrierút – Sipos Zoltán

IV. Tehetségigérek

- Kazai Péter
- Interjú Kiss Eszterrel
- Samulka Patrícia Erika
- Novák Attila.....
- Interjú az osztály legeredményesebb tagjával
- Ladács Fanni
- Rubóczki Tamás
- Én és az AJTP
- A gimis éveim
- Emlékek

V. Művészsarok

- A keresztszemes kézimunka gyöngyszemei
- Népdalkörök a Zrínyiben
- Zrínyisek örömtánca Pécs főterén
- Mészáros Renáta – Megvallatlan óda

VI. Mi és a nagyvilág

- Berlinben jártunk
- London.....
- Különleges utazások
- Erdély.....

VII.Képgaléria

.. 100
.. 102
.. 104
.. 106
.. 108
.. 110
.. 111
.. 112

.. 115
.. 116
.. 117
.. 119
.. 121
.. 122
.. 124
.. 126
.. 128
.. 129
.. 131

.. 133
.. 134
.. 135
.. 137
.. 139

.. 141
.. 142
.. 144
.. 146
.. 147

.. 149

